

Biblické úkoly 2004

Náboženství ve vztazích

3

Náboženství ve vztazích
Biblické úkoly – 3. čtvrtletí 2004
Autor: Reinder Bruinsma

Foto: Archiv

Vydal: Advent-Orion, spol. s r. o.
Roztocká 5, Praha 6 - Sedlec
Vytiskla tiskárna Alfaprint, Thurzova 16,
Martin, Slovenská republika
Vydání první, Praha 2004

ISBN 80-7172-913-2
ISSN 0409-3208

ÚVOD

Život – to jsou vztahy. Některé jsou hluboké, jiné povrchní; některé trvají krátce, jiné celý život; některé jsou čistě úřední, jiné osobní.

Přicházíme do styku s různými lidmi – s partnerem, dětmi, příbuznými, přáteli, sousedy, s čerpadlářem na benzinové stanici, se spolupracovníkem z druhé směny, s policistou, který nás zastaví kvůli rychlosti. Setkáváme se také s kazatelem, s učiteli svých dětí, se svým zaměstnavatelem anebo s daňovým úředníkem.

To všechno patří k životu křesťanů i nekřesťanů. Rozdíl mezi námi a našimi nekřesťanskými přáteli nespočívá v tom, že bychom snad navazovali více vztahů, ale v tom, že naše vztahy jsou bohatší o náboženský rozměr.

Jako adventisté sedmého dne máme svoji věrouku. Některé body máme společné s jinými křesťany, některé však jsou specifické jen pro nás. Díky jim jsme nazváni „zvláštním“ lidem s jedinečným poselstvím a posláním. Tyto pravdy nejsou nezávazné. Naše víra je totiž něco více než prchavý pocit, nejasné vědomí neznámé vyšší moci anebo nadpřirozené síly, s kterou nějakým způsobem přicházíme do styku. Pravdy, které se snažíme co nejlépe vystihnout lidskými slovy, ukazují Boží zjevení. Díky nim můžeme lépe poznat, kdo a jaký je Bůh (jako Otec, Syn a Duch svatý), co vykonal, koná a bude konat pro nás jako jednotlivce i celé lidstvo. Tyto pravdy potřebujeme poznat, abychom pochopili, jak naše víra v Boha a plán spasení ovlivňují náš pohled na každodenní život a jednání.

Ale křesťanství – a sarnozřejmě i adventistické křesťanství – je něco více než katalog věroučných výroků. Křesťanský Bůh není jakési vzdálené, neosobní božstvo, které se nezučastňuje dění tohoto světa a naší existence. Naopak, je to osobní Bůh lásky, který se s námi setkal v Ježíši Kristu, tedy tím nejosobnějším způsobem. Pavel to vyjadřuje velmi vystižně, když píše: „Nechť je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.“ (Fp 2,5-8)

Bůh je Bohem smlouvy, Bohem, který se snaží navázat úzký vztah, Bohem, který je zosobněnou láskou, Bohem, který očekává, že jeho lásku budeme opětovat projevy úcty, poslušnosti a lásky. Když jsme navázali vztah s Bohem (správněji to vyjádříme, když řekneme: když jsme dovolili Bohu, aby navázal vztah s námi), ovlivní to všechny ostatní vztahy, které máme.

Když jsme alespoň zčásti poznali, kdo je Bůh a jaký je, když jsme přijali Pána Ježíše jako našeho Spasitele a pozvali Ducha svatého, aby nás vedl na naší cestě životem, potom se díváme na svět z úplně jiného pohledu. Už pro nás není nejdůležitější, jestli lidé, s kterými se setkáváme, jsou anebo nejsou stejné národnosti, etnické anebo politické příslušnosti jako my. Především se budeme zajímat o to, jestli už znají evangelium.

Náboženství není založeno na tom, čeho dosáhneme. Jinými slovy, naše postavení před Bohem není závislé na našem výkonu. Žijeme vírou díky milosti. Ale pokud se naše náboženství nepromítá do našeho každodenního života, je mrtvé a nesmyslné (Jk 2,17). Pokud náš vztah s Bohem nemá vliv na naše vztahy s bližními, měli bychom si položit otázku, zda naše spojení s Bohem je skutečně opravdové.

Toho čtvrtletí budeme studovat Písmo ve snaze lépe si uvědomit, jak naše víra ovlivňuje naše vztahy k jiným – blízkým i cizím. Budeme přemýšlet o tom, jak tyto vztahy posílit anebo je obnovit, když byly narušeny. Zjistíme, že ve vztazích se projevuje více náboženství, než si mnozí myslí.

Biblické úkoly tohoto čtvrtletí napsal Reinder Bruinsma, původem Holanďan, dlouholetý pracovník církve (v letech 1995–2001 působil jako tajemník Trans-evropské divize). Je autorem 15 knih v angličtině a holandštině. V roce 2001 se vrátil do rodného Holandska, kde pracuje jako ředitel organizace ADRA. Ve své službě se zaměřuje na naplňování nejzákladnějších potřeb lidí. V každé lekci těchto úkolů můžeme vycítit jeho osobní důraz na praktické křesťanství a mezilidské vztahy.

Otevřeme proto svá srdce (toto téma se totiž týká stejně srdce jako myslí), abychom pochopili, co se můžeme naučit o jednom z nejdůležitějších aspektů křesťanství – o tom, jaký vztah bychom jako ti, kteří představují Krista, měli mít k našim bližním, stvořeným k obrazu Boha, jenž na kříži zemřel za ně stejně jako za nás.

ČLOVĚK JAKO SPOLEČENSKÁ BYTOST

Text na tento týden: Ex 20,2-17; Iz 1,10-17; 1 K 13

Základní verš

„Milovaní, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná.“ (1 J 4,7)

Mnozí z nás se v dnešním světě cítí velice osamělí. Lidé žijí bez smysluplných vztahů, necítí se užiteční a milovaní a mají dojem, že nikam nepatří. I někteří z těch, co vstoupili do manželství a mají děti, se v nejhlubším nitru cítí osamoceni. Jiní, jak se na první pohled zdá, žijí bohatým společenským životem, ale když přijde chvíle „účtování“, přiznávají, že cítí zoufalou samotu. Mnozí bydlí v činžáku společně s mnoha dalšími rodinami anebo denně cestují autobusem či vlakem, avšak nedokáží se k těmto lidem přiblížit a navázat s nimi kontakt.

Biblický model nám připomíná, že žijeme ve společenství určitého okruhu lidí. Máme své blízké, přátele, spolupracovníky, nadřízené, bratry a sestry ze sborového společenství atd. Jaký vztah máme mít k těmto lidem? Co od nás Bůh očekává?

Týden ve zkratce

Co nám chce o společenství sdělit záznam o stvoření?
Jaké principy mají fungovat v našich vzájemných vztazích?
Co nás učí Bible o lásce?
Proč Ježíš říká, že máme nenávidět matku a otce?

Cíl úkolu

Upřímně vyjádřit, že vztahy nám přinášejí bolest a zranění.
Uznat, že bez vztahů nedokážeme žít.
Na základě poznání a zkušeností ukázat, jak vztah s Bohem prohlubuje a napravuje naše vztahy s lidmi.

NENÍ DOBRÉ, ABY ČLOVĚK BYL SÁM

„I řekl Hospodin Bůh: Není dobré, aby člověk byl sám.“ Gn 2,18

První dvě kapitoly knihy Genesis popisují, jak Bůh stvořil tento svět. I když mnohé věci pro nás zůstávají tajemstvím, to hlavní a podstatné, co potřebujeme vědět, abychom si mohli vytvořit křesťanský názor na svět, je nám zjeveno – včetně pravdy o tom, že Bůh stvořil lidi jako společenské bytosti.

1. Jakým způsobem zdůrazňuje zpráva o stvoření, že plný život člověk prožívá díky vztahům s jinými lidmi? Gn 1,28; 2,18-25; 4,1.2

Božím záměrem bylo, aby člověk žil ve vztahu s jinými lidmi. Model rodiny – partnerského vztahu mezi mužem a ženou a úzkého svazku mezi rodiči a dětmi – byl součástí originálu projektu stvoření. Soužití v manželství a rodině není jedna z mnohých možností, ale vyjadřuje původní a neměnný plán jak může být člověk šťastný. To neznamená, že svobodný člověk nemůže žít šťastným a smysluplným životem, ale chce podtrhnout, že z biblického pohledu je rodina základním stavebním prvkem zdravé společnosti.

„Rodina není dodatečný produkt našich romantických citů ani výsledek toho, že společnost požaduje, aby se rodiče postarali o bydlení a stravu pro své potomky. Rodina není malý okruh lidí, kterým společný život poskytuje emocionální podporu... Rodina má své kořeny v záměru Stvořitele. Rodiče mají děti vychovávat tak, aby se víra a morální hodnoty odevzdaly další generaci. Narušit, zanedbat anebo nahradit tento Boží plán znamená zničit společenství, které je základem každé společnosti.“ (Lewis B. Smedes)

2. Jeden známý výrok říká: „Nikdo z nás nežije na pustém ostrově.“ Každý člověk je malá část celku. Všichni jsme navzájem více anebo méně spojeni. Jaký pozor proto musíme dávat na vliv, který kolem sebe šíříme! Nemylme se, každý z nás ovlivňuje druhé k dobrému anebo ke zlému.

Přehled dne: Stvoření – to jsou brýle, kterými se díváme na sebe a naše vztahy. Muž, žena, děti = rodina – neměnný vzor z rukou Stvořitele.

SPOLEČENSKÉ ROZMĚRY NÁBOŽENSTVÍ

„Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy jednejte s nimi...“ Mt 7,12

I když naše víra je v podstatě náš vztah k Bohu, nemůžeme ji oddělit od našeho vztahu k lidem. Na tomto světě žijeme společně s ostatními lidmi. Naše náboženství nám jasně říká, jak se k nim máme chovat a jak máme s nimi společně žít.

Jako adventisté s. d. máme sklon rozdělovat Desatero na dvě části. První čtyři přikázání se týkají našeho vztahu k Bohu, zbývajících šest našeho vztahu k okolním lidem.

1. Přečti si první čtyři přikázání. Jaký vliv má na jiné lidi to, jestli respektujeme nebo nerespektujeme tyto konkrétní příkazy? Ex 20,2-11

Někteří křesťané zdůrazňují společenský rozměr náboženství do té míry, že Kristovo evangelium omezují na horizontální „sociální evangelium“, které neponechává téměř žádné místo, nebo jen velice málo, pro vertikální aspekt náboženství – pro vztah mezi námi a naším nebeským Otcem prostřednictvím Pána Ježíše Krista. Když se tak stane, naše náboženství přestává být křesťanské. Avšak ani druhý extrém není správný. Naše víra v Boha musí ovlivňovat i naše vztahy k jiným lidem, protože jinak – podobně jako v předcházejícím případě – nemůžeme o něm tvrdit, že je skutečně křesťanské.

2. Jak se vyjadřují uvedené verše o společenských aspektech naší víry?

Lv 19,18 _____

Iz 1,10-17 _____

Oz 6,6 _____

Mt 7,12 _____

Jk 1,27 _____

3. Jaká je hlavní myšlenka těchto veršů? Do jaké míry splňují uvedené požadavky já? Jaké změny potřebuji udělat, abych lépe plnil společenský rozměr své víry?

Přehled dne: V křesťanství jde o vztah člověka k Bohu.

V křesťanství jde o vztah člověka k člověku.

Jedno bez druhého se neobejde, jinak křesťanství ztratíme.

O DOBRÉ VZTAHY JE TŘEBA USILOVAT

„Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.“ Mt 5,9

Předpokladem víry v Boha a spolehnutí se na jeho milost je odhodlání zaměřit se na Boha a na jeho vůli pro náš život. Jestliže toho chceme dosáhnout, musíme se vědomě odvrátit od toho, co je špatné a negativní, a rozhodnout se uvést do souladu svůj život s Boží vůlí. Harmonické vztahy nejsou výsledkem náhody. Na jejich vytváření a formování se musíme cílevědomě podílet. Jako hříšníci máme přirozený sklon být sobečtí, lakomí a žárliví. To jsou vlastnosti, které, pokud je nekontrolujeme, mohou zničit jakékoliv krásné a láskyplné vztahy.

1. Jak budovat harmonické vztahy? V čem musíme být aktivní? 1 Pt 3,10.11; Ř 12,18

Pokoj, kterého se ve vzájemných vztazích snažíme dosáhnout, není pouze absence neshod a konfliktů. Biblický ideál pokoje má základ v hebrejském chápání pojmu „šalom“, který zdaleka převyšuje toleranci a snášenlivost. Jde v něm o upřímný zájem o jiné, projevený pomocí a kladným postojem k lidem kolem nás. Opět musíme připomenout, že takovýto postoj nám není vlastní. Nám je vlastní lakomství, závist a touha po vyvýšení sebe. Proto není divu, že potřebujeme, aby v našich životech stále působil Pán Bůh.

2. Které základní pravidlo by mělo vládnout v našich vzájemných vztazích? Do jaké míry je to protiklad toho, co je nám přirozené? 1 K 10,24

Upřímně a bez jakýchkoliv sobeckých pohnutek usilovat o dobro jiných, to znamená zjevovat Krista, jehož láska k trpícímu lidstvu v sobě nenesla žádné stopy sobectví. Ježíš miloval čistou láskou. Ke konání dobra ho nevedla žádná sobecká pohnutka. Naopak, Ježíš konal dobro proto, že miloval jiné a chtěl pro ně to nejlepší. Je to vzor a ideál, který máme následovat.

3. Přemýšlej, jakým rozmanitým způsobem projevoval Ježíš nesobeckou lásku a jak ji projevuješ ty. Mysli na to, že Kristus zemřel, aby zachránil ty, kteří nežijí podle jeho příkladu.

Přehled dne: Víra je rozhodnutí být v souladu s Boží vůlí i v oblasti vztahů. Pokoj, to není jen nehádat se, ale také pomáhat. Ideálem našich pohnutek k dobrým vztahům je čistá láska.

ZÁKLAD – LÁSKA AGAPÉ

„A tak zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska.“ 1 K 13,13

Pojem „láska“ vyjadřuje Nový zákon několika odlišnými výrazy. Jeden se týká vztahu mezi přáteli, další se používá pro vyjádření sexuální lásky. Ani jeden z těchto „druhů“ lásky není horší anebo méněcenný. Všechny jsou důležité, protože ve vhodném okamžiku a na vhodném místě mají sloužit k obohacení lidského života. Existuje však jeden zvláštní termín – „agapé“, který se vztahuje na lásku, kterou nás miluje Bůh. A právě tuto lásku musíme pěstovat v našich životech. Má se stát základem, na kterém budeme budovat vztahy k ostatním lidem. Je to nesobecká láska, která usiluje více o dobro jiných než o své; láska, která se dokonale projevila v životě Ježíše Krista.

- 1. V 1 K 13,1-13 je pro slovo láska použit výraz „agapé“. Přečti si tuto stať několikrát a pak napiš, co si myslíš, že ti Bůh chce povědět.**
- 2. Jak nám Pavel představuje lásku? Jak se tato představa liší od toho, jak si lásku představuje svět?**
- 3. Všimni si některých charakteristických znaků lásky z 1 K 13. Které z nich bys ve svém životě jen velice těžko dokázal projevít? Snad máš sklon být netrpělivý, pyšný anebo vytvářet si špatné předsudky a domněnky. Možná i všechno dohromady. Jak se to dá změnit? Vyhledej si J 15,5. V čem je naděje, že i my můžeme zrcadlit v životě lásku agapé?**

Přehled dne: Skutečně dobré a hluboké vztahy vznikají díky:
nesobecké lásce,
nesobecké lásce,
nesobecké lásce.

BŮH JE VŽDY NA PRVNÍM MÍSTĚ

„Jde-li kdo ke mně, a nemá-li v nenávisti otce svého, i mateře, i ženy, i dětí, i bratří, i sester, ano i té duše své, nemůž byti mým učedníkem.“ L 14,26 – PBK

„Kdo přichází ke mně a nedovede se zřící svého otce a matky, své ženy a dětí, svých bratrů a sester, ano i sám sebe, nemůže být mým učedníkem.“ L 14,26 – ČEP

Žít jako křesťan znamená mít správné pořadí hodnot. Život, ve kterém jsme na prvním místě my a naše zájmy, není křesťanský, ale pohanský. Musíme na to pamatovat i v následujících týdnech, když budeme přemýšlet o různých oblastech mezilidských vztahů.

1. Jakým neobyčejným způsobem Ježíš zdůraznil potřebu dát na první místo vztah k němu? Co si myslíš o tomto jeho výroku?

Co to znamená, když nás Kristus žádá, abychom se zřekli svých nejbližších (měli je v nenávisti)? „Z celkového kontextu Písma je zřejmé, že nejde o ‚nenávisť‘ v běžném smyslu slova. Biblický výraz ‚nenávidět‘ bychom měli v mnohých případech chápat jako typické orientální zveličení významu ‚milovat méně‘ (viz Dt 21,15-17)... Kdokoli dává přednost osobním zájmům před věrností Kristu a oddaností jeho službě, zjistí, že nedokáže splnit to, co Kristus od něho požaduje. Výzva jeho království musí mít vždy a za každých okolností přednost.“ (5BC 811.812)

Jeví se nám, jakoby zde existoval určitý protiklad. Na jedné straně se učíme, jaké vztahy bychom měli pěstovat s jinými lidmi, na druhé straně to vypadá, že tento Ježíšův výrok význam vzájemných vztahů zlehčuje. Je to však jen zdání. Pokud totiž skutečně chceme mít s druhými takový vztah, jaký Bůh po nás požaduje, musí být Bůh v našem životě na prvním místě. Jen na základě našeho vztahu k němu se můžeme k jiným chovat tak, jak to od nás žádá. Vztah s ním můžeme mít jen díky tomu, co pro nás Ježíš udělal na kříži, když obnovil spojení mezi nebem a zemí.

2. Mladá žena, kterou otec zneužíval, zjistila, že s nikým nedokáže navázat dlouhodobý a smysluplný vztah. Aby v jejím srdci mohl začít proces uzdravení, potřebuje jít ke kříži. Co bys jí poradil, aby pod křížem našla uzdravení?

Přehled dne: Správné pořadí mých hodnot roz,hoduje, jestli jsem křesťan, anebo pohan.

Pokud Bůh není v mém životě jedničkou, pak ani mé vztahy nebudou na jedničku.

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Jediným praktickým projevem pravd evangelia je nesobecký zájem o ty, kteří potřebují pomoc. ‚Kdyby některý bratr nebo sestra byli bez šatů a neměli jídlo ani na den, a někdo z vás by jim řekl: »Buďte s Bohem – ať vám není zima a nemáte hlad,« ale nedali byste jim, co potřebují pro své tělo, co by to bylo platné? Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá.‘ A tak zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska.“ (WM 32)

Diskusní otázky

- 1. Etnická rozmanitost se v současném světě často stává zdrojem konfliktů a různých projevů nenávisti. Zdá se, že vede k nezdravému nacionalismu a pocitu nadřazenosti. Ovlivňují etnické předsudky i tvoje myšlení v negativním smyslu? Jak může být etnická identita pozitivní silou ve společnosti a církvi? Anebo je vždy negativní?**
- 2. Pokud ti čas dovolí, vyhledej v evangeliích místa, kde Ježíš zdůrazňuje, jaký vztah máme mít k druhým lidem. Co nám říkají o tom, jak důležité je toto téma pro jeho následovníky?**
- 3. Přečti si Ef 2,11-18. Jak nám tyto verše pomáhají lépe pochopit, že blízký vztah s Bohem ovlivňuje i naše vztahy k druhým lidem?**

Shrnutí

Náboženství má své společenské dimenze. Je důležité uvědomit si, že člověk byl stvořen jako společenská bytost a předurčen žít ve vztahu s jinými lidmi. Musíme pamatovat na to, že služba Bohu má vertikální a horizontální rozměr. Svým životem ukazujeme, je-li Bůh v našem životě prioritou číslo jedna a jestli všechny naše styky s jinými zapadají do širšího rámce našeho vztahu s ním.

CTI SVÉHO OTCE A SVOJI MATKU

**Text na tento týden: 1 Pt 5,5; Ex 20,12; Ef 6,1-3;
Gn 22,1-14; L 2,41-52**

Základní verš

„Cti otce svého i matku svou je přece jediné přikázání, které má zaslíbení: aby se ti dobře vedlo a abys byl dlouho živ na zemi.“ (Ef 6,2.3)

Jako adventisté sedmého dne dáváme důraz na sobotu, sedmý den. Je to jeden ze základních bodů naší víry. Přikázání o svěcení soboty je součástí Desatera, které shrnuje klíčové principy lidské existence. Podobně i příkaz „cti otce svého a matku svou“ (Ex 20,12) je jedním z hlavních principů zdravé společnosti. Je zajímavé, že tato dvě pravidla – o svěcení soboty a úctě k rodičům – jsou v Lv 19,3 vybrána a citována spolu: „Jeden každý matky své a otce svého báti se budete. A sobot mých ostříhejte, neboť já jsem Hospodin Bůh váš.“ (PBK)

V tomto úkole budeme uvažovat o tom, jaký vztah mají mít děti – i ty dospělé – nejen ke svým rodičům, ale ke starším lidem všeobecně, protože bez ohledu na to, kdo jsme a kolik roků máme, všichni přicházíme do styku se staršími lidmi.

Týden ve zkratce

Co říká Bible – jaký vztah máme mít k starším lidem?

Jak máme ctít své rodiče?

Může být poslušnost k rodičům překážkou pro poslušnost vůči Bohu?

Jaké příklady nacházíme v Bibli o vztahu mezi rodiči a dětmi?

Cíl úkolu

Odhadnout a zhodnotit nebezpečí, která ovlivňují rodinu ze strany moderních trendů v životním stylu a myšlení.

Přemýšlet nad biblickými principy pro rodinu na základě biblických rodin a správně je aplikovat do své rodinné situace.

Najít alespoň pět pozitivních důvodů, proč je autorita v rodině nezbytností a proč to bez ní v rodině nefunguje.

ÚCTA PŘED „ŠEDINAMI“

„Stejně se i vy mladší podřizujte starším. Všichni se oblect v pokoru jeden vůči druhému...“ 1 Pt 5,5

V několika posledních desetiletích se ve velké části světa rozšířila tzv. mladá kultura, která učí, že tajemstvím úspěšného života je zůstat mladý a krásný. První vráska, kterou objeví žena vyznávající ideály této kultury, pro ni znamená velký šok. Tato kultura však proniká i za hranice toho, co vidíme. Děti a mladí lidé se stali významným odbytištěm pro výrobce oděvů, sportovní obuvi a různých přístrojů. Zejména na ně se zaměřil zábavní průmysl, obchody s rychlým občerstvením atd. Rodiče se cítí vinni, pokud jejich potomek nemůže mít nejnovější model anebo se oblékat podle poslední módy.

Podobné obavy, ne-li větší, vyvolává trend, na jehož základě mají v mnohých moderních domácnostech téměř po celém světě mladší členové rodin tendenci určovat hodnotový systém a pravidla, podle kterých má domácnost fungovat.

1. Jaké hlavní pravidlo pro vztah mezi staršími a mladšími osobami uvádí apoštol Petr? Setkáváme se se stejným principem i v Mojžíšově zákoně? Jak ho aplikujeme v jednání se staršími lidmi? 1 Pt 5,5; Lv 19,32

Projevit úctu a podřídit se neznámá přijmout všechno beze slova, se vším souhlasit a nikdy si na nic nestěžovat. Neznámá to ani, že musíme poslechnout a udělat všechno, oč nás kdokoliv starší požádá. Tyto zásady musíme chápat v širším kontextu všech Božích přikázání.

Biblický princip chce zdůraznit základní pravidlo, že nemáme podceňovat věk a zkušenosti. Jsme povinni vážit si těch, kteří jsou starší než my, a to bez ohledu na to, kolik je nám let. I když nesouhlasíme s tím, co říkají anebo o čem jsou přesvědčení, máme jim vyjádřit úctu a respekt.

2. Proč je z čistě praktických důvodů správné ctít a respektovat starší? Co nás, kromě biblických příkazů, vede k takovému postoji?

Přehled dne: Moderní trend: „Mladá kultura“.

Hodnoty a pravidla mladých řídí chod domácností.

Úcta a respekt neznámá přijmout všechno beze slova.

CTÍT SVÉ RODIČE

„Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.“ Ex 20,12

Je velmi důležité, jak se chováme ke svým rodičům. Jedno z deseti přikázání se věnuje konkrétně vztahu mezi dětmi a rodiči.

1. Co nám toto přikázání říká o tom, jaký vztah máme mít k rodičům?

- Co znamená „ctít“ rodiče?
- Je úcta a poslušnost totéž? Pokud ne, jak je rozlišit?
- Můžeme ctít rodiče, jejichž životní styl neuznáváme? Mohou děti ctít své rodiče, i když je rodiče urážejí a špatně s nimi jednájí?

„Dluh, který máme vůči rodičům, nikdy nesplatíme. Naše láska k nim a jejich láska k nám se nedá měřit roky ani vzdáleností. Své povinnosti se nemůžeme vyhnout.“ (AH 360)

2. Jaký vztah máme mít podle Př 19,26 k rodičům? Znamená to snad, že děti mají finančně podporovat své rodiče?

V mnoha zemích jsou stárnoucí rodiče závislí na materiální pomoci svých dětí. Často se stává, že staří rodiče bydlí v domě jednoho ze svých dospělých dětí a jsou součástí jejich širší rodiny. V jiných zemích je to úplně jinak. Člověk platí daně a důchodové pojištění a očekává, že se o něj postará společnost, když už nebude dostávat pravidelnou mzdu za práci nebo přestane být nezávislý. Ať však žijeme v jakýchkoli sociálních podmínkách, povinností dětí zůstává postarat se o své rodiče – když ne po materiální stránce, tak určitě po té nehmotné. Jen máloco je horší než to, když kvůli nedostatku času děti zanedbávají své stárnoucí rodiče.

3. Co si myslíš, proč Bůh zařadil toto přikázání do Desatera? Nepřikazuje nám, že se máme postarat i o ty, kteří potřebují pomoc, a nejsou našimi příbuznými?

Přehled dne: Páté přikázání pro všechny – všichni jsme dětmi nebo rodiči i dětmi. Lásku rodičů nikdy nesplatíme. Rodiče více než peníze potřebují naši lásku a náš čas.

A CO POSLUŠNOST?

„Děti, poslouchejte své rodiče, protože to je spravedlivé před Bohem.“ Ef 6,1

Mnozí mají problém s autoritou. Vyžadují buď příliš mnoho, anebo příliš málo. Autoritativní lidé jsou problémem sami sobě i druhým. Násilným prosazováním svého životního stylu ničí vznikající vztahy. Zdrojem problémů jsou i ti, kteří nejsou autoritou, a ani žádnou autoritu neuznávají. Platí to všeobecně, ale i konkrétně ve vztahu rodiče a dítěte. Rodičovská láska nevyklučuje disciplínu a poslušnost; láska dětí k rodičům nachází konkrétní vyjádření v přijetí rodičovské autority.

1. Na který aspekt vztahu mezi generacemi upozorňuje Pavel, když popisuje poslední dny? 2 Tm 3,2

Přímo se děsíme, když čteme, jaká bezbožnost zavládne v posledních dnech. Jedním z charakteristických znaků času konce je podle Pavla také neposlušnost dětí vůči rodičům. Svědčí to o všeobecném morálním úpadku, kterému se nevyhne ani posvátný rodinný kruh. A když se rozpadne rodina, pro společnost jako celek zůstává jen malá naděje na přežití.

2. Jak Bible zdůrazňuje nutnost uznávat rodičovskou autoritu? Ef 6,1; Ko 3,20

Poslušnost, kterou vyžaduje Bible, není slepá poslušnost. Úctu si rodiče nemohou jednoduše vynutit; v nemalé míře si ji musí získat. Rodiče mohou mít určité požadavky, které však musí být rozumné, nesmí si odporovat, musí být vždy v nejlepším zájmu dítěte, a co je nejdůležitější, nesmí být v rozporu s ostatními biblickými zásadami.

3. Existuje určitá věková hranice, od kdy mohou rodiče očekávat od svých dětí úctu, když už ne nezbytně poslušnost? Jestliže ano, kdy to je? Když děti opouštějí domov? Anebo když se stávají podle zákona dospělými? Můžeme projevit svým rodičům úctu a respekt, i když je neposlechneme? Pokud ano, jak?

Přehled dne: Nebezpečí pro vztahy – přílišná autorita.
Nebezpečí pro vztahy – žádná autorita.
Ale bez autority to nejde.

RODIČE A DĚTI I.

Bible – to jsou svým způsobem dějiny rodiny. Na jejich stránkách se setkáváme s mnoha rodinami. Nejednou čteme přímo o tom, jaké vztahy vládly mezi rodiči a dětmi; některé byly zcela zdravé, jiné ne. Avšak zaznamenány jsou všechny, a to z toho důvodu, že ze všech se můžeme něčemu naučit. I když kulturní pozadí se v mnohém odlišovalo od toho, ve kterém žijeme dnes my, základní principy zůstávají.

1. Vyhledej si uvedené verše. Co se z nich můžeme naučit o tom, jaký vztah bychom měli, anebo neměli mít k rodičům?

Gn 22,1-14 _____

Gn 27 _____

Lv 20,9 _____

Dt 21,18-21 _____

2 S 15,1-12 _____

Mt 8,21.22 _____

L 2,41-52 _____

J 19,26.27 _____

Přehled dne: Biblické příklady rodičů a dětí.
Okolnosti se mění, principy zůstávají.

RODIČE A DĚTI II.

Ve střeďeční části byly uvedeny působivé a dramatické příklady vztahů mezi rodiči a dětmi, zejména v souvislosti s tím, jak by se měly děti chovat ke svým rodičům. Jak ale máme tyto principy aplikovat dnes my, když například v Dt 21 je napsáno, že děti, které neposlouchají své rodiče, mají být vyvedeny a ukamenovány? Anebo co uděláme s příběhem o Abrahamovi a Izákovi (poslouchat a ctít rodiče je jedna věc, ale...)?

- 1. Které všeobecně platné principy můžeme vyvodit z těchto příkladů? Jak nám pomáhají pochopit, jaký vztah máme mít k rodičům? Nezapomínejme však na to, kdy a v jaké kultuře se udály.**

- 2. Z veršů jasně vyplývá, že někdy může nastat rozpor mezi poslušností k rodičům a poslušností vůči Bohu. Přečti si například Gn 27,8 anebo Mt 8,21. Co mohlo být důležitější než pohřeb vlastního otce?**

- 3. Jak nám verš Ef 6,1 pomáhá lépe pochopit naše povinnosti vůči rodičům z pohledu našeho chození s Bohem?**

V Ef 6,1 Pavel nejen přikazuje, že děti mají poslouchat své rodiče „v Pánu“ (PBK), ale uvádí i důvod, proč to mají dělat – „protože to je spravedlivé“. Proč je to spravedlivé? Odpověď nacházíme v dalších verších: Je to Boží příkaz.

- 4. Rodiče jedné mladé ženy byli závislí na drogách a alkoholu. Od dětství se k ní chovali násilnicky. Důsledkem toho citově velice trpěla. Později tato mladá žena uvěřila v Ježíše. Dokáže ctít svého otce a matku?**

Přehled dne: Principy zůstávají, jen je třeba je objevit.
Principy zůstávají, jen je třeba správně je aplikovat.

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Izák věřil Bohu. Naučil se bezvýhradně poslouchat svého otce a miloval a vážil si Boha. Kdyby se tak rozhodl, mohl se otci vzepřít. Ale po otcově láskyplném objetí dovolil, aby ho svázal a položil na dřevo.“ (SR 82)

„O své matce kdosi řekl: ‚Vždy jsem nenáviděl svoji matku a moje matka nenáviděla mne.‘ Tato slova jsou zapsána do nebeských knih. Když nastane den soudu, knihy budou otevřeny a každý bude odměněn podle svých skutků.

Některé děti si myslí, že otec s matkou byli na ně v dětství příliš přísní. Pěstují v sobě myšlenky na odplatu a pomstu, zejména když jsou rodiče již staří a slabí. Myslíte si, že jim takový pocit pomůže, aby rostly v milosti a poznání Ježíše Krista a zrcadlily jeho obraz? Neměla by v nich bezmocnost rodičů a jejich potřeby probouzet lásku a ušlechtilé city? Neměly by se o nich v Kristově milosti laskavě starat a vážit si jich? Přeji si, aby srdce dětí nebyla vůči rodičům tvrdá a neoblomná jako skála!“ (AH 362)

Diskusní otázky

1. Má přikázání „Cti svého otce i matku“ nějaké výjimky?
2. Co si myslíš, že znamená ctít své rodiče „v Pánu“? Jak nám tato rada pomáhá lépe porozumět pátému přikázání?

Shrnutí

V naší moderní společnosti se klade velký důraz na práva dětí. Je to tak správné. Neměli bychom však zapomínat, že i starší lidé mají právo na to, aby jim mladší projevovali úctu. Přikázání „ctít“ rodiče platí nejen pro mladé, ale i pro ty, kteří už nejsou úplně mladí. Naši rodiče si zaslouží naši podporu a úctu, a především naši lásku. Rodiny nemohou správně fungovat, když se v nich nepěstuje úcta vůči autoritě.

RODIČOVSTVÍ – RADOST I ZODPOVĚDNOST

**Text na tento týden: Ž 127,3; Př 13,24; 23,13.14; 29,15;
Ef 6,4; Fp 4,9**

Základní verš

*„Hle, synové jsou dědictví od Hospodina, mzdu od něho plod lůna.“
(Ž 127,3)*

Bylo snadnější být rodičem před několika desetiletími, než je tomu dnes? Anebo si dnes více uvědomujeme, jaké nároky jsou na rodiče kladeny? Je pravda, že je stále těžší a těžší najít si čas být dobrým rodičem? Je v tomto věku internetu a televize větší problém vést děti správným směrem, než to bylo tehdy, když život nebyl tak uspěchaný a my jsme nebyli zahlcováni takovým množstvím reklam a sentimentálních seriálů?

Bible nám představuje ideální rodinu se dvěma rodiči (matka a otec). Tento svět však není ideální místo. Existují i jiné typy rodin. Přesto nám Bible nabízí inspirované rady, jak se stát těmi nejlepšími rodiči.

V tomto úkole si přiblížíme některé klíčové faktory zodpovědného křesťanského rodičovství. Písmo jasně říká: Být rodičem není jen velká radost a přednost, ale také obrovská zodpovědnost.

Týden ve zkratce

Co se očekává od dobrého rodiče? Co říká Bible o disciplíně?

Kdo je v konečném důsledku zodpovědný za to, jak se děti v dospělosti rozhodnou? Jaký význam má pro děti příklad rodičů?

Cíl úkolu

Najít několik způsobů k vyjádření víry, že i navzdory vědeckému poznání a moderní technice Bůh zůstává dárce života.

Vyjmenovat, co všechno se očekává od zodpovědného rodiče, a povědět si, jak se to dá zvládnout.

Zdůvodnit, proč i přes různé možnosti přístupu k výchově dětí, zůstává nejlepším cílem výchovy vést děti k víře v Krista.

PLOD ŽIVOTA

„Hle, synové jsou dědictvím od Hospodina, mzdou od něho plod lůna.“ Ž 127,3

Postoj mnohých k příchodu dětí do rodiny se drasticky změnil. V minulosti mladí lidé počítali s příchodem dětí hned po uzavření manželství. Pokud se však dítě narodilo dříve než devět měsíců po svatbě, vyvolalo to mnoha v kulturách pohoršení. Na druhé straně, když první roky po svatbě uplynuly, a děti nepřišly, vznikl důvod pro soucit anebo překvapení.

Současné postoje se úplně změnily. Když chceme poslouchat Pána Boha, musíme si položit otázku: Jaký postoj máme zaujmout v této věci?

1. Jak nám uvedené verše odpovídají na otázku, kdo má a kdo nemá mít děti? Gn 29,31; 30,2.22; 1 S 1,5.6.19.20; 2,21; L 1,7.13-25

Uvedené statě říkají, že Bůh učinil zázrak, aby tyto ženy počaly. Z toho však nesmíme usuzovat, že každá neplodná žena je neplodná proto, že Bůh zavřel její lůno. I když není pochybnost o tom, že Bůh je Dárcem života, v otázce plodnosti musíme být velmi opatrní a nevynášet unáhlené závěry. Hřích poznačil každého z nás, jednoho tím a druhého oním způsobem. Ti, kteří mají děti, musí pamatovat na to, jak obrovskou zodpovědnost nesou.

2. Co k této problematice říká žalmista? Ž 127,3

Ve starověkých biblických časech, podobně jako v některých současných kulturách, nemoci mít děti bylo velkou hanbou. Syn byl zárukou toho, že rod nezanikne. Mělo to zvláštní význam. Mít mnoho synů bylo obyčejně nesmírnou prestiží. Na tomto pozadí má žalmistův výrok, že děti jsou „dědictvím“, anebo dokonce „mzdou“ od Hospodina, velký dosah. Všeobecně však tento verš zdůrazňuje pravdu, na kterou mnozí moderní lidé zapomínají. Dárcem dětí je Pán Bůh. I dnes, ve věku sexuální osvěty a léčby neplodnosti, jsou děti dědictvím od Boha!

3. V jaké míře odpovídá rozhodnutí mít děti stvořitelskému činu, jak je popsán v Gn 1,27.28? Co by měly tyto texty říci rodičům o zodpovědnosti, kterou mají za své děti?

Přehled dne: Změna postoje k rození dětí.
Změna postoje k plodnosti.
Dárcem života a dětí je i dnes nebeský Otec.

CO SE OČEKÁVÁ OD DOBRÉHO RODIČE?

„A tato slova, která ti dnes přikazuji, budeš mít v srdci. Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat.“ Dt 6,6.7

Ještě nikdo neřekl, že výchova dětí je lehká věc. Všichni víme, že děti nepřicházejí na tento svět s návodem k použití.

V 1 Tm 5,8 Pavel připomíná Timoteovi, že naší povinností je starat se o své blízké. Týká se to především našich rodičů, a pokud jsme ženatí anebo vdané a máme děti, pak i našich potomků. Předpokládá se, že víme, co je pro ně dobré, a že se postaráme, aby to naši blízcí měli (Mt 7,11). Od křesťanských rodičů se však očekává, že svým dětem poskytnou daleko víc než jídlo, oděv a střechu nad hlavou.

1. Co je klíčovým prvkem při výchově dětí? Dt 4,9; 6,6.7; Ž 78,5-8; Př 22,6

2. Prečti si Ef 6,1-4. Jaký vztah mají podle těchto veršů mít rodiče ke svým dětem?

Ef 6,1-4 se dívá na vztah mezi rodiči a dítětem ze dvou perspektiv: z pohledu rodiče a z pohledu dítěte. Povinností dítěte je poslouchat a ctít svého rodiče, ale rodič nemůže s dítětem zacházet tak, jak se mu zachce. Rodiče musí být opatrní, aby neustálou kritikou, káráním nebo nesprávnou disciplínou svoje děti neznechutili a nezastrašili. Pořádek musí být, ale zbytečná pravidla a nekonečná malicherná nařízení mohou nadělat více škody než užitku a děti mohou lehce „zmalomyslnět“ (Ko 3,21).

„Vztah dítě – rodič není jednostranný. Zvláštností Pavlova pojednání o životě v rodině je, že silnější má určité závazky a povinnosti vůči slabšímu. Evangelium vnáší do rodičovské zodpovědnosti nový prvek, když tvrdí, že rodiče musí brát v úvahu pocity dítěte. Ve společnosti, kde byla autorita otce... téměř neomezená, to představuje revoluční myšlenku.“ (Frank E. Gaebelin)

**3. Co podle tebe znamená zdržet se a neprovokovat děti k hněvu? (Ko 3,21 – PBK)
Jsi-li rodič, polož si otázku, do jaké míry se řídíš slovy apoštola Pavla.**

Přehled dne: Rodiče nejsou jen pro plození potomků, ale i k výchově.

Rodiče nesou zodpovědnost nejen za střechu nad hlavou, ale i za disciplínu.

DISCIPLÍNA – ANO, ALE JAK?

„Trestej syna, dokud je naděje...“ Př 19,18

„Disciplínu“ můžeme chápat několika způsoby. Definovaná je nejen jako „výchova, jejímž cílem je dosáhnout určité konkrétní vlastnosti anebo jednání, zejména ve snaze získat morální a duchovní pokrok“, ale také jako „trest za účelem nápravy nebo výchovy“. Je to až překvapivě podobné s tím, co o ní říká Bible.

Pisatel knihy Přísloví má co říci o nutnosti disciplíny uplatňované včas. V 19,18 to vyjadřuje asi takto: Trestej svého syna v jeho raných letech, pokud je naděje. Když to neuděláš, zničíš mu život.

1. Má fyzický trest své místo ve výchově dítěte? Př 13,24; 23,13.14; 29,15

Legislativa mnohých zemí zakazuje ve školách jakýkoliv tělesný trest. V některých zemích zákon zakazuje anebo přísně omezuje také tělesné trestání dětí rodiči. Co na to můžeme povědět z křesťanského pohledu?

Především nesmíme zapomínat, že způsob výchovy a disciplína se od kultury ke kultuře mění. Co je považováno za vhodné v jedné kultuře, nemusí být považováno za správné v jiné.

Za druhé, musíme si uvědomit, že tělesný trest se velmi lehce může stát činem, kterým si rodič anebo vychovatel vylije zlost a potlačovaný hněv. Málokdy je to důkladně promyšlená reakce na nevhodný postoj nebo skutek dítěte.

Za třetí, pokud tělesný trest má ve výchově své místo, pak to musí být spíše výjimka než pravidlo.

„Tělesný trest je nevyhnutelný, pokud všechny ostatní prostředky selhaly. Rodiče by však ani v tomto případě neměli použít prut, když se tomu mohou vyhnout... Často zjistíte, že když to dětem s láskou vysvětlíte, nebude už nutné, aby výprask dostaly. Takového zacházení s nimi bude mít za následek, že vám budou důvěřovat.“ (CG 250)

2. Do jaké míry je způsob, jak nás Bůh vychovává, určitým vzorem, jak mají pozemští rodiče vychovávat své děti? Žd 12,6-11 Který výchovný princip vyplývá z těchto veršů? Jsi-li rodič, polož si otázku: Je tělesný trest vyjádřením mého hněvu, anebo zásady popsané v listě Židům?

Přehled dne: Definice a smysl disciplíny.

Fyzický trest: ANO, nebo NE?

MLADÍ LIDÉ SE MUSÍ ROZHODNOUT SAMI

„Můj synu, poslouchej otcovo kárání a matčiným poučováním neopovrhuj.“ Př 1,8

- 1. Křesťanským rodičům je určena výzva udělat všechno, co je v jejich silách, aby se děti přidržely „víry svých otců“ a církve. Kdo však nakonec nese zodpovědnost za to, jak se v dospělosti rozhodnou? Př 1,8-15**

Učedníci se domnívali, že náboženství je věcí dospělých. Kristus však chtěl, aby i děti přicházely k němu (Mt 19,13-15). Našel si pro ně čas, vyprávěl si s nimi a žehnal jim. Křesťanští rodiče, ale i ostatní dospělí členové církve, mají vědomě vést děti ke Kristu a odstranit všechny překážky, které by jim v tom mohly bránit.

V konečném důsledku se každý člověk – ať už mladý nebo starý – musí rozhodnout sám, jestli se stane anebo nestane následovníkem Ježíše Krista. Neměl by být na něj vyvíjen nadměrný nátlak. Děti by se neměly přihlásit ke křtu jen proto, že si to přejí jejich rodiče. To však neznamená, že bychom děti neměli taktně a citlivě vést k tomu, aby se rozhodly správně. Jako rodiče bychom se měli v síle, kterou nás Bůh obdaroval, snažit ulehčit našim dětem přijmout Pána, pokud je to jen možné.

- 2. Když mají naše děti svobodnou vůli, co nám to říká o tom, jak pozorní, taktní a laskaví k nim musíme být, jestli je chceme vést tím správným směrem?**

Svým dětem můžeme o Ježíši vyprávět. Denně jim můžeme číst z dětské Bible. Můžeme je učit, jak se modlit. Každý týden je můžeme s sebou brávat do dětské sobotní školy. Můžeme se přesvědčit o tom, jestli máme doma vhodné videonahrávky. Svě dospívající děti můžeme vést k tomu, aby zvážily, jakou hudbu budou poslouchat, které knihy budou číst a které filmy sledovat. Avšak nejdůležitějším aspektem křesťanského rodičovství je nikdy se nepřestat za děti modlit. Nespočetné příběhy vyprávějí o tom, jak Bůh odpovídal na modlitby rodičů, kteří se za své děti modlili. Tento aspekt rodičovské péče nikdy nekončí.

Přehled dne: Cílem výchovy je víra v Krista.
Děti se však musí rozhodnout svobodně a samy za sebe.
Rodiče se však za to mají denně modlit.

BÝT DOBRÝM VZOREM

„Čemu jste se u mne naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili, to číňte. A Bůh pokoje bude s vámi.“ Fp 4,9

1. Ve Fp 4,9 vzpomíná Pavel princip, na který musí rodiče dbát, jestli chtějí své děti vést tou pravou duchovní cestou. Jaký je to princip?

Je lehké, alespoň na veřejnosti, působit dojmem skvělých křesťanů. Můžete oklamat téměř všechny a téměř v každém čase. Ale členy své rodiny a zejména svoje děti oklamat nedokážete, aspoň ne na dlouho. Děti si na vás všimnou, čeho si nevšimne nikdo mimo vaší rodiny. Proto je velmi důležité, a to bez ohledu na to, co vyznáváme, aby náš život nebyl v rozporu s naším vyznáním. To neznamená, že musíme být dokonalí. Musíme si však uvědomit, že naše děti vidí upřímnost a realitu našeho křesťanského života, jehož součástí je naše pokání, naše pokora, naše ochota omluvit se jim, když jsme udělali chybu. To, jak žijeme, má na děti mnohem větší vliv než to, co říkáme anebo co vyznáváme.

2. Jaké vzory měl mladý Timoteus? Jak mu pomohly formovat jeho život? Jaké poselství je v tomto verši pro nás rodiče? 2 Tm 1,5

Adventistický sociolog Roger L. Dudley ve své knize *Passing on the Torch* (Předávání pochodně) říká: „Předávání pochodně si představuji jako posezení u obrovského švédského stolu, kde jsou vystavena různá lákavá jídla. Mládež si zřejmě vybere ta, která na ni nejvíce zapůsobí. Která to budou? Ta, která budou nejbarevnější a nejpřitažlivější, která budou vypadat nejlahodněji a nejchutněji. Není naší zodpovědností vnutit mladým lidem naše hodnoty. Naší zodpovědností je představit jim je tak přitažlivě a atraktivně, že tito mladí lidé nemohou nevidět, že jsou mnohem lepší než ostatní nabídky, které se ucházejí o jejich přízeň – a svobodně se pro ně rozhodnou.“

3. Proč je ze všeho, co můžeme pro své děti udělat, nejdůležitější to, že je budeme bezpodmínečně milovat, jako Kristus miluje nás?

Přehled dne: Vzor je více než tisíc pronesených slov.

Přitažlivá nabídka je více než autoritativní vnučování.

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Ve snaze vést děti k tomu, aby svá srdce odevzdaly Bohu, mohou rodiče udělat všechno, co je v jejich silách, aby děti obeznámili se všemi přednostmi i požadavky. Avšak děti přesto mohou odmítnout žít takovým způsobem života. Jejich život může vrhat špatné světlo na rodiče, kteří je milují a touží po tom, aby byly spaseny.“ (CG 173)

„Děti napodobují své rodiče. Proto bychom měli dbát, aby viděly správný vzor. Rodiče, kteří jsou doma laskaví a zdvořilí, ale současně přísní a rozhodní, uvidí u svých dětí tytéž vlastnosti. Jsou-li poctiví, čestní a stateční, jejich děti budou též takové. Jestliže Bohu projevují úctu a obdiv, ani jejich děti, které k tomu vedli, nezapomenou na to, že mají Bohu sloužit stejným způsobem.“ (CG 215)

Diskusní otázky

- 1. Mnohokrát se v Bibli setkáváme s tím, že Bůh je nazván naším Otcem a my jeho dětmi. Co nás chce tento obraz naučit o tom, jaký vztah máme mít jako rodiče ke svým dětem? Jaký vztah má náš nebeský Otec k nám? Co se můžeme naučit v souvislosti s tím, jak jedná s námi, o tom, jak se my máme chovat ke svým dětem?**
- 2. Co by měl udělat rodič, který si uvědomuje, že pro svoje dítě nebyl právě tím nejlepším příkladem? Dceři je právě 18 let. Už nechodí do sboru a její životní styl je v rozporu s mnohými zásadami Církve adventistů s. d. Jak škodu odčinit?**

Shrnutí

Jako moderní lidé jsme si vědomi biologických aspektů početí a narození. Nic to však nemění na skutečnosti, že každé dítě je Boží dar. Mít děti je nejen radost, ale i obrovská zodpovědnost. Rodičovství je úzce spjato s výchovou a předáváním hodnot. Jedním z důležitých prvků rodičovství je disciplína aplikovaná s láskou. Největší význam má však to, že rodiče a ostatní dospělí, kteří se na výchově podílejí, žijí podle víry, kterou vyznávají. Tím se pro své děti stávají důvěryhodnými vzory.

MANŽELSTVÍ Z MÓDY JEŠTĚ NEVYŠLO

**Text na tento týden: Gn 2,18-25; J 2,1-11; Ef 5,22-33;
Žd 13,4; 1 Pt 3,1-7**

Základní verš

„Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval.“ (Ef 5,25)

V celém Písmu, v Starém i Novém zákoně, se s obrazem manželství setkáváme v různých podobách. Někdy jsou použity jako symbol dobré manželské vztahy, jindy jsou použity vztahy špatné; někdy Písmo zdůrazňuje manželskou věrnost, jindy zase nevěru. Ať už v kladném anebo záporném smyslu, Starý i Nový zákon používá manželství jako symbol vztahu mezi Bohem a jeho lidem.

Na základě toho bychom si měli jasně uvědomit, jakou vážnost Bůh připisuje manželství. To, že ho občas používá jako symbol vztahu mezi sebou a svým lidem, by nás mělo upozornit, že manželství je něco výjimečného a jedinečného.

V tomto úkole budeme uvažovat o některých biblických zásadách týkajících se této Bohem zřízené instituce.

Týden ve zkratce

Co se můžeme naučit o manželství z knihy Genesis?

Jak by se měl manžel chovat ke své manželce?

Jaký důležitý princip, nezbytný pro formování dobrého manželství, zjevuje Kristova smrt?

Cíl úkolu

Načrtnout několik důvodů, proč je celoživotní manželský svazek na ústupu.

Porozumět tomu, jak k tomuto stavu přispěli křesťané, a objevit východiska z této situace.

Uvažovat o Božím záměru se sexualitou a vážít si Božího přístupu k selhání v této oblasti.

MANŽELSTVÍ V RÁJI

„Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo.“
Ef 5,31

1. Jaký základní princip nacházíme ve zprávě o stvoření o vztahu mezi prvními manželi? Jaký byl Boží ideál pro manželství? Gn 2,18-25

- Jaký význam má to, že Eva byla stvořena přímo z Adamova těla, ne z něčeho úplně jiného?
- Co znamenají Adamova slova ve verši 23?
- Proč se nestyděli, i když byli oba nazí?

Tento neobyčejný příběh ukazuje, že mezi prvními manželi vládla intimní vztah, s jakým se nikde jinde nesetkáváme. Tělesnou a duchovní blízkost, toto důvěrné pouto, nebylo dovoleno nikomu narušit. Manželský vztah je Bohem požehnaný. Je to něco svatého, něco, co jsme si odnesli z Edenu, z dokonalého světa. Proto je důležité, abychom si manželství vážili a chránili jej, jak nejlépe umíme.

2. Přečti si Ef 5,22-33 a 1 Pt 3,1-7. Jak Pavel a Petr upozorňují na jedinečnost manželského svazku? Kdo je v konečném důsledku považován za hlavu rodiny? Jak by se měl manžel chovat ke své manželce?

I když se Pavel a Petr o úloze a postavení muže a ženy v manželství vyjadřují vcelku jasně, je dobré si povšimnout, kolikrát připomínají, že manžel by měl svoji manželku milovat. Pavel ve skutečnosti muže napomíná, aby své manželky milovali takovou obětavou láskou, jakou Kristus miloval církev. Naše manželství by byla určitě krásnější a lepší, kdyby se obě strany – manžel i manželka – řídily podle těchto biblických zásad.

3. Uvažuj o Kristově smrti, která je příkladem sebeobětavé lásky, jakou by měli manželé milovat své manželky. Jaké změny by v důsledku takového postoje našich manželů nastaly v našich domovech a manželstvích?

Přehled dne: Ráj nám dává odpověď na to, jak má vypadat manželský pár.
Biblické principy činí manželský vztah lepší a pěknější.

MANŽELSTVÍ – DOKUD NÁS SMRT NEROZDĚLÍ

„Já však vám pravím, že každý, kdo propouští svou manželku mimo případ smilstva, uvádí ji do cizoložství; a kdo by se s propuštěnou ženou oženil, cizoloží.“ Mt 5,32

Někteří lidé žijí společně rok, snad dva, a pak zjistí, že udělali chybu. Rozejdou se. Jiní žijí spolu třicet, možná i více let a dojdou k závěru, že vztah mezi nimi po létech vychladl. Jeden druhému se odcizili. Rozvedou se. Stále více lidí žije jako druh a družka a zdráhají se vstoupit do manželství.

V čem spočívá problém? Mnozí mladí lidé dnes nedokážou vytvářet trvalé vztahy a závazky, ať už jde o členství v církvi nebo o zpečetění vztahu lásky manželským slibem.

1. Do jaké míry Ježíšova slova naznačují, že manželství je svazek na celý život? Mt 5,32; 19,9

Jsou to velmi silná slova, která, jak se zdá, nechávají jen velmi malý prostor pro polehčující okolnosti. Biblické stanovisko potvrzuje i Církevní řád:

„Manželství je Boží zřízení. Bůh je ustanovil před pádem do hříchu, kdy všechno, včetně manželství, bylo ‚velmi dobré‘. Bůh oddal první manželský pár. Proto je původcem manželství Stvořitel vesmíru.

Manželství je celoživotní vzájemný svazek muže a ženy a společný závazek manželského páru Bohu.

Církev se bezvýhradně drží tohoto pojetí manželství a domova a věří, že ustupovat od tohoto postoje by znamenalo ustupovat od Božího ideálu pro manželství. Přesvědčení, že manželství je Bohem zřízená instituce, vychází z Písma. Naše uvažování o složitých otázkách rozvodu a opětného manželství musíme také trvale a důsledně srovnávat s ideálem, který nám byl představen v zahradě Eden.

Církev je přesvědčena o platnosti Božího zákona, věří také v odpouštějící Boží milost. Je rovněž přesvědčena, že vítězství a spasení mohou dosáhnout i lidé, kteří se provinili ve věci rozvodu a opětného sňatku, stejně tak jako lidé, kteří přestoupili jiné z Božích svatých ustanovení.“ (Církevní řád 174.177)

Pokud jsi porušil biblický model manželství, jakou naději ti dává poslední odstavec citovaný z Církevního řádu? Co nám uvedená Ježíšova slova říkají o tom, jak je důležité udělat všechno pro to, aby naše manželství zůstalo neporušeno?

Přehled dne: Manželství – celoživotní maraton ve stejném obsazení.

Moderní člověk má strach a nemá vydrž.

Církev dává člověku motivaci a odvahu k celoživotnímu svazku.

RADOST ZE SEXU

„Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.“ Gn 1,27

1. Co nám verše Gn 1,27.28; 2,24.25 říkají o sexualitě? Kdo je jejím původcem? Vyplývá z celkového kontextu, že to bylo něco „nemravného“?

Celá staletí žili na zemi křesťané, kteří sex odmítali jako něco nečistého, neduchovního a hříšného. Mnozí dokonce zašli tak daleko, že věřili, že ti, kteří se chtějí zvláštním způsobem zasvětit Pánu, by měli zůstat svobodní. V církevních dějinách byl v mnohých náboženských společenstvích, alespoň oficiálně, sex považován za nezákonný – a to i mezi manželi.

Na druhé straně se však někdy za projev skutečné svobody považovala nemravnost. Ve jménu vyšší náboženské pravdy všechny zábrany zůstaly stranou.

Křesťanský pohled na sexualitu je vyvážený. Život je více než jen sex. Radost z naší sexuality je rozhodně vzácnou součástí života – je to dar našeho Stvořitele, který nás stvořil jako „muže a ženu“. Sex může být v tom správném kontextu nádherným vyjádřením lidské i Boží lásky.

Podobně jako všechny Boží dary, i tento dar může být zneužit – a je jen málo darů, které jsou zneužity více než tento. Pro křesťana je důležité, aby pochopil, za jakých okolností může mít z tohoto požehnání radost a užitek. Kdy je sexuální aktivita vhodná a kdy ne? Jsou to důležité otázky, protože náš svět je plný trpkých důsledků, které postihly ty, kteří tento Boží projev lásky k lidstvu „použili“ nesprávně. Jak se satan těší, že něco tak nádherného se mu podařilo změnit v to, co mnohé úplně zničilo!

2. Na základě uvedených textů se pokus člověku, který není křesťanem, vysvětlit biblický postoj k sexualitě. Gn 2,24; Př 5,15-23; Kaz 9,9; celá Píseň písni; Ř 1,26.27; 1 K 7,5

Přehled dne: Biblický sex – téma plné nedorozumění.

Sexualita v manželství není hříšná.

Sexualita je v současnosti oblast plná nedorozumění a zneužívání.

KDYŽ PŘIJDOU PROBLÉMY

„Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrni...“ Žd 13,4

Žijeme ve světě plném pokušení. Nikdy bychom neměli podcenit snahu toho Zlého odvrátit Ježíšovy následovníky od jejich uřednického života. A jeden z neefektivnějších způsobů, jak toho docílit, je svést je k sexuální nemravnosti.

1. Na jakou zásadu by měli pamatovat a přísně se jí držet všichni, kteří vstoupili do manželského svazku a chtějí být Kristovými následovníky? 1 K 10,13; Žd 13,4

Ellen Whiteová připomíná jednu důležitou věc. Upozorňuje na to, že velký význam má naše předsevzetí zůstat věrný manželskému slibu. Když se ocitneme tváří v tvář sexuálnímu pokušení, pomůže nám snaha soustředit se na duchovní věci. „Kristus představil svým učedníkům dalekosáhlé principy Božího zákona. Učil své posluchače, že zákon byl myšlenkami přestoupen dávno předtím, než se špatná touha stala skutečností. Naší povinností je kontrolovat své myšlenky a podřídit je Božímu zákonu. Bůh obdařil naši mysl vznešenými schopnostmi, které máme využít k rozjímání o nebeských věcech. Udělal množství opatření, aby se duchovní život člověka neustále prohluboval... Svůj čas a myšlenky věnujeme povrchním a bezvýznamným věcem tohoto světa a zanedbáváme to, co se týká věčného života.“ (3BC 1145)

Jestliže však podlehneme nepříteli, není všechno navždy ztraceno, i když následky se úplně napravit již nedají. Bůh je vždy ochoten nám odpustit. Není pro něj těžší odpustit nám nečisté myšlenky, unáhlené činy anebo dokonce zřejmé nemravné jednání než podvod, pýchu nebo sobectví.

2. Jaké praktické kroky mohou muži a ženy podniknout, aby se nejen oni sami nevystavovali zbytečnému pokušení, ale aby ani pro druhé nebyli kamenem úrazu? Jakou úlohu přitom sehrává to, co čteme, sledujeme, co si oblékáme nebo kam jdeme?

Přehled dne: Manželská věrnost – pro křesťana běžná samozřejmost.
Věnovat čas a myšlenky nebeským věcem, to je ochrana před pokušením.
Boží odpuštění je nekonečné – důsledky a bolest přetrvávají.

JEŽÍŠ NA SVATBĚ

Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka; na svatbu byl pozván také Ježíš...“ J 2,1.2

Poselství Bible o manželství je nesporně jasné: Manželství je nejen dovoleno, ale je to velký dar, obzvláště pro věřící lidi, kteří znají toho, kdo jej ustanovil.

1. Příběh o Ježíši na svatbě v Káně má v Janově evangeliu přední místo. O čem to svědčí? J 2,1-11

To, že Jan zařadil příběh o svatbě v Káně mezi několik málo zázraků, které uvádí, nám něco říká. Z biblické zprávy jasně vyplývá, že Ježíš měl radost z toho, že může být hostem na svatební hostině. Jeho účast svědčí nejen o tom, že je dobré mít takovouto slavnost, ale také o tom, že je správné, když se lidé žení a vdávají.

2. Jak vyzdvihuje obraz svatební hostiny hodnotu a význam manželství? Mt 22,1-14; Zj 19,7-9

„V biblických časech se se vstupem do manželství pojily dvě velké události – zasnuby a svatba, které byly za normálních okolností odděleny určitým časovým obdobím, v kterém byli muž a žena považováni za manžely, a tedy si měli být navzájem věrni. Svatba začala slavnostním průvodem k domu nevěsty, odkud se průvod vrátil ke svatební hostině do ženichova domu. Podobně i církev, jako manželka Kristova, nyní čeká, že si nebeský ženich přijde pro svoji nevěstu a vezme si ji do nebes, kde se bude konat svatební hostina, která bude trvat celou věčnost.“ (Robert H. Mounce)

3. Kristus se úplně a nesobecky obětoval za svůj lid; my se máme podobně odevzdat svému Pánu. Do jaké míry zjevuje tento model vzájemného odevzdání se hlavní principy zdravého křesťanského manželství?

Přehled dne: Manželství je Boží dar pro muže i pro ženu.

Manželství začíná svatbou.

„Svatbou“ začíná i věčnost.

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Šťastný domov (Advent-Orion Praha, 1997) od E. G. Whiteové si přečti kapitoly „Slavnostní slib“ a „Vzájemné závazky“. (18.19; 23.24)

„Podobně jako všechny Boží dobré dary, které slouží k udržení lidského pokolení, i manželství bylo narušeno hříchem. Záměrem evangelia je však obnovit jeho čistotu a krásu. Starý i Nový zákon znázorňuje manželským vztahem něžné a svaté spojení mezi Kristem a jeho lidem – vykoupenými, za které zaplatil na Golgotě. ‚Neboj se,‘ říká, ‚tvým manželem je přece ten, jenž tě učinil, jeho jméno je Hospodin zástupů.‘ ‚Navraťte se, odpadlí synové, je výrok Hospodinův, neboť já jsem váš manžel.‘“ (Ellen Whiteová v RaH, 10. 12. 1908)

„Předmětem celoživotního úsilí obou manželů by měla být snaha vyhnout se všemu, co vyvolává spory, a usilovat o to, aby manželský slib zůstal neporušen.“ (AH 85)

Diskusní otázky

- Jestliže se dar sexu váže jen k manželskému životu, jak svoji sexualitu prožívají ti, kteří nemají partnera, anebo ti, kteří ho ztratili? Měli by jednoduše zapomenout na to, že jsou sexuálními bytostmi? Může být člověk úplným mužem anebo ženou, aniž by měl nějaký sexuální vztah? V čem nám může být Kristus v této oblasti příkladem?**
- Jaké praktické kroky mohou manželé učinit, aby si uchránili svatost svého manželského slibu?**

Shrnutí

Mnohá manželství selhala. Jako křesťané bychom nikdy neměli zlehčovat situaci, kdy se nad nevěrou – ať už slovem anebo myšlenkou – přivírá oko. Avšak duch odpuštění může zachránit a obnovit mnohé vztahy, které by jinak byly odsouzeny k zániku. Bůh považuje manželství za svaté; proto ani my lidé bychom ho neměli považovat za něco méněcenného.

PŘÁTELSTVÍ

**Text na tento týden: 1 S 20; J 15,12-15; 2 K 6,14-18;
Fp 2,3-8**

Základní verš

***„V každém čase miluje přítel, zrodil se bratrem pro doby soužení.“
(Př 17,17)***

I když mnozí tvrdí, že mají mnoho přátel, ve skutečnosti jsou to pouze povrchní vztahy, které udržují, pokud z toho něco mají. Ve skutečném přátelství nejde o to, abychom ze vztahu těžili pro sebe. Být přítelem znamená projevat osobní zájem o ty, s kterými si vyprávíme, které posloucháme a s kým se dělíme o svůj čas a pocity. Přátelství je jeden ze způsobů, který Bible používá pro znázornění, jaký by měl být náš vztah s Bohem. Skutečné přátelství musí být založeno na něčem více než na potřebě využít někoho k dosažení svých cílů.

„Naše vzájemná láska pramení z našeho společného vztahu k Bohu. Jsme jedna rodina, milujeme se navzájem, jako On miloval nás. Povrchní zdvořilost tohoto světa a nesmyslné předstírání srdečného přátelství je ve srovnání se skutečnou, posvěcenou a disciplinovanou láskou jako plevy a pšenice.“ (Ellen Whiteová, Mind, Character and Personality, sv. 1, str. 211)

Týden ve zkratce

Co říká o přátelství Bible?

Jak se může stát přátelství negativní zkušeností?

Do jaké míry znázorňuje přátelství náš vztah s Bohem?

Co je základním principem skutečného přátelství?

Co se musí odehrát v našem srdci, abychom se mohli stát skutečnými přáteli?

Cíl úkolu

Definovat, co to je přátelství, a popsat, co pro mne přátelství znamená.

Vzpomenout si, za jakých okolností jsem jako přítel selhal, a vyjádřit, co způsobilo moje selhání.

Popsat, jak mi přátelství s Ježíšem pomáhá napravovat a rozvíjet mé vztahy.

Osvojit si principy pro trvalá přátelství.

KDO JE PŘÍTEL?

„Nadto zavázal Jónatan Davida přísahou při své lásce k němu, neboť ho z duše miloval.“
1 S 20,17

Je pravda, že příbuzné si nevybíráme, ale přátele ano. Zdá se nám, že společenské bytosti, jako jsme my, se jednoduše musí setkávat s lidmi, které považují za přátele. Nejsou však všechna přátelství stejná. Starověký řecký filozof Aristoteles rozdělil přátelství do několika kategorií podle toho, jaké motivy vedly obě strany k vytvoření vztahu. Od té doby se už mnozí pisatelé zabývali tímto velmi zajímavým a někdy i složitým fenoménem přátelství.

1. Určitě máš anebo jsi měl dobrého přítele. Jakými mimořádnými vlastnostmi se vyznačuje přátelství s tímto člověkem? Př 18,24 – PBK Do jaké míry popisuje tento verš váš vzájemný vztah?

Je zajímavé, že slovo, přeložené v poslední části tohoto verše jako „přítel“, pochází z hebrejského výrazu pro „milovat“. V jiné souvislosti bychom ho mohli přeložit jako „ten, kdo miluje“. Jako by nám to chtělo připomenout, že přítel je někdo, s kým skutečně můžeme mít blízký vztah, zcela odlišný od toho, jaký máme se spolupracovníkem nebo známým člověkem.

2. V 1 S 20 si přečti příběh o přátelství mezi Jónatanem a Davidem. Jak bys na základě toho, co sis přečetl, charakterizoval přátelství? Souvisí to s veršem Př 18,24? Shoduje se tvůj popis s tím, co sis napsal o svém přátelství? Je Jónatanovo jednání v souladu s tím, co píše Pavel v Ef 6,1?

Všimni si, jak Bůh formoval jejich vztah. Zajímavý je zejména výraz „Hospodinovo milosrdenství“ v 1 S 20,14. Vidíme, že ve vztahu těchto dvou mužů se projevovala Boží milost a dobrota.

3. Koho považuješ za svého přítele na základě toho, co sis přečetl o Davidovi a Jónatanovi? Jak bys mu mohl být lepším přítelem?

Přehled dne: Přátelství – odvěký fenomén lidských vztahů.

Přátelství – výjimečný vztah, odlišující se od jiných vztahů.

Přátelství Jónatana a Davida.

ŠPATNÁ SPOLEČNOST

„Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími! Co má společného spravedlnost s nepravostí? A jaké spolužití světa s temnotou?“ 2 K 6,14

Výraz „přítel“ nemusí v každém případě znamenat něco pozitivního. Kdo může spočítat, kolik lidí si zničilo život kvůli negativnímu vlivu „přítele“? Mnozí z těch, kteří zápasí s alkoholem nebo drogami a hledají příčinu své závislosti, přijdou na to, že na začátku není nějaký neznámý člověk, ale nejlepší přítel. Je to ironie, a ne ojedinělá, že ti nejlepší přátelé se ukážou jako špatní přátelé.

Jeden mladý muž, tak trochu odstrkovaný ve škole i mezi kamarády, pocházející z rozbité rodiny, která se o něho nestarala, si konečně našel přátele, kteří ho vzali mezi sebe. Zanedlouho zjistil, že by byli ochotni nasadit kvůli němu i své životy. Cítil, že k nim patří a že by byl ochoten také riskovat pro ně vlastní život. Zdálo by se, že jde o krásné přátelství, jak je popsáno v Př 18,24. Avšak není tomu tak. Mluvíme totiž o mladém muži, který se připojil k partě, která se dopouštěla násilností, krádeží a jejíž členové užívali drogy. A tak i přátelství s člověkem, kterého bychom snad nazvali „dobrým přítelem“, může být dvojsečný meč.

1. přečti si 2 K 6,14-18. Na co nám ukazují kontrasty zmíněné v těchto verších? I když tyto verše často aplikujeme na manželství, jak nám pomáhají pochopit, jaký vztah touží mít Bůh s námi? Jakým způsobem bychom měli tyto principy uplatňovat v našich přátelstvích? Nemůže se stát, že ve snaze vyhnout se rizikovým kontaktům zajdeme do opačného extrému? Jak to uvést do souladu s verši Mt 5,13.14?

„Pavel připomíná Korintským, že s nevěřícími nemohou mít kompromisní vztahy, ne že s nimi nemohou mít vztahy vůbec. Vztahy, které překážejí našemu spojení s Bohem, máme úplně přerušit.“ (W. Larry Richards)

2. Na základě čeho můžeš povědět, jestli tvoje přátelství s nevěřícím je, anebo není brzdou tvého duchovního života? Pokud si myslíš, že skutečně je, co bys měl udělat?

Přehled dne: Nebezpečná přátelství.
Příklad nebezpečného přátelství.

„KAŽDÝ AŽ MÁ NA MYSLI...“

„V ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; každý až má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu.“ Fp 2,3.4

Jako lidé jsme ve své přirozenosti sobečtí a egoističtí. Naší prvořadou snahou je být „jedničkou“. Jen Boží posvěcující moc, která působí na srdce, může vyvolat změny, které jsou pro skutečné přátelství nezbytné. Nepřekvapuje proto, že základem vztahu mezi Davidem a Jónatanem byl Bůh. Může být přátelství lidí, kteří berou ohled jen sami na sebe, skutečné?

1. Které důležité principy nám představuje text Fp 2,3.4? Proč jsou pro formování skutečného přátelství nezbytné?

Klíč k dobrému přátelství nacházíme v podstatě ve stejných principech jako k dobrému manželství: Člověk má být ochoten více dbát o blaho jiných než o své. Vidíme to na příkladu Ježíše Krista, který dal sebe pro dobro druhých. Jen si představte, jaká by byla naše přátelství, kdybychom si jiných vážili více než sebe (a oni by měli stejný postoj k nám) nebo kdybychom nebrali ohled jen na své zájmy, ale také na zájmy druhých (a oni také). Tak to vlastně dělal Ježíš Kristus, když žil na této zemi.

Smutné je to, že mnohá přátelství vznikají ze sobeckých pohnutek. Lidé si kladou otázku: Co z toho mám? Když zjistí, že z toho nic nemají, přátelství chladne anebo se úplně rozpadne. Není to nic zvláštního. Taková je lidská přirozenost. Často jsme dalecí toho, abychom dali přednost potřebám jiných před svými vlastními. Závist a žárlivost zničily už nejedno přátelství. Tak se totiž projevuje lidská přirozenost, ve které nepůsobí Kristova moc.

2. Verše Fp 2,5-8 popisují změny, které přátelské vztahy prohloubí. Jaká jsou tvá přátelství? Vládne v nich žárlivost, sobecké zájmy a snaha dosáhnout osobní výhody, anebo principy z uvedených veršů?

Přehled dne: Náš egoismus ničí naše přátelství.

Jen když dbáme více o zájmy jiných než o své vlastní, můžeme se stát dobrým přítelem.

Na motivech „co z toho mám“ se neudrží žádný vztah nebo přátelství.

JAK SI JEŽÍŠ HLEDAL PŘÁTELE

„Zachee, pojd' rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.“ On rychle sešel a s radostí jej přijal.“ L 19,5,6

V evangeliích čteme, jak si Ježíš hledal přátele. Našel si čas jít mezi lidi a poslouchat je. Našel si čas s nimi jíst a oslavovat s nimi mimořádné události.

1. přečti si uvedené pasáže a přemýšlej o tom, jak Ježíš jednal v oblasti mezilidských vztahů, zejména v navazování přátelství.

J 4,4-26 — Ježíš rozmlouvá se samařskou ženou a poslouchá ji.

L 19,1-10 — Ježíš je hostem u Zachea.

L 14,1-14 — Ježíš přijímá pohoštění předního farizea.

Ve všech případech čteme, že Ježíš přišel za lidmi tam, kde se nacházeli, a byl jako „jeden z nich“. K samařské ženě se nechoval jako někdo příliš dobrý a pro předního farizea nebyl někým níže postaveným. Ježíš byl připraven poslouchat, zapojit se a projevit upřímný zájem o druhé. Jestliže se chcete přiblížit k lidem, vyslechněte je a snažte se vcítit se do jejich situace. Dejte jim najevo, že jsou pro vás důležití a že je přijímáte. Takto se vám podaří vybudovat smysluplné vztahy, dokonce i přátelství, která zpočátku vůbec nevypadala slibně.

Takovýto přístup k lidem je velmi důležitý, pokud je chceme oslovit evangeliem. Jak budou nevěřící, světsky smýšlející lidé ochotni vyslechnout si kázání? Jak je přesvědčit, aby si přečetli nějakou knihu o Kristu? U mnohých se probudí zvědavost a touha dovědět se více jen díky tomu, že uvidí křesťanství v praxi a že se setkají s jedním věrohodným křesťanem.

2. Kristus si však nehledal přátele jen proto, aby měl přátele. Setkával se se ztracenými a stal se jejich přítelem, aby jim přiblížil věčný život. A co my? Jaké pohnutky nás vedou k tomu, že se přátelíme s nevěřícími? Co se stane, když nemají zájem o naši víru? „Setřeseme prach s nohou“ a odejdeme? Je to přátelství?

Přehled dne: Recept na přátelství:
poslouchat, mít zájem, být empatický.
Recept na evangelizaci: přátelství.
Pravé přátelství přežije i nezájem o moji víru.

NE SLUHOVÉ, ALE PŘÁTELÉ

„Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce.“ J 15,15

Nezáleží na tom, jak ideální jsou naše přátelství. Lidé jsou jen lidé. Nikdy bychom se na ně neměli stoprocentně spoléhat (Jr 17,5; Ž 118,8.9), protože dříve nebo později se může stát, že se v nich zklameme; podobně jako se někdo jiný může zklamat v nás. To je důvod, proč naším nejlepším Přítelem, kterému můžeme bezvýhradně důvěřovat, musí být Pán Bůh, kterého můžeme prostřednictvím Ježíše Krista poznat důvěrně (J 14,9). I když jsou přátelství mezi lidmi důležitá, i když se učíme věřit v lásku a oddanost jiných, když svoji víru budujeme na něčem jiném než na Skále (Mt 7,24.25), stavíme na chabém základě.

1. Jak nazval Ježíš své učedníky? J 15,12-15 Co to znamená, že jsme Božími „přáteli“, ne služebníky? Jaký je v tom rozdíl? Jaký vztah chce mít Bůh s námi? Které prvky přátelství s Bohem nám mohou pomoci v našich přátelstvích s lidmi? Čím je přátelství s Bohem jedinečné? (např. v. 14)

Ve verši 13 Ježíš odhaluje podstatu pravé lásky a pravého přátelství – člověk se nesobecky snaží o to nejlepší pro jiné, ne pro sebe. To je ten nejvyšší ideál. Když Ježíš mluví o kříži, ukazuje, jak se to projevilo v jeho životě. Dokázat se to dá jen tehdy, když máme jistotu, pokoj a bezpečí, které pramení z poznání Boha, z vědomí, že je naším Přítelem, že nás přijímá, že se mu můžeme odevzdat a stát se skutečnými přáteli nejen Bohu, ale i lidem.

2. V J 15,13 je představen neuvěřitelně vysoký ideál přátelství. Kolik máš takových přátel, za které bys byl ochoten zemřít? Musíš být ochoten za někoho zemřít, abys byl nazván jeho přítelem? Když ne, co si myslíš, že nám chtěl Ježíš těmito slovy povědět? Jaký princip nám chtěl představit?

Přehled dne: Naše přátelství jsou nestálá.
Ježíš zemřel kvůli přátelství se mnou.
Proto Ježíšovo přátelství je stálé přátelství.

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Přátelství je jediná forma společenského vztahu, jejímž základem je v první řadě laskavost... Člověk zůstává v pozici rodiče, partnera, pracovníka a souseda i tehdy, když neprojevuje žádnou laskavost... Přátelství je však něco úplně jiného. Laskavost je jako lepidlo, které přátele drží dohromady. Kdybych přátele snížil, kdybych byl necitlivý k jeho pocitům, kdybych mu způsobil škodu a ublížil mu nebo kdybych s ním nějakým způsobem zacházel jako s určitým předmětem, který bych použil pro své potěšení či uspokojení, přátelství by určitě skončilo.“ (Ray S. Anderson)

Diskusní otázky

- 1. Z průzkumu vyplývá, že noví členové církve mají tendenci ztratit většinu svých starých přátel přibližně do sedmi let po příchodu do církve. Vymění je většinou za ty, s kterými se seznámí v novém duchovním společenství. Je to správné, anebo by se noví členové měli snažit udržet si vztahy s neadventistickými přáteli z minulosti? Jestli ano, proč a za jakých okolností?**
- 2. Bible nám představuje některé vysoké ideály, například vzdát se pro přátele vlastního života. Jak to vyvážit s dalšími vztahy a závazky, například vůči své rodině, Bohu? Co se stane, jsou-li závazky vůči přátelům v rozporu s povinnostmi vůči rodině nebo Bohu?**
- 3. Starověký básník Euripides napsal: „Skutečného přítele poznáme v těžkostech; když se nám daří, máme mnoho přátel.“ Jak tato myšlenka souvisí s tím, co jsme si o přátelství pověděli v tomto úkole?**

Shrnutí

Přátelský vztah dává Bible do souvislosti s ideály, které lidskému srdci nejsou přirozené. Ježíšův příklad a síla, kterou nás chce obdařit, nám chtějí pomoci stát se takovými přáteli, jakými nás Bůh chce mít.

NÁBOŽENSTVÍ NA PRACOVIŠTI

**Text na tento týden: Gn 2,15; 3,17-19; Lv 19,35.36;
Kaz 9,10; Mt 18,21; L 15,11-32**

Základní verš

„Kdo žije bezúhonně, žije bezpečně, kdežto kdo chodí křivolakými cestami, bude odhalen.“ (Př 10,9)

Po havárii trajektu nedaleko Belgie v roce 1987 stáli experti před těžkým problémem – identifikovat všechny oběti. Zjistili přitom, že jeden muž měl dvě totožnosti. Celé roky žil pod jedním jménem v Anglii a pod jiným jménem ve Francii. Zkuste si představit, jak těžké muselo být pro toho muže žít dvojným životem, se dvěma rodinami, s dvěma skupinami přátel a ve dvou různých zemích.

Ovšemže, s takovým případem se často nesetkáváme. Lidé však mohou žít dvojným, nebo dokonce několikerým životem. Platí to i o křesťanech. Zamysleme se, jestli i my to neděláme tak, že svůj život rozdělíme na jednotlivé oblasti – a jsme pak na různých místech úplně jiní lidé. Na pracovišti, doma anebo ve sboru musíme být stejní; všude se totiž máme řídit podle stejných křesťanských zásad. V tomto úkole se zamyslíme nad některými biblickými principy, které hovoří o tom, jak bychom se měli jako křesťané chovat na pracovišti.

Týden ve zkratce

Jak to bylo s prací po pádu do hříchu?

Jaké povinnosti má křesťan jako zaměstnavatel? Jaké jako zaměstnanec?

Jak by měli křesťané napomínat, ale napomenutí také přijímat?

Cíl úkolu

Srovnat požehnání a nebezpečí práce.

Přemýšlet o Božích hodnotách v práci z pohledu zaměstnance i zaměstnavatele.

Rozhodnout se vidět na jiných spíše jejich silné stránky než slabé a být ochoten dát jiným druhou šanci.

ETIKA PRÁCE

„Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Eden, aby ji obdělával a střežil.“ Gn 2,15

1. Co víme o práci v podmínkách před pádem do hříchu? Gn 2,15

Bible podává zprávu, že práce existovala již v ráji, v dokonalém prostředí. Z toho vyplývá, že to muselo být něco dobrého, něco, co bylo neoddělitelnou součástí Božího původního plánu s lidským pokolením. Po pádu do hříchu práce zůstává, radikálně se však mění prostředí.

2. Co naznačují verše Gn 3,17-19 o práci v podmínkách světa po pádu do hříchu?

Prokletí, bolest, pot, trní a bodláčí jsou slova, která Bible používá, aby popsala úděl člověka po pádu do hříchu. Použita jsou přímo v souvislosti s prací, kterou bude člověk vykonávat v hříšném světě.

3. Pozorně si přečti Gn 3,17. Co to znamená, že kvůli Adamovi bude „země prokleta“?

„Trní a bodláčí – překážky a zkoušky, jež učinily z lidského života život plný námahy a starostí – byly určeny k dobru člověka jako potřebná součást výchovy podle plánu Božího k jeho pozdvižení z úpadku a zkázy, do níž ho uvrhl hřích.“ (CK 7; SC 9) Jinými slovy, Bůh učinil pro lidi život těžší ne proto, aby je potrestal, ale aby jim pomohl zmírnit ničivé účinky hříchu. S tímto principem se setkáváme často i dnes. Ti, kteří pracují čestně a poctivě, mají obvykle méně problémů než ti, kteří jsou leniví a do ničeho se jim nechce. Práce vede k sebeovládání a pravidelnosti, což ve správných podmínkách může formovat charakter. Pro bytosti postižené hříchem je to velmi důležité.

4. Z vlastní zkušenosti řekni, v čem vidíš užitek a požehnání práce.

Přehled dne: Pracovalo se v ráji.

Pracovalo se po vyhnání z ráje.

Pracovat budeme i na nové zemi.

Těžkosti práce – ne k trestání, ale k povznesení člověka.

„VŠECHNO KONEJ PODLE SVÝCH SIL...“

„Všechno, co máš vykonat, konej podle svých sil...“ Kaz 9,10

Nepopíratelnou realitu práce se lidé snažili vystihnout různým způsobem. Svědčí o tom dojmavé malby Vincenta van Gogha, který zachytil dřinu a těžký život horníků, anebo nádherná prozaická díla Lva Nikolajeviče Tolstého, který se snažil vnést romantické prvky do popisu dřiny sedláků na poli. Většina lidí přešla ve svém zaměstnání různými pracovními zařazeními. Mnozí tráví v práci podstatnou část svého života. Důležitou otázkou pro křesťany tedy je: Jaké vztahy bychom měli na pracovišti mít?

1. Jaký princip můžeme najít v Kaz 9,10 pro křesťana ve vztahu k zaměstnání?

Jednu věc, kterou jsme zřejmě již poznali anebo bychom měli poznat, je, že když vyznáme, že jsme křesťané, lidé nás začnou pozorovat. Některé naše výroky jsou pěkné a dost odvážné. Tvrdíme, že máme nový život v Kristu, že máme pokoj, který převyšuje jakékoliv chápání, že usilujeme o vyšší morální ideály. V každém případě jsme svědkové (Iz 43,10; 1 K 4,9; 2 K 3,2). Pokud je to možné, křesťan by měl být spolehlivým pracovníkem, který věrně plní své povinnosti ve vědomí toho, že skutečnou odměnu nedostane tady, ale na nové zemi a v novém nebi. O Ježíšově mládí Ellen Whiteová napsala: „Nechtěl nic pokazit, a proto ani s nářadím nezacházel ledabyle. Byl stejně dokonalý v povaze jako v práci. Na svém vlastním životě nám ukázal, že pracovitost je naší povinností a že všechno máme dělat pečlivě a svědomitě, neboť jen důkladná práce si zaslouží uznání... Každý by si měl najít nějakou činnost, která by ho uspokojovala a zároveň prospívala druhým. Práce má být pro člověka požehnáním. Skutečnou radost a uspokojení ze života může mít jen ten, kdo pracuje důkladně.“ (TV 43; DA 72)

2. Kaz 9,10 a citát Ellen Whiteové popisují ideální postoj k práci. Jaký je tvůj postoj k práci? Co bys potřeboval změnit?

Přehled dne: Křesťan a jeho vztahy v zaměstnání.

Křesťan jako Ježíšův svědek na svém pracovišti.

Ježíšův postoj k práci a k pracovním pomůckám.

KŘESŤANSKÉ ZÁSADY NA PRACOVIŠTI I.

„Běda, kdo staví svůj dům nespravedlností..., svého bližního nutí pracovat zadarmo a jeho výdělek mu nedává.“ Jr 22,13

Koupit si auto z bazaru je často hazardní dobrodružství. I když je čisté a krásně naleštěné, nikdo neví, co se skrývá pod kapotou. Můžeš věřit počítadlu kilometrů? Říká se, že člověk by nikdy neměl koupit auto od přítele, ale ani ho příteli prodat, protože to může vážně ohrozit přátelství. Nemělo by to však platit o křesťanech. Ať už prodáváme auto soukromě nebo obchodujeme profesionálně, naše dohody musí být takové, aby nám nikdo nemohl nic vytknout. Bez ohledu na to, jsme-li zaměstnaní anebo podnikáme a jaké je naše pracovní zařazení, měli bychom být poctiví a čestní, protože náš Bůh to od nás očekává.

1. Vyhledej si uvedené verše. Jaké je jejich poselství pro křesťany na pracovišti?

Lv 19,35.36 _____

Př 10,16 _____

Jr 22,13 _____

Mal 3,5 _____

Křesťan, ať už jako zaměstnavatel nebo jako zaměstnanec, má být vůči svému zaměstnavateli nebo zaměstnancům čestný a poctivý. Jen jedno může být horší než zaměstnanci, kteří jsou nepoctiví a své práce zneužívají – zaměstnavatelé, kteří jsou nečestní vůči svým podřízeným.

2. O jaké pohnutce k čestnosti při obchodních dohodách mluví Lv 19,35.36?

Protože jsme křesťané, naše chápání spravedlnosti a nespravedlnosti, dobra a zla nevychází z proměnlivých vrtochů, které se mění od kultury ke kultuře a od doby k době, ale z věčného Boha, který se nikdy nemění (Jk 1,17). Máme dělat to, co je správné a čestné, protože to pochází z Boha, našeho Stvořitele a Vykupitele. Neměli bychom být poctiví, charakterní a čestní jen tehdy, když se nám to hodí a když je to v náš prospěch. Tyto vlastnosti by měly tvořit základ všeho, co jako křesťané děláme doma i na pracovišti.

Přehled dne: Poctivost a čestnost – v práci, v obchodě, ve vztazích.
Zaměstnanci poctiví, zaměstnavatelé čestní.
Boží hodnoty nepodléhají rozmarům doby.
Nepřizpůsobovat Boží hodnoty svým vrtochům.

KŘEŠŤANSKÉ ZÁSADY NA PRACOVIŠTI II.

„Kdo miluje napomenutí, miluje poznání, kdežto kdo domluvy nenávidí, je tupec.“ Př 12,1

1. Pozorně si přečti verše Př 16,32; 10,1 a 12,1. Co nás učí o důležitosti řádu a disciplíny?

Ať je to armáda, škola, podnik, domov či církev, řád je nevyhnutný. Disciplína a řád jsou jako dvě strany jedné mince. Mnozí z nás musí, aspoň čas od času, napomenout jiné – děti, spolupracovníky nebo některé členy církve. Musíme se naučit dělat to taktně, důsledně, uváženě a s láskou. Musíme však umět přijmout i napomenutí, radu či příkaz, a pokud je to třeba, konstruktivním způsobem věci napravit. I jako křesťané na pracovišti se musíme naučit nejen správně napomínat, ale také napomenutí přijmout.

2. V celé Bibli, ale zejména v evangeliích, máme příklady, jak Ježíš odpouštěl (J 8,4-11) anebo co o odpouštění řekl (Mt 18,21.22; L 15,11-32). Jakou radu poskytují tyto verše křesťanu jako zaměstnavateli nebo nadřízenému, který má problematického zaměstnance? Mluví tyto verše o tom, že by neměl uplatňovat žádná disciplinární opatření, anebo nám chtějí připomenout princip, který by se mohl ve správném kontextu uplatňovat i na pracovišti?

Křesťan, který pracuje jako zaměstnanec, se může také domnívat, že se šéf zachoval vůči němu nespravedlivě. Na adresu těch, s kterými se zachází nespravedlivě, Ježíš vyřkl velmi silná slova.

3. Jak by měl na nespravedlivé jednání reagovat zaměstnanec? Mt 5,38-42 Znamenají tyto verše snad to, že zaměstnanec by se měl nechat zneužívat? Anebo učí něco jiného?

Přehled dne: Disciplína a řád.
O udělení a přijetí napomenutí.

VIDĚT V LIDECH POTENCIÁL

„Jediný Lukáš je se mnou. Marka vezmi s sebou, bude mi užitečný jako pomocník.“
2 Tm 4,11

Ke své škodě ne vždy hledáme na jiných to nejlepší. Často máme sklon vidět, co nedokážou, a ne to, co by mohli udělat, kdyby se náležitě vyškolili a byli pověřeni určitým úkolem. V našich vztazích se spolupracovníky se potřebujeme zaměřit více na jejich silné stránky, ne na jejich slabosti.

1. Jaké lidi si Ježíš vybral jako učedníky? Čemu se z toho můžeme naučit? Mt 4,18-22; 9,9; L 5,1-11

Málokdo z nás by si vybral tyto muže za své nejbližší spolupracovníky. V nevzdělaných rybářích a ve výběřcím daní Ježíš viděl určitý potenciál, proto je vyzval, aby ho následovali a spolupracovali s ním. V průběhu tří let absolvovali intenzivní kurz a pak vyrazili do světa. Ježíš si je našel a objevil v nich schopnosti, které by poznal málokdo z nás.

2. Pavel měl ostrou výměnu názorů s Barnabášem o tom, je-li Jan Marek vhodný k tomu, aby v církvi zastával vedoucí postavení. Barnabáš věřil, že Jan Marek na to má, zatímco Pavel poukazoval na jeho nedostatky v minulosti. Jaké naučení nám skýtá tento případ? Sk 15,36-41; 2 Tm 4,11

Když slyšíme kázání na toto téma, obvykle dopadne na Pavla ostrá kritika, a na Barnabáše slyšíme samou chválu. Na chvíli bychom se však měli vžít do Pavlovy situace. Když na své první misijní cestě přišli Pavel a Barnabáš do Pamfylie, Jan Marek to vzdal, dezertoval těsně před splněním úkolu. Pavel měl rozumný důvod neriskovat, aby se něco podobného neopakovalo.

I dnes máme tendenci jednat jako Pavel. Určitě bychom dále nespolečně pracovali s tím, kdo nás v rozhodující chvíli opustil. Ale na druhé straně, kolik z nás zná lidi, kteří dostali druhou příležitost a už nezaváhali a osvědčili se? Možná i my osobně patříme mezi ně.

3. Nemám i já sklon odepsat někoho, kdo mě v minulosti zklamal – ať už na pracovišti nebo při nějaké jiné příležitosti?

Přehled dne: Vidět v lidech spíše jejich silné stránky než ty slabé.
Dejme lidem druhou šanci.

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Pokud při svých obchodních kontaktech využíváte to, co Pán nazývá nespravedlností, musíte to napravit. Jen tak můžete být v Božích očích čestní a spravedliví. Tuto nápravu potřebuje učinit náš lid všude... Jestli to uděláte a zachováte se podle Boží vůle, nebeští andělé budou s vámi spolupracovat a pomohou vám vidět, na které věci nemáte správný názor.

Pán nemůže požehnat těm, kteří se nechali svést nespravedlivými obchodními praktikami, ať už svými bratry anebo lidmi ze světa. Duchovní život těch, kteří tak jednají, upadá. Jsou stále chladnější, formálnější a sobečtější. Úmyslně zakrývají svoje minulé chyby vlastními výmysly, které jsou v rozporu s principy Božího slova.“ (Ellen Whiteová, This Day With God, 343)

Diskusní otázky

- 1. Existují seriózní zaměstnání, která křesťané při dobrém svědomí vykonávat nemohou? (Nebereme v úvahu ty, které jsou zjevně spojeny se zločinností nebo nemravností.) Pokud ano, které to jsou a proč by je křesťan neměl vykonávat?**
- 2. Předpokládejme, že tě šéf požádal, abys v sobotu přišel do práce. Odpověděl jsi mu, že nemůžeš, ale víš, kdo by tě mohl zastoupit. Předpokládejme však dále, že tě šéf požádá, abys podváděl anebo něco odcizil, a ty bys mu řekl, že to v žádném případě nemůžeš, ale znáš spolupracovníka, který by byl ochoten to udělat za tebe. Je nějaký rozdíl mezi těmito dvěma situacemi? Když ano, jaký?**

Shrnutí

Jako křesťané si své náboženství bereme s sebou každé ráno na pracoviště. I když je počet otevřených rozhovorů o náboženských otázkách omezen, o křesťanských zásadách nestačí jen hovořit. Spolupráce s ostatními v pozitivním duchu je v našem programu bodem číslo jedna. Naše chování a jednání se má vyznačovat čestností a poctivostí, ale i láskou, soucitem a smyslem pro spravedlnost. Máme se snažit tyto hodnoty sami projevovat, odhalit v jiných to nejlepší a učinit, co je v našich silách, aby si svůj skrytý potenciál plně uvědomili.

VZTAH KŘEŠŤANA K VLÁDNÍ MOCI

**Text na tento týden: Mt 5,13-16; Mt 22,15-21; Sk 5,29;
Ř 13,1-5; 1 Pt 2,13-15**

Základní verš

„Proto je nutno podřizovat se, a to nejen z bázně před trestem, nýbrž i pro svědomí.“ (Ř 13,5)

Mezi nejzávažnější problémy, které musí církev řešit, patří otázka politické angažovanosti. Jak mají ti, kteří žijí na tomto světě, ale „nejsou ze světa“ (J 17,14), reagovat na politické problémy současného světa? Z dějin víme, že v okamžicích velkých morálních a politických krizí církve namnoze mlčely; dějiny jsou rovněž smutným svědectvím o tom, co se stane, ujmou-li se církve politické moci a použijí ji v prospěch zla.

V tomto úkole se zamyslíme nad tím, jak mají křesťané reagovat na politické problémy dneška. Není to vždy jednoduchá věc. Budeme hledat jen všeobecné zásady, protože politická situace v různých částech světa je různá a v Bibli nacházíme jen univerzální principy. Bůh věděl, že jeho lid se po dlouhá staletí ocitne v různých, často i velmi choulostivých situacích, proto nám dal jasné zásady, které jsou dostatečně univerzální a mohou se použít za různých okolností.

Týden ve zkratce

Jaký vliv mají křesťané šířit ve společnosti?

Jak mají křesťané reagovat na politické dění?

Mohou být křesťané ve vládě?

Jakými principy se máme řídit při hledání vyváženosti mezi svými občanskými povinnostmi a povinnostmi vůči Bohu?

Cíl úkolu

Uvědomit si napětí mezi angažovaností a pasivitou křesťana a církve ve vztahu ke světu a společnosti a popsat, v čem by spočíval vyvážený přístup k této otázce. Definovat podíl křesťanovy zodpovědnosti za osud České republiky.

Zhodnotit, jestli tzv. „posvátná výzva“ z úkolu je princip, kterým se mohou křesťané řídit bez ohledu na to, v které zemi světa žijí.

POSVÁTNÁ VÝZVA

„Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena?... Vy jste světlo světa... Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“ Mt 5,13-16

Mnozí křesťané se domnívají, že bychom se měli od světa úplně distancovat. Je přece tak špatný, narušený hříchem a vzdálený Božímu původnímu záměru, že neexistuje žádná naděje, že by se něco mohlo změnit. Kromě toho je tu předpoklad, že čím více se budeme v jeho záležitostech angažovat, tím více se světem nakazíme. Pro ty, kteří chtějí zůstat Pánu věrní, zbývá jediná možnost – zachovat si od dění světa odstup. Je však tento argument, i kdyby se nám zdál přijatelný, biblický?

1. Bůh očekává, že křesťan bude ve společnosti plnit určitou úlohu. Jakou? Mt 5,13-16

Křesťané musí učinit všechno, co je v jejich silách, aby ve společnosti došlo k pozitivním změnám. Jsme vyzváni k tomu, abychom okolnímu světu dali příjemnější chuť a poskytli mu duchovní světlo. Kdosi řekl: „Je lepší rozsvítit jednu svíčku, než proklínat tmu!“

V raném adventismu (19. století) si věřící často kladli otázku, zda je správné, aby šel křesťan adventista k hlasovacím urnám. Dnes většina adventistů s. d. uznává právo vyjádřit se v demokratických volbách nebo referendu a podpořit tak program, který nejvíce odpovídá biblickým zásadám. Ovšemže to není vždy tak jednoduché. Mnoho záleží nejen na politických a sociálních poměrech, ve kterých žijeme a které jsou v každé zemi značně rozdílné, ale také na názorech jednotlivých členů na to, který program nejlépe odpovídá biblickým zásadám. Protože tyto otázky s sebou přinášejí množství možných rizik, měli bychom jako věřící vždy, když se chceme zabývat společenskými a politickými problémy, pamatovat na slova úvodní výzvy.

2. Jak uvedeš do souladu verše citované v Mt 5,13-16 s verši 2 K 6,17 anebo Jk 4,4?

Přehled dne: Svět je špatný a hříšný – křesťane, dej ruce od něho pryč!
Svět je špatný a hříšný – křesťane, změň ho!

KŘESŤANÉ VE VLÁDĚ?

„Král pak Daniela povýšil, dal mu mnoho velikých darů i moc nad celou babylónskou krajinou a učinil ho nejvyšším správcem všech babylónských mudrců.“ Da 2,48

Představ si, že váš stát napadne cizí mocnost, která obsadí celou zemi, porazí vaši armádu, zabije tisíce civilních občanů, města srovná se zemí a davy lidí odvede do zajetí. A pak jeden z těchto zajatců se stane nejen oblíbencem mocného vládce, který vaši zemi zničil, ale dokonce mu dlouhá léta věrně slouží. Mnozí by takového člověka považovali za zrádce.

Danielův příběh v nás vyvolává celou řadu otázek o poslání věrných lidí, kteří v politice anebo ve vládě zastávají určitou pozici.

1. Který další biblický hrdina se stal silnou politickou osobností? Gn 41,41-44

I když je pravda, že svět politiky přináší do života křesťana množství nástrah a pastí, jsou i takoví, kteří věrně sloužili v úřadech vlády. Někteří adventisté byli anebo dokonce jsou členy vlády. Například prvním ministrem Ugandy byl celé roky adventista sedmého dne. Na Papuy–Nové Guineji tvoří adventisté sedmého dne poměrně značné procento populace, proto by nás nemělo překvapit, že mnozí členové církve zastávají ve vládě vysoká postavení. Stejná situace je také na několika malých ostrovních státech v Tichém oceánu. Dokonce i v zemích, kde ve srovnání s počtem obyvatel je procentuální zastoupení adventistů malé, najdeme členy naší církve v parlamentu anebo na jiných vysokých pozicích.

2. Uvažuj: Věříme, že Boží zákon je výrazem jeho charakteru – zjevuje nám, jaký je Bůh. Proč by mohlo být lepší žít v zemi, kde se křesťané angažují v politickém dění, jehož součástí je i vytváření zákonů země? Ale zároveň, jaké potencionální nebezpečí představují ti, kteří se snaží využít vládní moc k prosazování náboženských cílů?

Přehled dne: Biblické postavy v politice a ve vládě.
Současní adventisté v politice a ve vládě.

POSLUŠNOST – ANO, ALE...

„Petr a apoštolové odpověděli: Boha je třeba poslouchat, ne lidi.“ Sk 5,29

1. **Jaký postoj bychom jako křesťané měli mít k politickým představitelům? Ř 13,1-5; 1 Pt 2,13-15**
2. **Přečti si Sk 5,29 a Ř 13,7. Jak nám tyto verše pomáhají lépe pochopit biblické statě z předešlé otázky?**

Nikdo z nás nepochybuje o tom, že křesťané, ať žijí v kterékoliv zemi, by měli být dobrými občany a poslouchat zákony své vlasti. Jako Boží následovníci mají zároveň plnit požadavky vyšší Moci, než je vláda, kterou respektují a které vyjadřují náležitou úctu (Ř 13,6.7). Nesmíme zapomínat ani na to, že Pavel a Petr, kteří vyzývali věřící k poslušnosti vrchnosti, nakonec rukama této vrchnosti zemřeli. Z toho jasně vyplývá, že respekt vůči vrchnosti a poslušnost vládě mají své hranice.

Velmi dobrý příklad nacházíme v dějinách Spojených států. V 19. století, když problém otroctví vyvolal rozkol mezi tamějšími křesťany, Ellen Whiteová vyjádřila svůj postoj velmi jasně:

„Když jsou zákony lidské v rozporu s Božím slovem a jeho zákonem, musíme poslouchat Boha, ať jsou následky jakékoliv. Zákon naší země, který žádá, abychom vydali otroka jeho pánu, nemáme uposlechnout – a musíme nést následky vyplývající z přestoupení tohoto zákona. Otroek nemůže být vlastnictvím žádného člověka. Jeho zákonitým pánem je Bůh. Člověk nemá právo vzít Boží vlastnictví do svých rukou a tvrdit, že mu patří.“ (1T 201.202)

3. **V dějinách čteme o mnohých případech občanské neposlušnosti, o lidech, kteří vědomě porušili zákony své země, aby vyvolali určité politické změny. Jaká možná nebezpečí hrozí křesťanům, kteří se budou angažovat v podobných snahách? Jaké situace mohou nastat, když jejich křesťanská zodpovědnost vyžaduje, aby se zapojili?**

Přehled dne: Křesťan uznává vládu své země.

Křesťanův respekt k vládě má své hranice.

Příklad morální hranice v postoji k problému otroctví v USA 19. století.

„On jim řekl: Čí je tento obraz a nápis? Odpověděli: Císařův. Tu jim řekl: Odevzdejte tedy, co je císařovo, císaři, co je Boží, dejte Bohu.“ Mt 22,20-21

Jen velice málo lidí, pokud vůbec někdo, rád platí vysoké daně. V některých moderních společnostech musí mít stát velký balík peněz, aby mohl hradit náklady na vzdělání, základní zdravotní péči, silniční síť, tunely, mosty, policii, armádu atd. Očekáváme totiž, že se o to stát postará. Můžeme se ptát, jestli musí být daně tak vysoké, ale nemůžeme zpochybňovat, že je naší povinností daně platit.

1. Co o opodstatněnosti daní řekl Ježíš a apoštol Pavel? Mt 22,15-21; Ř 13,6-7

Daně, o kterých je zmínka v Mt 22, byla „platba do císařské pokladnice, kterou musel odvést každý obyvatel země v období od puberty do věku 65 let. Židé se kvůli tomu velmi rozhořčovali, protože jim to stále znovu připomínalo, že jsou ve vlastní zemi podřízeni cizí moci.

Postoj k placení daní byl i v rané církvi problematickou otázkou. Téměř o třicet let později pokládá Pavel za nezbytné připomenout křesťanům tuto povinnost. Vrchnost je ustanovena Bohem a platit daně mají „pro svědomí.“ (Francis Wright Beare)

2. S kterým dalším principem se setkáváme v souvislosti s daněmi? L 16,10-12; 2 K 13,7

Ve všech finančních záležitostech musíme být čestní a poctiví. Tento princip platí v tom, co jsme povinni odvádět, ale i v tom, co od státu dostáváme. Je nečestné žádat příspěvek, na který nemáme nárok, ale i zadržet to, co patří „císaři“.

Samozřejmě, můžeme využít všechny prostředky vyplývající ze zákona ke snížení daní. Ale vyrábět falešná prohlášení a podvádět stát je právě tak nečestné, jako okrást svého zaměstnavatele anebo souseda. Nemůžeme chtít, aby se křesťan usmíval, když musí platit vyšší daně, než předpokládal. Přesto je jeho povinností jednat čestně.

3. Předpokládejme, že jsi v minulosti v otázce daní podváděl. Jak to můžeš napravit?

Přehled dne: Povinnost platit daně.

Čestnost a poctivost ve finančních otázkách.

PROPAGOVANÉ KŘEŠŤANSKÉ ZÁSADY

„Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“ Mt 5,16

Církev adventistů sedmého dne byla vždy zásadně proti jakýmkoliv zásahům státu do záležitostí církví a náboženských společností a naopak – proti míchání se náboženských organizací do záležitostí státu. Jednotliví členové se mohou rozhodnout sloužit své vlasti v nějakém vysokém postavení, ale Církev adventistů s. d. zastává přesvědčení, že církev jako taková by se v politice angažovat neměla.

To však neznamená, že se církev nezajímá o hodnoty, které společnost propaguje, a že nezajímá postoj k morálním problémům, které společnost ovlivňují. Nebylo by správné vyžadovat od jiných, aby se řídili našimi zásadami; stejně špatné by však bylo nepsvědčit o našem přesvědčení, že kdyby se zásady, které hlásáme, realizovaly, svět by se stal lepším místem pro život. Správně to vyvážit není vždy snadné.

1. Které příklady Božích věrných následovníků, kteří chtěli zavést určité změny v politice své vlády, nacházíme v Bibli?

Est 7,1-7 _____

Da 2,24-28 _____

Ex 5,1-3 _____

Není nic špatného na tom, když se křesťané snaží použít svůj vliv k uskutečnění pozitivních morálních a sociálních změn. Problémem však je rozhodnout, které změny by církev měla podpořit a jak by je měla uskutečnit. Ne všechno hříšné musí být hned vyhlášeno i za protizákonné – to je rozdíl, který křesťané po staletí ne vždy chápali. Kde vede tato hranice, byla a dodnes je těžká otázka, na kterou musí církev hledat odpověď. Při řešení našeho problému je třeba použít princip „posvátné výzvy“ z nedělního oddílu.

2. Jaký je tvůj postoj k angažování církve v politickém dění? Jsi spíše zastáncem její angažovanosti, anebo si myslíš, že by se těmito záležitostem měla raději vyhnout? Jakými argumenty bys svůj postoj zdůvodnil?

Přehled dne: Církev nezávislá na státu.

Církev se vyjadřuje k hodnotové orientaci společnosti ve státě.

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Ježíš nemluvil nijak vyhýbavě, odpověděl na otázku přímo a otevřeně. V ruce držel minci, na níž bylo vyraženo císařovo jméno i jeho podoba. Prohlásil, že žijí-li pod ochranou římské moci, musí ji podporovat tak, jak žádá, pokud to není v rozporu s jejich povinností vůči Bohu. Měli se pokojně podřizovat zákonům země, ale především měli v každé době zachovat věrnost Bohu.“ (TV 383; DA 602)

Diskusní otázky

- 1. Ellen Whiteová se aktivně zapojovala do hnutí za střídmost ve Spojených státech. Velmi jí záleželo na tom, aby byl zakázán alkohol. Vyzývala lidi, aby šli hlasovat – i kdyby se hlasovalo v sobotu. „Budeme hlasovat pro zákaz?“ ptala se. „Ano, bez výjimky – všude,“ odpověděla. „Některé z vás asi překvapím, když řeknu, že kdyby to bylo nezbytné, hlasujte pro zákaz i v sobotu – v případě, že byste nemohli jindy.““ (A. L. White a Ellen G. Whiteová, *The Lonely Years*, sv. 1, str. 160) Diskutujte o důsledcích jejího stanoviska v souvislosti s tématem celého úkolu.**
- 2. Je povinností církve vyjádřit svůj postoj k některým morálním otázkám i za cenu, že by to církev vtáhlo do politické diskuse?**
- 3. Ježíš se vyjadřoval velice málo k politickým problémům své doby, i když žil v době velké politické korupce. Co bychom se z toho naučit měli, a co neměli?**

Shrnutí

Křesťané jsou především občany nebeského království, ale jsou také občany své země. Mají přijmout díl zodpovědnosti, na které se podílejí všichni občané. Princip – odevzdávat císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Boží – je všeobecná zásada, podle které mají křesťané jednat, ať žijí kdekoliv.

JEŽÍŠOVY JINÉ OVCE

**Text na tento týden: J 10,16; J 13,34.35; 1 K 13;
2 Pt 1,12; Zj 14,1-12**

Základní verš

„Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř.“ (J 10,16)

I když si plně uvědomujeme jedinečnost našeho poselství, nesmíme z něj vyčíst, co tam není, například že spasení budou jen adventisté sedmého dne. Tento názor není a ani nikdy nebyl oficiálním stanoviskem Církve adventistů sedmého dne. „Organizace, které vyvyšují Krista, uznáváme za součást Božího plánu, jak šířit evangelium do celého světa. Vysoce si vážíme křesťanů, mužů i žen jiných společenství, kteří se angažují v získávání lidí pro Krista.“ (General Conference Working Policy /1999–2000/, str. 494)

V tomto úkole se budeme zamýšlet nad tím, jaký vztah bychom měli mít k jiným křesťanům, kteří, jak víme, byli také vykoupeni Kristovou krví.

Týden ve zkratce

Proč hlásat naše poselství jiným křesťanům, když k tomu, abys byl spasen, nemusíš být adventistou?

Jaké přednosti máme ve srovnání s křesťany jiných denominací?

Jaký vztah bychom měli mít k ostatním křesťanům?

Cíl úkolu

Odpovědět si na otázku, proč jsem adventista a jaké je moje poslání.

Porozumět, k čemu slouží poznání biblických pravd, a umět to vysvětlit srozumitelným způsobem.

Najít takový postoj k jiným křesťanům, k jakému nás vede poznání biblických pravd.

„Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř.“ J 10,16

1. Co chtěl Ježíš povědět těmito slovy? (Pamatuj na to, komu je řekl.) Jaký princip vyplývá z jeho výroku v souvislosti s tématem celého úkolu?

Pokud si kdokoli z nás dovolí autoritativně vyhlašovat, kdo je anebo není spasen, hraje si na Boha. Znamená to, že si přivlastnil výsadní práva, která patří jen Bohu. Jen Bůh vidí do srdce; jen On může posoudit pohnutky člověka; jen On jediný zná ty, kteří jsou jeho. Jako adventisté sedmého dne jsme vyzváni hlásat světu naše poselství; nejsme však povoláni rozhodovat o tom, kdo je anebo není spaseným.

„Bůh má mnoho svých dětí v protestantských církvích i v katolické církvi, kteří podle světla a svého poznání jednají věrněji než mnozí adventisté, kteří zachovávají sobotu, ale nekráčejí ve světle.“ (3SM 386)

2. Jak zdůrazňují uvedené verše myšlenku z J 10,16?

Mk 9,38-40 _____

Sk 10,35 _____

2 Tm 2,19 _____

Skutečnost je taková, že Bůh má po celém světě svůj věrný lid, který žije podle světla, které mu bylo svěřeno. Naším úkolem je dát jim v určitém smyslu více světla; vést je ke světlu, které je zaměřeno na Ježíše Krista a události týkající se jeho návratu. Všichni lidé – bez ohledu na to, čemu věří – potřebují slyšet naše poselství. Jaká bude jejich odpověď, to je v podstatě věcí jejich vztahu s Bohem. My však máme zvěstovat, učit a svým životem zjevovat lidem Boží lásku a milost.

3. Když nemusíš být adventistou, abys byl spasen, jaký smysl a význam mají naše evangelizační snahy? Při hledání odpovědi pamatuj na Zj 14,12.

Přehled dne: Nehrát si na Boha.
Bůh má svůj lid všude.
Poselství má slyšet každý.

AKTUÁLNÍ EVANGELIUM PRO DNEŠEK

„A slyšel jsem jiný hlas z nebe: Vyjdi, lide můj, z toho města, nemějte účast na jeho hříších, aby vás nestihly jeho pohromy.“ Zj 18,4

Jak jsi odpověděl na poslední otázku z nedělní části? Když nemusíš být adventistou, abys byl spasen, proč se přemáhat a svědčit křesťanům z jiných denominací? Vždyť spasení můžeme být jen díky Ježíši Kristu a tomu, co pro nás udělal na kříži, ne proto, že se připojíme k některému náboženskému společenství – ani k našemu. Tak proč se namáhat a svědčit křesťanům jiných církví?

1. Co nám verš 2 Pt 1,12 říká o poselství naší církve a o potřebě zvěstovat jej světu, i když bylo vyjádřeno za jiných okolností, než v jakých žijeme?

Musíme si uvědomit, že nikdo jiný nehlásá poselství, které hlásáme my. Je důležité zvěstovat jej zvláště vzhledem k posledním dnům, kdy se celý svět rozdělí na dvě skupiny – na ty, kteří budou odpovídat popisu Zj 14,12, a ty, kteří odpovídat nebudou.

2. Oč jde ve Zj 14,1-12?

Jako adventisté s. d. jsme povoláni zvěstovat všem lidem poselství tří andělů ze Zj 14. I Kristovy jiné ovce se potřebují dovědět to, co víme my; potřebují pochopit, jak bude v závěru dějin odhalena podstata velkého sporu mezi Kristem a satanem. Jsme povoláni připomínat jim biblické texty, které je upozorní nejen na „víru Ježíšovu“, ale také na „Boží přikázání“, se zvláštním důrazem na čtvrté přikázání. Protože nevidíme nikomu do srdce, musíme poselství evangelia pro dnešek, jak ho nacházíme ve Zj 14, povědět všem „věrným křesťanům“ v jiných denominacích. Potřebují se dovědět to, co víme my; a zvláště si uvědomit blízkost závěrečné krize.

3. Přečti si Zj 18,4. Koho Bůh volá z Babylóna a proč? Jak nám tento verš pomáhá lépe pochopit, jaký vztah máme mít ke křesťanům jiných denominací?

Přehled dne: Spasení, členství a poselství.

Je předností znát to, co známe.

To, co známe, je tak vzácné, že nepodat to dále by bylo nekřesťanské.

ADVENTISTICKÁ SPECIFIKA I.

„Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu.“ Zj 14,6

I když otázky kolem znamení šelmy (jak o tom píše Zj 14) jsou důležité, naše poselství nemá být omezeno na výstrahy týkající se pronásledování v době konce. Dostali jsme mnohem více toho, co nám již nyní může přinést požehnání v praktickém a osobním životě. To je důvod, proč se o to musíme podělit i s křesťany z jiných denominací.

1. Uvedené verše úzce souvisí s naším poselstvím. Napiš, jaké požehnání máme již nyní z poznání těchto důležitých pravd.

Ex 20,8-11 _____

Kaz 9,10 _____

Mal 3,8-10 _____

Ř 8,34 a Žd 8,1,2 _____

1 K 6,19 _____

I když některé z těchto pravd do určité míry znají a chápou i ostatní křesťané, jen v naší teologii jsou navzájem propojeny a vytvářejí jeden celistvý obraz. Tato naše specifika nepředstavují pouze okrajové rozdíly vůči ostatním křesťanům. Jsou to důležité biblické pravdy. Těm, kteří je neznají, chybí něco, co jejich křesťanskou zkušenost může velice obohatit. Naše poselství nám pomáhá uvědomit si, v kterém období světových dějin žijeme. Umožňuje nám vidět velký spor mezi Kristem a satanem z nadhledu a lépe vnímat, co Bůh dělá pro naši neposlušnou planetu. Říká nám o pokračující službě Ježíše Krista v nebesích a dává nám naději, že se Ježíš za nás – zbloudilé hříšníky – přimlouvá.

Naše poselství nám také pomáhá splnit závazky, které vůči Ježíši máme, zcela konkrétním způsobem: tím, že v Boží svatý den budeme fyzicky a duchovně odpočívat, že jako věrní správcové budeme pečovat o všechno, co nám bylo svěřeno, včetně svého, i když ještě smrtelného těla.

2. Jak bys odpověděl, kdyby se tě věřící jiné církve zeptal, čím se tvoje víra liší od většiny ostatních protestantských vyznání?

Přehled dne: Biblické pravdy jsou pro život.

Život v souladu s biblickými pravdami přináší požehnání.

Nabízejme toto požehnání dalším a dalším křesťanům.

ADVENTISTICKÁ SPECIFIKA II.

„Skrze něho jsme přijali milost apoštolského poslání, aby ke cti jeho jména uposlechly a uvěřily všechny národy; k nim patříte i vy, neboť jste byli povoláni Ježíšem Kristem.“ Ř 1,5,6

Když je někdo křesťanem, ještě to neznamena, že se už nemá čemu učit. Naopak. Z mnoha Pavlových listů vyplývá, že adresáti byli věřící a znali Pána. Podobně i velká část Nového zákona byla napsána těm, kteří již byli věřící. Ale Pavel (a ostatní pisatelé také) přesto odhaloval sborům nové poznání.

1. Prečti si Ř 1,1-7; Ga 1,1-5; Ef 1,1-4; 1 Te 4,13-18. Jak tyto verše potvrzují to, co jsme řekli?

Při kontaktech s věřícími z jiných církví pamatujme, že naší věcí není posuzovat, kdo bude a kdo nebude spasen. Jde spíš o to, jestli máme co povědět světu a ostatním křesťanům. Když o tom budete přemýšlet, zjistíte, že určitě máme.

Milióny křesťanů například věří, že mrtvý člověk odchází bezprostředně po smrti do nebe nebo do pekla. Další věří v očistec, kde se mrtví před vstupem do nebe očišťují od „všeho světského“. Většina z nich proto velmi snadně přijímá jakoukoliv formu spiritismu. Kdoví kolik z nich již nyní prožívá strach z toho, že někdo z jejich milých trpí v plamenech věčných muk.

Mnozí křesťané po celém světě neznají zdravotní zásady, proto jedí, pijí a žijí jako okolní nekřesťanský svět.

Milióny dalších věří, že spasení v Ježíši mohou najít jen prostřednictvím své církve a že pokud chtějí, aby se Kristovy zásluhy vztahovaly i na ně, musí pro to něco udělat.

Velká část křesťanského světa úplně ignoruje nejen sobotu jako sedmý den, ale i celý koncept zachování dne odpočinku. Chybí jim tak nejen duchovní požehnání sobotního dne, ale také obnova fyzických sil, která k němu neoddělitelně patří.

2. Které naše další učení by mohlo věřícím z jiných církví přinést požehnání?

Přehled dne: Pro křesťana platí okřídlené: Stále se uč!

Učit se porozumět pravdám.

Učit se žít podle pravdy.

Učit se zvěstovat pravdy.

VZÁJEMNÁ LÁSKA

„Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ J 13,34.35

1. Podle čeho lidé zjistí, kdo jsou Kristovi učedníci? Do jaké míry poslouchají jeho učedníci tento příkaz? J 13,34.35

Nikdo nepochybuje o tom, že křesťané si mají navzájem prokazovat lásku. Smutné je to, že to není tak samozřejmé. V dějinách se velmi často setkáváme nejen s projevy nenávisť mezi různými církvemi, ale dokonce i s násilím.

Z kontextu Ježíšových slov stěžít můžeme dospět k závěru, že máme milovat jen členy své denominace. Láska by neměla znát nějaké denominační hranice a určitě by neměla být omezená jen na ty, kteří znají pravdu. Neexistuje přesvědčivější svědectví o pravdě než láska, která se z této pravdy rodí a je s ní v těsném spojení.

Samozřejmě, milovat někoho neznamena souhlasit se vším, čemu věří. Jde spíše o to, abychom si uvědomili, jakou hodnotu mají tito lidé před Bohem. Máme pamatovat, že jako Ježíšovi následovníci jsme si blízcí, i když v současnosti své chápání víry vyjadřuje každý z nás jiným způsobem.

My, adventisté sedmého dne – vzhledem k tomu, jak nám je Boží láska k člověku zjevená v přítomné pravdě – bychom měli být těmi nejlaskavějšími křesťany. To proto, že od toho, kdo mnoho dostal, se mnoho očekává. Protože jsme mnoho dostali, mnoho bychom měli i dávat, nejen světu všeobecně, ale i našim bratrům a sestrám v jiných církvích. Ale pozor – nic z toho, co můžeme dát, bez lásky nemá smysl.

2. Zamysli se, jaký vztah máš ke křesťanům z jiných církví. Pohlížíš na ně shora? Vidiš na nich něco, čemu by ses mohl od nich naučit? Cítíš potřebu povědět jim, co znáš? Měl bys snad nějakým způsobem změnit svůj postoj vůči nim?

Přehled dne:

Denominační hranice a rozdíly nejsou překážkou lásky.

Vysoká hodnota křesťanů z jiných církví.

Pravdy z nás mají udělat nejlaskavější křesťany mezi všemi křesťany.

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Naši kazatelé by se měli snažit přiblížit se ke kazatelům jiných denominací. Měli by se modlit za ně a také s nimi. Vždyť Kristus se přimlouvá i za ně. Spočívá na nich vážná zodpovědnost. Jako Kristovi vyslanci bychom měli projevit hluboký a vážný zájem o tyto pastýře stáda.“ (6T 78)

„Možná budete mít příležitost hovořit v jiných církvích. Abyste ji správně využili, pamatujte na Spasitelova slova: ‚Buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.‘ Nevývolávejte zlobu nepřítele výhrůžnými řečmi. Takovým způsobem byste zavřeli dveře pravdě. Musí zaznít jasné poselství. Vyvarujte se však toho, abyste probouzeli odpor. Ještě mnozí mají být zachráněni. Zdržte se všech tvrdých vyjádření. Slovem i skutkem buďte moudří pro spasení všem, představující Krista, s kým přijdete do styku. Ať všichni vidí, že vaše nohy jsou hotovy nést lidem evangelium o pokoji a dobré vůli. Když bude vaše dílo prodchnuté Duchem Krista, přinese úžasné ovoce. Pokud budeme v díle pokračovat v spravedlnosti, milosrdenství a lásce, přijde pomoc v čase potřeby. Pravda bude triumfovat a dovede vás k vítězství.“ (Ev 563.564)

Diskusní otázky

- 1. Představ si, že bys měl možnost kázat v některé jiné církvi. Byla by to tvoje jediná příležitost. Co bys řekl, co bys neřekl a proč?**
- 2. Je špatné zúčastnit se bohoslužeb jiné církve v neděli, nebo není? Svoji odpověď zdůvodni.**

Shrnutí

Všechny naše kontakty s věřícími jiných církví by se měly vyznačovat hřejivou úctou jako k bratrům a sestrám v Pánu. Musíme však mít jasno v tom, proč jsme adventisty s. d. Když nastane ta pravá příležitost, musíme být připraveni povědět to, co si myslíme, že potřebují slyšet. V našich životech musí vidět živou zkušenost s Ježíšem Kristem, která se projeví naší bezpodmínečnou láskou.

VZTAHY S NEKŘEŠŤANY

Text na tento týden: J 14,6; Sk 4,12; Ř 1,18-20; Ř 2,14-16; Zj 14,6.7; Fp 2,5-11

Základní verš

„V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jimž bychom mohli být spaseni.“ (Sk 4,12)

Mnozí lidé dnes již nechtějí slyšet o nějaké absolutní pravdě. Různá náboženství, včetně křesťanství, považují za stejně správné a dobré cesty k dosažení duchovna, které nás převyšuje. Mnozí tvrdí, že v podstatě všichni uctíváme stejného Boha – jen způsob, jak to děláme, závisí na odlišných historických a kulturních podmínkách. Každý by měl mít svobodu, aby mohl mít vlastní pravdu. Žádný náboženský systém by si neměl činit nárok na nadřazenost nad ostatní.

Jako křesťané s tímto chápáním souhlasit nemůžeme. Vyžaduje si to sama podstata křesťanství. Ježíšovo náboženství je jedinečné a my musíme vyzývat všechny, aby se stali jeho učedníky.

Otázkou tedy je, jak se zachovat k těm, kteří nevyznávají křesťanskou víru. V tomto týdnu budeme studovat některé všeobecné principy týkající se tohoto problému.

Týden ve zkratce

Proč musíme jako křesťané odmítnout názor, že všechna náboženství jsou stejně přijatelná?

Jak bychom se měli chovat k nekřesťanům?

Jakým nejlepším způsobem jim svědčit o Ježíši?

Proč jim máme vůbec svědčit?

Komu je určeno poselství tří andělů?

Cíl úkolu

Uvědomit si, že mít jedinou pravdu neznamena být netolerantní vůči ostatním. Vyjmenovat výhody jediné pravdy pro křesťany i pro nekřesťany.

Porozumět nesmiřitelnosti mezi biblickým univerzalizmem a současným relativismem.

Naplánovat si soukromé nebo skupinové vyučování k zvládnutí srozumitelného a jednoduchého způsobu vysvětlování našeho poselství nekřesťanům.

NEVYLÉČITELNĚ ZBOŽNÝ

„Jestliže národy, které nemají zákon, samy od sebe činí to, co zákon žádá, pak jsou samy sobě zákonem, i když zákon nemají. Tím ukazují, že to, co zákon požaduje, mají napsáno ve svém srdci...“ Ř 2,14.15

V celých dějinách, téměř v každé kultuře a v každém věku, dokonce i v těch nejnepříznivějších a nejtěžších podmínkách lidé věřili v Boha anebo v nějaké bohy. V průběhu staletí se ptali: Odkud se vzala víra? Bylo náboženství „vymyšleno“, nebo „objeveno“? Zrodila se víra v Boha v samém člověku jako důsledek nějaké vnitřní potřeby? Bylo lidstvo vždy nábožensky založeno? Když ano, proč?

Jako křesťané věříme, že náboženství má svůj původ v Bohu, který se nám zjevil různým způsobem. Nejvyšším zjevením Boha je Ježíš Kristus v lidském těle. On nám zjevil Boží lásku a jeho sebeobětavý charakter.

Ne každý byl obeznámen s dobrou zprávou o laskavé povaze našeho Boha. Bůh však neopustil ani tyto lidi. Na kříži Ježíš zemřel za hříchy celého světa (1 J 2,2); položil život za všechny bez výjimky (J 3,16); zemřel za každého člověka (Žd 2,9). Nikdo nebyl vynechán, dokonce ani ti, kteří nikdy neslyšeli anebo nikdy neuslyší o smrti Spasitele. Proč by za ně Pán zemřel, kdyby jim nějakým způsobem nebyla nabídnuta možnost spasení?

1. Co nám verše Ř 1,18-20 a 2,14-16 říkají o těch, kteří o Ježíši a spasení, jež nabízí, přímo neslyšeli? Budou se i oni před Bohem zodpovídat? Když ano, proč?

Ti, kteří se vědomě obrátili k Bohu zády, riskují věčnost. Mnozí prožili celý život ve tmě, ale ne z vlastní viny. Ti, kteří měli omezené zjevení Boha, budou odpovědni jen za to, co poznali v hloubce svého srdce.

2. Proč lidské poznání Boha, pravdy a morálky z přírody má své hranice?

Přehled dne: Člověk neustále hledá zdroj víry.

Křesťanství odpovídá: Víra je z Boha, ne z člověka.

Pro víru a záchranu člověka udělal Bůh všechno, co bylo potřebné.

UNIVERZÁLNÍ VÝROKY

„Ježíš mu odpověděl: Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ J 14,6

1. Co vlastně říká Ježíš v J 14,6? Proč by mnozí, zejména v dnešním světě, tato slova přijali jen velmi těžce?

Biblickému náboženství je myšlenka relativismu – že každý člověk hledá vlastní verzi „pravdy“ – cizí. Je jen jeden Bůh, jeden Stvořitel, jeden Vykupitel, jeden Zákonodárce a jeden prostředek spasení. Už samá podstata toho, čemu jako křesťané věříme – že celý svět padl do hříchu a že hříchy všech Ježíš vynesl na kříž, aby ti, kteří ho vírou přijmou, mohli být spaseni – sotva dává prostor pro to, aby různé národy měly různou pravdu. Biblické výroky o stvoření, vykoupení a hříchu jsou univerzální a platí pro každého člověka. Proto si nemůžeme myslet, že každá jiná duchovní anebo náboženská cesta je správná, i když ti, kteří po ní kráčí, to činí z upřímného a laskavého srdce.

2. Co nám uvedené verše říkají o univerzálnosti biblických výroků? Gn 1,1; Ř 3,23; 5,12; Žd 2,9; Zj 20,13

Z toho vyplývá, že my, křesťané, bychom se měli s nekřesťany podělit o to, čemu věříme. Pokud je křesťanství to pravé náboženství, pak všechna ostatní jsou falešná. To neznamená, že v nich není něco dobrého. Nemáme právo posuzovat pohnutky jiných lidí, ať by věřili čemukoliv. Místo toho jim máme jemně, v pokoře a s láskou zvěstovat dobrou zprávu o laskavém Bohu, který poslal svého Syna, aby se stal člověkem a v tomto lidském těle vykoupil svět od hříchu. Výroky o kříži platí pro všechny; proto musí o něm slyšet všichni.

3. Jak bys reagoval, kdyby ti někdo pověděl: „Tvoje náboženství je jednoduše tvoje pravda, ale já mám svoji pravdu“? Proč je toto tvrzení nesprávné?

Přehled dne: Bible nezná relativismus.
Bible zná jedinou pravdu.
Biblické pravdy jsou univerzální.
Pravda bez lásky zatvrzuje srdce lidí.

KRISTUS – JEDINÁ CESTA

„V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“ Sk 4,12

Často slyšíme, že podobně, jako má křesťanství Ježíše Krista, i ostatní náboženství mají své velikány. A opravdu musíme mít velký respekt vůči Mohamedovi, který v silně polyteistické společnosti začal prosazovat uctívání jediného Boha. Kdo by neobdivoval soucit s lidským utrpením Guatamy–Budhy? V hlubokém učení Konfucia zase objevíme mnoho dobrých myšlenek.

Ale tyto muže nemůžeme srovnávat s Ježíšem Kristem v tom, kým byli, čeho dosáhli anebo co tvrdili, že pro tento svět učinili. Vyhlašovat, že Ježíš a ostatní velcí učitelé byli jednoduše dobrými lidmi, kteří různým způsobem učili dobro, by znamenalo změnit samotné základy učení Písma. Bible říká, že Ježíš je Spasitel světa. Buď toto tvrzení zcela přijmeme, anebo ho úplně odmítneme. Vůbec si neumíme představit, že by v této věci existovala nějaká střední cesta, nějaký kompromis.

1. Když srovnáváme křesťanství s jinými náboženstvími, kterou základní pravdu musíme uznat? Sk 4,12; Iz 45,5

„Jaký bychom tedy měli mít vztah k lidem jiného náboženství? Především se k nim musíme chovat jako k přátelům – projevovat jim úctu a respekt... Máme být k nim upřímní, připravení poslouchat a učit se od nich. Jako smrtelní lidé jsme omezení a v žádné oblasti nemáme všechny životní zkušenosti. Odlišné důrazy mohou posilnit naši osobní zkušenost. Neměli bychom se omlouvat za to, čemu věříme, ani za přesvědčení, že pravda je v Ježíši Kristu. Nikdy bychom neměli váhat svědčit jinému člověku. V naší snaze však musí být zřejmá pokora; musíme se vyvarovat postoje nadřazenosti, jakož i zákeřných snah o ovládnání druhých.“ (S. Kubo)

2. Jak dát lidem najevo, že si jich vážíš, že si vážíš jejich víry a čestnosti, a přitom nesouhlasit s jejich náboženským přesvědčením? Je to možné?

Přehled dne: Křesťanství má v Ježíši Boha.

Ostatní náboženství mají velké muže a učitele.

Milujeme a vážíme si lidí, i když mají jiný světový názor než my.

VŠEM VŠÍM

„Těm, kdo jsou slabí, stal jsem se slabým, abych získal slabé. Všem jsem se stal vším, abych získal aspoň některé. Všecko to dělám pro evangelium...“ 1 K 9,22.23

Pravdy, kterým věříme, jsou věčné a neměnné, ale mění se okolnosti, v kterých tyto pravdy hlásáme. Způsob, jakým budeme přistupovat k indiánskému šamanovi, bude určitě odlišný od toho, který zvolíme v případě německého bankéře, který je stoupencem hnutí New Age. I když poselství zůstává stejné, metody se mění.

1. Jak tento všeobecný princip aplikoval ve své službě apoštol Pavel? Sk 16,1-3; 1 K 9,19-23 Podle jakého principu Pavel mluvil a jednal v Jeruzalémě? Sk 21,17-26 Nezapomeň, že tentýž člověk napsal Ga 1,8.9.

„Více než dvě miliardy světové populace budou slyšet evangelium jen v tom případě, že misionáři budou ochotni překonat hranice kultur, změnit se ve služebníky a stát se pro ně vším. Od domorodých kmenů v Africe až po heavy-metalové rockery v ‚džungli‘ New Yorku, od intelektuálního profesionála až po problematického pubertáka od sousedů, všichni zoufale potřebují slyšet evangelium takovou formou, které by rozuměli. Kdo se sníží a stane se v zájmu těchto lidí otrokem? Kdo bude ochoten vydat se touto těžkou cestou, riskovat a hledat takovou formu oslovení, aby mohli evangelium porozumět a přijmout jej?“ (Jon Dybdahl)

2. Jakým dokonalým způsobem uplatnil tento princip (zasáhnout lidi tam, kde jsou) ve své službě náš Spasitel? Fp 2,5-11

Kristus přišel, aby se s námi setkal tam, kde jsme byli. Přijal lidskou podobu. Mluvil lidským jazykem. Stal se jedním z nás. Pokud chce církve na začátku 21. století oslovit moderní svět Kristovým poselstvím, bude muset jít za lidmi tam, kde se nacházejí, a mluvit jazykem dnešního člověka, ne tak, jak se hovořilo před sto lety.

Přehled dne: Poselství, které hlásáme, je stále stejné a neměnné.
Metody hlásání jsou různé a mění se.
Kdo půjde tam, kde se lidé nacházejí? Jsi to ty?

JEN KRISTOVA METODA

„Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu.“ Zj 14,6

V tomto úkole jsme chtěli poukázat na klíčový bod týkající se univerzálnosti naší víry. Nemůžeme být věrní tomu, čemu věříme, když nejsme přesvědčeni o tom, že tyto pravdy, které poskytují naději nám, nabízejí stejnou naději každému člověku. Podstata výroků evangelia nás nutí šířit je dále. To je vlastně důležitou součástí toho, kdo jako adventisté s. d. jsme. To je také důvod, proč díky Boží milosti sloužíme téměř v každé zemi světa.

1. Co nám poselství prvního anděla říká o tom, komu máme zvěstovat evangelium? Zj 14,6.7

Zj 14,6 mluví o lidech všech vyznání a náboženství. Naše poslání nám není představeno v nějakých nejasných pojmech.

Zároveň musíme pamatovat, že bez ohledu na to, kde lidé žijí, čemu věří a jaké je jejich přesvědčení, všichni jsme stejní. Jsme bytosti stvořené k Božímu obrazu. Jsme hříšníci a naše základní potřeby jsou stejné. Jako adventisté s. d. věříme, že světlo, které nám Bůh dal, může naplnit tyto potřeby lépe než cokoliv z toho, co nabízí tento svět. Čím více se je snažíme naplnit, tím lépe můžeme zjevit nekřesťanskému světu Boží lásku a jeho charakter, a tím účinnější bude naše svědectví.

Ellen Whiteová napsala: „Skutečný úspěch při styku s lidmi může přinést jen Kristova metoda. Spasitel se stýkal s lidmi jako ten, kdo chce jejich dobro. Projevoval jim soucit, sloužil jejich potřebám a získával si jejich důvěru. Pak je vyzval: ‚Následujte mne.‘“ (CZ 84; MH 143)

2. Proč bude takový přístup efektivní v případě jakékoliv skupiny lidí, kterou se snažíme oslovit?

3. Diskutujte a společně hledejte nové způsoby, jak oslovit nekřesťany ve vaší komunitě. Které praktické věci byste mohli udělat, aby byla vaše služba účinná?

Přehled dne: Přesvědčíme, jen pokud jsme přesvědčeni.

Přesvědčení o tom, že křesťanství nejlépe naplní nejhlubší potřeby člověka. Kristova metoda přesvědčování je ta nejlepší.

DOPORUČENÉ STUDIUM

„I mezi pohany jsou dobří lidé. Dříve než k nim pronikla slova života, přátelili se s misionáři a s nasazením vlastního života jim pomáhali. Někteří pohané uctívají Boha a ani o tom neví. Nikdo jim totiž Boží světlo nezvěstoval. Přesto nezahynou. Neznají sice psaný Boží zákon, naslouchají však jeho hlasu v přírodě a žijí podle něj. Jejich skutky dokazují, že Duch svatý zapůsobil na jejich srdce a Bůh je přijal za své děti.“ (TV 409; DA 638)

„Musíme vynaložit námahu a více se k lidem přiblížit. Když budeme věnovat méně času kázání a více času strávíme osobní službou, výsledky budou lepší. Máme pomáhat chudobným, starat se o nemocné, potěšovat zarmoucené a osamělé, vyučovat nevědomé a radit nezkušeným. Plačme s plačícími a radujme se s radujícími. Když budeme toto dílo konat přesvědčivě, mocí modlitby a mocí Boží lásky, nebude a ani nemůže být bez ovoce.“ (CD 458)

Diskusní otázky

- 1. Jak může tvůj sbor jako celek uplatnit zásadu, o které hovořila E. Whiteová v posledním citátu?**
- 2. Do jaké míry je věčný úděl nevěřících v rukou věřících? Proč se Bůh rozhodl ve svém plánu spasení spolupracovat s lidmi?**

Shrnutí

Jako křesťané nevěříme, že naše víra je jen jedna z mnoha cest, které vedou k Bohu. Bible jasně říká, že existuje pouze jediná cesta – Ježíš Kristus. Právě proto je velmi důležité, abychom všem věřícím jiných náboženství svědčili tím nejefektivnějším způsobem – přátelskou, laskavou a obětavou službou. To je způsob, jak se k nim máme chovat, a takové nás mají – jako adventisty – znát.

MILUJTE SVÉ NEPŘÁTELE

Text na tento týden: Jr 31,31-34; Mt 5,44; 6,12; L 6,27-36; 23,1-34

Základní verš

„Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji.“ (Ř 12,18)

Někteří mají – anebo tvrdí, že mají – pouze přátele; někteří nemají přátele, jen nepřátele. Většina z nás tvoří jakýsi střed – máme přátele, ale ne s každým člověkem dokážeme společně vycházet. Možná řeknete, že to tak v životě bývá. Avšak jako křesťané nemůžeme jednoduše pokrčit rameny, když je náš vztah s někým narušený anebo když k některým lidem chováme pocit nedůvěry, či dokonce antipatie. Nemá nám být lhostejné ani to, když někdo má problémy s námi. Křesťanské poselství lásky má ovlivňovat náš vztah k těm, které nemáme příliš v oblíbě nebo ke kterým dokonce cítíme nenávisť.

Autor 34. žalmu nám připomíná, že se máme vyhýbat zlu, konat dobro, vyhledávat pokoj a snažit se o něj (v. 15). I když je důležité podívat se na tento problém ze širší perspektivy, v tomto úkole se soustředíme na to, jak formovat svůj osobní vztah k těm, s kterými máme – pěkně řečeno – nevyřešené problémy.

Týden ve zkratce

Jak nám představil lásku k nepřítelům Kristus na kříži?

Jak můžeme milovat své nepřátele?

Proč je máme milovat?

Proč jim musíme nejprve odpustit, abychom je mohli milovat?

Cíl úkolu

Provéřit hranice mé lásky a míru mé ochoty ke vztahům s lidmi, s kterými mám nevyřešené problémy.

Otevřeně vyjádřit, co mi brání napravit narušené vztahy ve sboru, v rodině, v práci.

Společně v sobotní třídě se modlit o lásku v mém srdci k lidem, kteří se vůči mně chovají chladně a nepřátelsky.

JEŽÍŠ A JEHO NEPŘÁTELE

„Ježíš řekl: ‚Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.‘“ L 23,34

- 1. Prečti si L 23,1-34 a připomeň si okolnosti, za kterých Ježíš vyslovil tato neuvěřitelná slova. Víme, jak s ním zacházeli, jak se mu vysmívali a hanili ho. Co se z jeho příkladu můžeme naučit o tom, jak se máme chovat ke svým nepřátelům?**

Ježíš jako člověk, který nedostal to, co mu patřilo, kterého nepřijali, kterému se vysmívali a kterého mučili, měl důvod nenávidět ty, kteří s ním takto nakládali. A přece ve svém utrpení a ponížení zapomíná na sebe a prosí za ty, které by měl považovat za své nepřátele. Je to úžasné svědectví o Boží lásce. Je to silná výčitka naší pýše, závisti a postojů nenávisti vůči jiným.

V dějinách se setkáváme s krutovládci a despoty, kteří dokázali projevit lásku a dobrou vůli vůči těm, kteří se k nim zachovali laskavě a mírumilovně. To dokáže téměř každý. Ježíš však aplikuje „vyšší“ princip – projevuje bezpodmínečnou lásku i těm, kdo ho nenávidí. Sotva si umíme představit mocnější svědectví o charakteru našeho Boha a jeho moci, kterou působí v našich životech.

Tento postoj v určitém smyslu zjevuje podstatu kříže. „Jestliže jsme my, Boží nepřátelé, byli s Bohem smířeni smrtí jeho Syna, tím spíše nás smířené zachrání jeho život.“ (Ř 5,10) Jinými slovy, přes to, jaký je náš postoj k Bohu, prostřednictvím Ježíšova života a utrpení se Bůh obětoval za nás. Udělal to již tehdy, když jsme mu byli jako hříšníci ještě cizí a vzdálení.

Bůh nám dal příklad. Můžeme jednat jinak? S Boží pomocí máme i my uplatňovat stejný princip.

- 2. Vrať se k L 23,1-34. Byl jsi už v situaci, kdy se s tebou zacházelo nespravedlivě? Jak jsi reagoval? Říká ti to něco o tom, že bys měl růst v milosti?**

Přehled dne: Otec i Syn milovali ty, kteří Ježíše křížovali.
Otec i Syn milují ty, kteří je odmítají.

MILOVAT SVÉ NEPŘÁTELE

„Já však pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují.“ Mt 5,44

Gándhí (1869-1948) řekl: „Je poměrně lehké chovat se přátelsky ke svým přátelům. Ale pomáhat tomu, kdo se pokládá za tvého nepřítele, je ztělesněním pravého náboženství.“ Tato slova zněla jako ozvěna slov toho, který podle toho, co kázal, v praktickém životě žil – a to lépe než Gándhí.

1. Jaký základní princip nám dal Ježíš pro vztah s těmi, kdo se obrátili proti nám? Mt 5,44; L 6,27-36

Ježíš dobře znal občanské nepokoje, válku, krutost a nepřátelství, protože vyrůstal v Galileji, oblasti známé politickými nepokoji, žil v zemi okupované nemilosrdnou cizí mocí. Protože odmítal názory a praktiky tehdejších náboženských představitelů, mnohé si na smrt znepráčetil. Svě nepřátele však miloval i tehdy, když se ho surově zmocnili, zbičovali a přibili na kříž (L 23,34).

2. Přečti si následující verše, které vysvětlují, co to znamená milovat své nepřátele. Př 24,17; 25,21; Mt 5,38-42; Ef 4,26

„Své nepřátele máme milovat stejnou láskou, kterou Kristus projevil svým nepřátelům, když za ně obětoval svůj život, aby je spasil. Mnozí mohou namítat: ‚To je těžké přikázání. Svě nepřátele nechci ani vidět.‘ Pokud však budete jednat podle svých sklonů, nebudete se řídit zásadami, které nám dal náš Spasitel. On říká: ‚Dobře čiňte těm, kteří vás nenávidí..., modlete se za ty, kdo vám ubližují.‘ Tato slova představují jednu etapu křesťanské dokonalosti. Když jsme byli ještě Božími nepřáteli, Kristus za nás obětoval svůj život. Máme jednat podle jeho příkladu.“ (MM 253.254)

3. Víme, že své nepřátele máme milovat. Jak bys odpověděl, kdyby se tě někdo zeptal: Jak miluješ své nepřátele?

Přehled dne: Gándhí – ozvěna Ježíšových slov a Ježíšova života.
Ježíš – náš standard v přístupu k našim nepřátelům.

„DEJ NÁM VÍCE VÍRY!“

„Apoštolové řekli Pánu: ‚Dej nám více víry!‘“ L 17,5

V minulých dvou dnech jsme se učili o jednom z nejušlechtlejších biblických principů – o lásce, ale ne k těm, kteří nám ji opětují, ale o lásce k nepřátelům. Zachovala se nám o tom nejenom Ježíšova slova, ale i jeho příklad. Ježíš na kříži je nepochybně nejvýstižnějším projevem a největším zjevením tohoto principu ve vesmíru.

Jedna věc je vědět a říkat, co je třeba udělat, a nebo i chtít to dělat – a něco úplně jiného je skutečně to udělat. A v tomto případě, snad více než jindy, potřebujeme sílu shůry.

1. S jakou otázkou přišli učedníci za Ježíšem? Jak jim odpověděl? Jak reagovali na jeho odpověď? Mt 18,21.22; L 17,3-5

„Dej nám více víry!“ Kdo z nás by se nepřidal k jejich prosbě? Ježíš jim připomíná určitou zásadu, kterou se neřídili, zásadu, která převyšuje dokonce snahy těch nejmířlivějších lidí. A to je důvod, proč je jejich odpověď taková rozumná a praktická. Chtěli to dělat, ale uvědomovali si, že když to mají dokázat, potřebují něco více než to, co je v nich. Proto žádají Ježíše o pomoc.

Víra je dar (Ef 2,8). Ve velké míře však můžeme i my sami ovlivnit, nakolik ho přijmeme, rozmnožíme, posílíme. Klíčovou roli v tom sehrává modlitební život, oddanost a rozjímání o Kristu. Jen když se podřídíme Bohu, když zemřeme sobě a hříchu (Ř 6,10.11), když dovolíme Bohu, aby v nás působil (v. 4), budeme schopni v Boží milosti milovat své nepřátele, modlit se za ně a činit jim dobře. Pokud to necháme na sobě, naše hříšné a pomstychtivé srdce nám nikdy nedovolí milovat nepřátele. Proto se musíme stále znovu odevzdávat Bohu – to ale dokážeme jen tehdy, když se pro to vědomě rozhodneme.

2. Kdo jsou tvoji nepřátelé? Proč se stali tvými nepřáteli? Když je nemáš rád, který první krok bys mohl udělat, aby ses o to alespoň pokusil?

Přehled dne: Ježíšovy úrovně nedosáhneme sami ze sebe.

Síla shůry přichází s naším odevzdáním se Bohu.

Odevzdávám se Bohu, jen když se pro to vědomě rozhodnu a podle toho i jednám.

MILOST ODPOUŠTĚNÍ

„...Všichni mě budou znát, od nejmenšího do největšího z nich, je výrok Hospodinův. Odpustím jim jejich nepravost a jejich hřích už nebudu připomínat.“ Jr 31,34

Abychom mohli své nepřátele milovat, musíme jim odpustit; a abychom jim mohli odpustit, musíme nejprve sami odpuštění přijmout. To je začátek křesťanského života – když získáme jistotu, že nás Bůh přijal a odpustil nám prostřednictvím víry ve vzkříšeného Pána.

1. Jak nám modlitba Páně připomíná, že i my musíme být ochotni odpustit těm, kteří se vůči nám provinili? Mt 6,12; Žd 8,12

„Pokud se skutečně seznámíme s Ježíšem Kristem jako svým Spasitelem, naše srdce se zlomí a změkne. Neodmítneme odpuštění. Když nechceš někomu odpustit, myslím si, že ani tobě nebylo nikdy odpuštěno. Modli se k Bohu a řekni: ‚Odpusť mi, ó Bože, jako já odpouštím jiným díky tomu, co Ty děláš pro mě. Všechno, co od Tebe žádám, je, abys mi odpustil stejným způsobem, ale ne ve stejné míře, protože všechno, co dělám já, je nedokonalé. A tak, jako ty odpouštíš mně, já odpouštím jiným. Odpusť mi, jako já odpouštím jim – a to zásluhou toho, co Ježíšův kříž učinil v mém srdci.‘“ (D. Martyn Lloyd-Jones)

Autor uvedeného citátu vystihl klíčový moment. Abychom mohli skutečně odpustit, musíme pochopit, kolik bylo odpuštěno nám. Je to, co nám udělali jiní, horší než to, co naše hříchy způsobily Bohu? Sotva. Vzdálenost, kterou musíme projít my, abychom odpustili jiným, je téměř nulová ve srovnání s tím, kterou musel projít Ježíš Kristus, věčný Bůh, aby odpustil nám. To je realita, kterou si musíme stále připomínat, když máme odpustit a pak milovat.

2. Jak nám kříž pomáhá pochopit, jakou cenu musel Bůh zaplatit, aby nám mohl odpustit? Fp 2,5-8

3. Je pro tebe těžší nepříteli odpustit anebo je milovat? Zamysli se nad tím, co Ježíš vytrpěl na kříži, aby ti odpustil. Nezmění se díky tomu tvůj vztah k těm, pro které máš těžké srdce?

Přehled dne: Abych mohl milovat nepřátele, musím jim odpustit.

Abych jim mohl odpustit, musí být odpuštěno mně.

Jediné odpuštění, které potřebuji, je Boží odpuštění.

PROČ MÁME MILOVAT SVÉ NEPŘÁTELE

„Vlídna odpověď odvrací rozhořčení, kdežto slovo, které ubližuje, popouzí k hněvu.“
Př 15,1

1. Proč máme milovat své nepřátele?

Pokud jste na tuto otázku odpověděli: „Protože nám to říká Bůh,“ dali jste pravděpodobně nejlepší odpověď, jakou může křesťan dát. Své nepřátele máme milovat proto, že nám to pověděl náš Bůh; a jako křesťané ho posloucháme.

Bůh od nás však nežádá věci, které jsou odtrženy od reality. Když nás o něco žádá, obvykle má pro to praktický důvod. Miluje nás a chce naše dobro (viz Dt 10,13). Když se naučíme milovat ty, které pokládáme za nepřátele, přinese to praktický a osobní užitek nejen jim, ale i nám. Zamysli se nad tím, jak zcela odlišný by byl náš svět, kdybychom se naučili milovat nepřátele. To je jedna z věcí, která nám zde a nyní nejvíce připomíná nebe.

2. Přečti si Ř 12,20.21 a 1 Te 5,15. Jakou souvislost mají Pavlova slova s tématem, o kterém celý týden uvažujeme?

Bůh pro nás vykonal nesmírně mnoho. Jako křesťané můžeme mít naději, protože máme zaslíbení, že všechno je pro naše dobro. A nejen to. Máme také přislíbenou věčnost v úplně nové existenci. Člověk bude plný lásky, pokoje a bude se mít dobře. Nyní to vůbec nedokážeme pochopit. Myslíte na to, co nás čeká, bychom se měli povznést nad nenávisť, která otrávil tuto planetu, protože ona je příčinou násilí, odporu a pomstychtivosti. Máme být solí a světlem. Máme milovat své nepřátele, a tak nést světu mocné svědectví o tom, že máme něco, co tento svět tak zoufale potřebuje – Ježíše Krista.

3. Jaké změny by nastaly, kdyby všichni křesťané – samozřejmě i ty – začali milovat své nepřátele?

Přehled dne: Právý motiv naší lásky k našim přátelům.
Postojem k nepřátelům zvěstuji, komu věřím.

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Kristova podobenství si přečti kapitolu „Míra odpuštění“.

„Pán Ježíš učí, že nesrovnalosti mezi křesťany se mají vyřizovat na půdě církve. Tyto spory se nemají projednávat před lidmi, kteří se nebojí Boha. Prohřeší-li se proti křesťanu jeho bratr, neměl by ukřivděný hledat pomoc nevěřících u soudu. Měl by se řídit radou, kterou dal Kristus. Neměl by usilovat o pomstu, ale měl by se snažit svého bratra zachránit. Bůh chrání zájmy lidí, kteří ho milují a bojí se ho, a proto s plnou důvěrou můžeme svěřit svůj případ Pánu, který soudí spravedlivě.“ (KP 142; COL 248.249)

Diskusní otázky

- 1. Uvažuj, jaký praktický užitek může přinést zásada milovat své nepřátele. Diskutujte o tom, jaký by byl náš svět, kdyby se tato zásada uplatňovala tak pohotově a důsledně jako touha po pomstě.**
- 2. Může nám vědomí toho, že Bůh nakonec spravedlivě potrestá ty, kteří dělali zlé věci, pomoci k tomu, abychom milovali nepřátele? Je to skutečně láska, když chceme, aby je Bůh nakonec potrestal? Jak nám Ježíšova modlitba na kříži pomáhá odpovědět na tuto otázku?**
- 3. Příbuzní zavražděného člověka anebo oběti znásilnění se často vyjadřují v tom smyslu, že nikdy nedokážou odpustit člověku, který spáchal tento odporný zločin. Jak bys pomohl někomu vyrovnat se s touto vcelku pochopitelnou a lidskou reakcí?**

Shrnutí

Mnozí lidé mají nepřátele. Stává se, že i nás někteří považují za nepřátele. Je důležité, abychom se zamysleli nad vztahy, které máme, a položili si otázku: Proč se některé vztahy rozpadly? Co můžeme udělat, aby se obnovily? Jako křesťané jsme vyzváni budovat pozitivní vztahy i s těmi, které nemáme ve velké oblibě. Milovat své nepřátele nám není přirozené. Když si však uvědomíme, že Bůh je vždy ochoten odpustit nám, i my bychom měli být připraveni odpustit „svým viníkům“.

BRATŘI A SESTRY VE VÍŘE

Text na tento týden: Mt 26,21-25; J 10,16; 17,11; Ř 12,4,5; 1 K 12,12-27; Ef 4,3.13; Fp 2,2

Základní verš

„A tak dokud je čas, čiňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry.“ (Ga 6,10)

Jako adventisté sedmého dne se snad již úplně podvědomě navzájem oslovujeme „bratře“ a „sestro“, čímž zdůrazňujeme ideální vztahy, které v církvi máme. Samozřejmě, přehnané používání této terminologie se velice lehce může stát prázdnou frází. Pokud ji v přítomnosti nečlenů použijeme neuváženě, může vzniknout trapná situace. Naproti tomu vědomí, že jsme „bratry“ a „sestrami“ ve víře, bychom neměli ztratit ani tehdy, když – jak to ve všech rodinách bývá – náš vztah k „bratrům“ a „sestrám“ ohrožuje vážný problém. Někteří z našich duchovních sourozenců mají vlastnosti, které neobdivujeme. Stává se i to, že ne vždy se k sobě chovají bratrsky anebo sestersky. Ale takový je život.

Mnozí členové církve si uvědomují, že je potřebné věnovat se vztahům, které máme se spoluvěřícími – zejména s těmi, kteří zkoušejí hranice naší trpělivosti a laskavosti.

Týden ve zkratce

Jak popisuje Pavel jednotu v rozmanitosti církve?

Co by mělo tvořit podstatu naší jednoty?

Co by mohlo vyvolat nejednotu mezi námi?

V čem je nám Ježíšův postoj k Jidášovi příkladem toho, jak máme jednat s těmi, kteří se k nám nezachovali pěkně?

Cíl úkolu

Definovat prvky, které tvoří pravou jednotu církve.

V naší církevní praxi a věrouce rozlišit to, co je neměnné a společné pro všech 12.000.000 adventistů na celém světě, od toho, co se mění podle kultury.

Osvojit si Ježíšův přístup k Jidášovi jako způsob řešení našich konfliktů i jako prostředek k předcházení rozdělení.

Učinit předsevzetí žít životem služby pro zachování a vytváření pravé jednoty v církvi.

JEDNO V KRISTU

„Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem. Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů.“
1 K 12,12.27

Jedním z nejsložitějších problémů, který musí naše církve řešit, je otázka jednoty. Naše církve začínala jako hnutí mezi obyvateli Severní Ameriky z převážně protestantského prostředí. Pak se rozšířila do Evropy a postupně do ostatních částí světa, přičemž narážela na stále nové náboženské systémy a kultury. Dnes působí ve více než 200 zemích a rychle roste, hlavně v zemích třetího světa. Uvědomujeme si přetrvávající nebezpečí. I když jsme odhodláni zachovat jednotu, názory se mohou rozcházet, a někteří se dokonce mohou i odštěpit. Proto je nutné usilovat o zachování jednoty, dříve než nastanou problémy. Jak osvítime svět slávou poselství tří andělů, když nás zaměstnávají vzájemné spory a sváry?

1. Kterým oblíbeným obrazem Pavel znázorňuje Kristovu církev? Jak tento obraz podtrhuje základní prvek jednoty? Ř 12,4.5; 1 K 12,12-27

„Pavel velmi efektivně přirovnává církev jako celek k orgánům lidského těla. Dělal i tak mnozí starověcí pisatelé a on to jen převzal... Pro Korintské proto nebylo těžké pochopit Pavlova slova: ‚Kdyby řekla noha: Protože nejsem ruka, nepatřím k tělu, tím by ještě nepřestala být částí těla.‘ (1 K 12,15)

I ti nejslabší členové jsou nenahraditelní; to znamená, že orgánům, které považujeme za méněcenné, prokazujeme větší poctu. I když životně důležité orgány, jako například srdce, ledviny, plíce, játra a žaludek, nevidíme, žít bez nich nemůžeme.“ (W. Larry Richards)

2. Božím záměrem je, aby církev žila v jednotě. Jak projevovala tuto jednotu prvokřesťanská církev ve svých začátcích? Sk 1,14; 2,1; 4,32

3. Do jaké míry dosahuje tvůj sbor této jednoty? Pokud jste ve sboru rozdělení na „zájmové“ skupiny, co můžeš udělat pro to, aby nastala změna?

Přehled dne: Co spojuje 12,000.000 různých lidí v různých zemích světa. Jednota církve je Boží ideál.

KRÁSA ROZMANITOSTI

„Aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že jsi mě poslal.“ J 17,21

Firma McDonald´s má desítky tisíc restaurací po celém světě. Její logo najdeme v Pákistánu, Spojených státech, Maďarsku, jižní Africe i u nás. Můžete si být jistí, že všude dostanete stejný produkt. Hamburger bude mít vždy stejnou velikost a váhu, mléčného koktejlu dostanete stejné tři druhy ve stejné velikých pohárech. Někdo by to snad nazval jednotou. Ale tento druh podobnosti nemá nic společného s opravdovou jednotou. Je to uniformita. Mezi těmito dvěma skutečnostmi je podstatný rozdíl. Když uvažujeme o jednotě církve, musíme dávat pozor, abychom uniformitu nezaměňovali s jednotou.

1. Které charakteristické rysy jednoty by se měly v církvi projevovat? Co se jednotou zdůrazňuje, a co se jednotou nemyslí? Ef 4,3.13; Fp 2,2

„Tajemství pravé jednoty v církvi i v rodině nespočívá v dobré diplomacii, organizaci ani nadlidském úsilí překonat těžkosti – i když to s tím souvisí, ale ve sjednocení s Kristem.“ (AH 179)

I naše církve je různorodá – jejími členy jsou lidé z různého etnického a náboženského prostředí, což s sebou přináší mnoho rozporuplných rozdílů – její jednotu musí spočívat v něčem, co tyto rozdíly nepopírá, ale převyšuje je. Pro nás adventisty to musí být Ježíš Kristus a poslání, které nám svěřil. Rozdíly neodstraníme, ale jako adventisté, kteří máme společného Spasitele, společné poslání a společné poselství, bychom nikdy neměli dovolit, aby rozdíly narušily jednotu, kterou chce Bůh mít ve své církvi. Ovšemže, není to vždy snadné. Ale když jsme vyzváni k tomu, abychom milovali své nepřátele, určitě bychom měli dokázat milovat své sestry a bratry ve víře!

2. Pokud váš sbor rozdělují určité národní anebo politické záležitosti, co můžeš udělat, abys lidi přivedl ke kříži, který je jediným řešením tohoto problému?

Přehled dne: Uniformita není jednotu.

12,000.000 různých lidí spojuje společný Spasitel, společné poselství, společné poslání.

NEBEZPEČÍ DĚLENÍ

„Dověděl jsem se totiž o vás z domu Chloé, bratří, že jsou mezi vámi spory. Myslím tím to, že se mezi vámi říká: Já se hlásím k Pavlovi, já zase k Apollovi, já k Petrovi, já ke Kristu.“ 1 K 1,11.12

Na zasedání Generální konference v roce 2000 nás George R. Knight, profesor na Andrewsově univerzitě, přinutil zamyslet se nad problémy, které podle něho hrozí církvi. Kromě jiného řekl: „Kdybych byl satanem, co nejvíce adventistů bych motivoval k tomu, aby uvažovali kmenově, národnostně a rasově. Z církve bych udělal jedno obrovské válečné pole, bez zaměření na poslání nebo efektivitu... Mojí prosbou je, abychom se i v těch nejtěžších a nejnepřávanějších situacích chovali jako znovuzrozené sestry a bratři, kteří se dokáží problémy zabývat, aniž by ztratili ze zřetele poslání církve, které je prvořadé a naší práci dává smysl.“

1. Je mnoho důvodů, proč může vzniknout v církvi nejednota. Několika slovy vyjádři, co bylo příčinou konfliktů v následujících biblických státech.

Nu 16,1-3 _____

Sk 6,1.2 _____

Sk 15,1.2 _____

1 K 1,11-17 _____

Kdo má být ve vedení? Kdo má z toho větší prospěch? Čí teologie je správná? To jsou nejčastější příčiny (nezřídka jejich různé kombinace) rozdělení ve sborech a denominacích. Tyto otázky mohou být vcelku opodstatněné. Společenské skupiny – a k nim patří i náboženské organizace – potřebují stanovit pravidla, jak bude fungovat řízení a jak se bude uplatňovat autorita. Když se určitá organizace skládá z různých podskupin, musí existovat mechanismus, který zajistí, aby byly zájmy a potřeby těchto skupin naplněny. Reálné problémy nemáme ignorovat. Ti, kteří tvrdí, že následují Krista a chtějí napodobovat jeho charakter, zvolí takový způsob, jehož klíčovými prvky jsou rozhovor na modlitbě, touha navzájem si porozumět, trpělivost, snášenlivost a láska.

2. Proč musíme přijít všichni ke kříži a nechat se zlomit, aby se naše rozdíly mohly vyřešit?

Přehled dne: Citát z přednášky na zasedání GK 2000 o hrozbě dělení.

Příčiny možného rozdělení.

Způsoby, jak dojít k porozumění a jednotě.

SLUŽBA VERSUS PŘESILOVKA

„Tak jako Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“ Mt 20,28

Být sluhou – to skutečně není naše představa úspěchu. Úspěch si představujeme jako vliv, moc, schopnost řídit a ovládat jiné. Zdá se, že k lidské přirozenosti patří srovnávat se s ostatními lidmi ve snaze dosáhnout vrcholu.

1. Který základní princip uvedl Ježíš ve své odpovědi na prosbu Jakubovy a Janovy matky? Mt 20,20-27

Pokud jste si uvedené verše přečetli pozorně, všimli jste si zřetelného kontrastu mezi hříšným lidstvem a dokonalým Bohem. Nejprve čteme o matce, které leží na srdci úspěch jejích dětí; potom o ostatních učednících, kteří se rozhořčují, protože to považují za zneužití postavení. I přesto, že všichni byli Ježíšovými následovníky (matka se Ježíši poklonila), projevuje se u nich lakomství, žárlivost a sobectví.

To všechno je v přímém rozporu s Ježíšem, který princip služby nejen hlásal, ale způsobem, který naše omezená mysl stěží dokáže pochopit, podle něho i žil.

2. Přečti si Mt 20,28. Co Ježíš říká? Jakým zvláštním způsobem tento princip uplatňuje?

Mnohé věci, které nás rozdělují a ohrožují tak jednotu církve, by se vytratily, kdybychom Kristova slova, že máme sloužit ostatním, vzali vážně. Být velkým vůdcem, nemusí nezbytně znamenat mít nějakou funkci anebo postavení. Je to spojeno s mocí – ale ne takovou, jak si ji představuje tento svět. Jde o moc, která mění životy, uzdravuje, zjevuje jiným Boží lásku a jeho charakter. To všechno se děje prostřednictvím vlivu – když jsme dobrým příkladem a zjevujeme jiným Ježíšova ducha. V tom je pravá moc a velikost.

3. Jedna věc je tvrdit o sobě, že jsem služebník, jiná věc je podle toho jednat. Které praktické věci bys mohl udělat, abys princip služby projevil ve svém sboru? Je projevem tohoto principu i umývání nohou při večeři Páně?

Přehled dne: Ježíš slouží.

Učedníci chtějí, aby se jim sloužilo.

Život a postoj služby vytváří jednotu.

JAK SE CHOVAT K PROBLEMATICKÝM LIDEM?

„A když jedli, řekl jim: ‚Amen, pravím vám, že jeden z vás mne zradí.‘“ Mt 26,21

Slyšeli jste o principu 20:80? Tento princip říká, že 20 procent těch lidí, s kterými přicházíte do styku anebo s nimi spolupracujete, vám způsobuje 80 procent vašich problémů. Zeptejte se v nějaké firmě vedoucího osobního oddělení anebo oddělení pro styk se zákazníky, a uvidíte, že vám to potvrdí. I kněží a kazatelé přiznávají, že většinu starostí jim způsobuje relativně malé procento jejich členů. Naneštěstí, ne všichni lidé jsou tak milí a laskaví, jak bychom si přáli. (Samozřejmě, jiní by totéž mohli povědět o nás.) Někteří lidé jsou skutečnou zkouškou našeho křesťanství.

1. přečti si Mk 14,43.44; L 22,3-6.47.48; J 18,3-7. Jak se zachoval Jidáš k Ježíši? Proč to byla zrada?

Jen málo lidí v dějinách sestupovalo do hrobu tak neslavně jako Jidáš Iškariotský, který tím, že zradil Ježíše, rozhodl o svém věčném zahynutí. Ježíš věděl, co Jidáš udělá, ale přesto jej chtěl zachránit.

2. Jak nám verše Mt 26,21-25 dokazují, že Ježíš se stále snažil Jidášovi pomoci?

„Tehdy však Jidáš ještě nebyl úplně zatvrzelý. I poté, co se dvakrát zavázal, že Spasitele zradí, měl ještě příležitost činit pokání. Ježíš při velikonoční večeři odhalil jeho zrádné úmysly a potvrdil tak své božství. S láskou posloužil Jidášovi stejně jako ostatním učedníkům. Jidáš však na tuto poslední výzvu lásky nedbal. Tím o sobě rozhodl a nohama, které mu Ježíš umyl, vykročil dokonat dílo zrady.“ (TV 460; DA 720)

Je to mocné svědectví o tom, jak bychom se měli chovat k lidem z našeho středu. Kdo na vlastní kůži nezkusil, že nejbolestivější zápasy neprožíváme ani tak s těmi, které považujeme za své nepřátele, ale s těmi, které jinak pokládáme za své „bratry“ a „sestry“? Ježíš je nám příkladem, jak máme jednat.

3. Zradil tě už někdo? Dokázal by ses k němu zachovat jako Ježíš k Jidášovi?

Přehled dne: Princip 20:80.

Naši nejbližší jsou někdy pro nás skutečnou zkouškou našeho křesťanství.

DOPORUČENÉ STUDIUM

V knize Touha věků si přečti kapitolu „Rozhovory s učedníky“. (TV 277-284; DA 432-442)

„Tito první učedníci byli naprosto rozliční. Měli se stát učiteli světa, a přitom měli velmi rozdílné povahy. Aby se tito mužové, tak různí ve svých povahových rysech a životních zvycích, mohli s úspěchem zhostit svého díla, k němuž byli povoláni, bylo třeba, aby získali stejné myšlení a cítění a aby jednali stejně. Kristovým cílem bylo dosáhnout této jednoty. Proto se snažil o to, aby je přivedl v jednotu se sebou. Toto své úsilí, které pro to vynakládal, vyjádřil ve své modlitbě ke svému Otci: ‚Ať všichni jsou jedno; jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak ať také oni jsou v nás..., aby svět poznal, že jsi ty mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne.‘ (J 17,21.23) Kristus se za ně stále modlil, aby byli posvěceni skrze pravdu; a modlil se s jistotou, protože věděl, že všemohoucí rozkaz o tom byl vydán, než byl učiněn svět. Věděl, že evangelium o království bude kázáno všem národům jako svědectví; věděl, že pravda vyzbrojená všemohoucností Ducha svatého zvítězí v boji se zlem a že zkrvavená korouhev zavlaje jednoho dne vítězně nad hlavami jeho následovníků.“ (SA 16; AA 20.21)

Diskusní otázky

- 1. Jak zjistíme, co je neměnným jádrem naší věrouky, a co jen druhořadou věcí, která se může měnit vzhledem ke kulturnímu pozadí různých skupin? Proč se to musíme naučit rozlišovat?**
- 2. Představ si, že tvůj sbor má asi sto členů. Většinou jsou to příjemní lidé, s kterými se dobře vychází. Několik jednotlivců však dokáže tuto atmosféru pokazit. Jsou neústupní a prosazují svůj názor, jak by měla či neměla vypadat bohoslužba. Tato situace zřetelně brzdí růst sboru. Co bys poradil?**

Shrnutí

Církev se musí vyznačovat jednotou, ne uniformitou. Když v církvi vládne jednotu v Kristu, je to krásna a bohatost v rozmanitosti. Jednota, kterou chce mít mezi svým lidem Ježíš, může zavládnout jen tehdy, pokud všichni přijdeme ke kříži a podřídíme se Bohu.

JAK PODPÍRAT SVÉ VŮDCE

Text na tento týden: Ž 51,4.5.11; 1 Pt 2,9; Ef 1,22.23; Ko 1,18

Základní verš

„Budme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava.“ (Ef 4,15)

Být představitelem církve není vždy lehká věc. Žijeme v době, kdy lidé vedoucím představitelům nedůvěřují a podezřívají je. Dávají je do souvislosti s politikou, kde jde o moc a kde lidé jednají vypočítavě, nečestně a podplácejí. Ani vedení církve není vůči takovým obviněním zcela imunní.

Církev dnes potřebuje dobré vedoucí pracovníky na všech úrovních. Při výběru vedoucích musíme použít nejlepší možné metody. Je velmi důležité, abychom ty, kteří zastávají určitá postavení a jejichž rozhodnutí mají dalekosáhlý vliv, všemožně podporovali. Je to naše povinnost vůči nim i vůči Bohu.

V tomto úkole budeme uvažovat o tom, jaký vztah bychom jako křesťané měli mít k představitelům naší církve.

Týden ve zkratce

Když vyslovíme názor, že všichni jsme si před Bohem rovni, znamená to, že církev nepotřebuje „vedení“?

V jakém smyslu jsme si všichni rovni?

Kdo je hlavou církve?

Učí Bible, že církev má mít své představitele?

Cíl úkolu

Definovat, co to znamená, že jsme si všichni rovni, a zjistit, jestli někteří nejsou rovnější – na základě postavení, barvy pleti anebo jazyka.

Uvažovat o náplni vůdcovství v církvi a vážit si Božího shovívavého přístupu k vůdcům, kteří také nejsou bez chyb.

Načrtnout různé formy podpory vůdců v církvi a naplánovat jejich realizaci.

VŠICHNI JSME SI ROVNI

„Vy však jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světa.“ 1 Pt 2,9

Jedním z nejdůležitějších objevů 16. století v době reformace bylo to, že všichni lidé jsou si před Bohem rovni. Nepotřebujeme, aby byl nějaký člověk prostředníkem mezi námi a Bohem, protože všichni máme volný přístup k nebeskému Otci.

1. Jak zdůrazňuje apoštol Petr rovnost lidí před Bohem? 1 Pt 2,9

Učení o kněžství všech věřících bylo jedním z témat, kterým se protestantští reformátoři nejvíce zabývali. To znamená, že každý člen církve má být zapojen do duchovní služby. Služba těch, kteří jsou ordinovaní (vysvěcení), není nadřazenou formou služby vůči službě ostatních členů církve. Ordinovaní jen vykonávají jiný druh služby. Všichni členové mají duchovní dary; přínos každého je proto důležitý. Jako církvev na to nesmíme zapomínat.

2. Který další biblický verš potvrzuje, že před Bohem jsme si všichni rovni? Ga 3,28

„Bůh neuznává dělení lidí podle národností, ras nebo společenských vrstev. Je Stvořitelem celého lidstva. Všichni lidé tvoří jednu rodinu na základě stvoření a vykoupění. Kristus přišel strhnout přehradu mezi lidmi, otevřít každé oddělení svatyně, aby všichni lidé měli volný přístup k Bohu. Jeho láska je tak veliká, tak hluboká, tak silná, že proniká všude. Vysvobozuje ze satanova zajetí ubohé lidi, které nepřítel spasení podvedl, a přivádí je k Božímu trůnu, kolem něhož září duha zaslíbení.

V Kristu není rozdíl mezi Židem a pohanem, otrokem a svobodným. Všichni se stali blízkými pro Kristovu prolitou krev.“ (KP 228.229; COL 386)

3. Proč je důležité, aby si tuto pravdu křesťané jasně uvědomovali? Proč je právě toto poznání lékem na jeden z největších a nejnebezpečnějších hříchů – duchovní pýchu? Jaké praktické změny by ve tvém sboru nastaly, kdyby se tento princip uplatňoval v praxi?

Přehled dne: Největší objev reformace 16. století – rovnost.
Všichni jsme si rovni
– v postavení před Bohem,
– ve službě.

MÁME ODLIŠNÉ ÚLOHY

„Proto jsem tě ponechal na Krétě, abys uvedl do pořádku, co ještě zbývá, a ustanovil v jednotlivých městech starší, jak jsem ti nařídil.“ Tt 1,5

Je to určitý paradox – všichni jsme si rovni, a přece nejsme. I když před Bohem jsme všichni ve stejné pozici, neplníme všichni stejnou úlohu. Božím záměrem bylo, aby byl v církvi pořádek a aby církev – jako duchovní organizace – měla své vedení. Důraz na princip „kněžství všech věřících“ neznámá, že církev nepotřebuje organizaci a vedení. Dějiny Božího lidu dokazují, že Bůh hned v počátcích ustanovil svému lidu vůdce.

1. Jak uvedené příklady potvrzují skutečnost, že ve Starém i Novém zákoně bylo nutné ustanovit vůdce Božího lidu?

Mojžíš – Ex 3

Mojžíšovi pomocníci – Ex 18,21-27

Debóra – Sd 4,4

David – 1 S 16,1-13

Dvanáct učedníků (apoštolů) – Mk 3,13-19

Štěpán a diakoni – Sk 6,1-7

Starší – Tt 1,5

Bible nepředepisuje do detailů organizační model, který má církev vždy a všude realizovat. Nepochybujeme však o tom, že Bůh je Bohem pořádku a chce, aby se záležitosti jeho lidu řídily systematicky. Existence organizace a vedení církve je proto nejen opodstatněná, ale přímo nevyhnutelná. Volba správných představitelů by měla být jednou z důležitých priorit.

Přehled dne: Všeobecné kněžství neznámá, že církev nepotřebuje vůdce. To, že církev má vůdce, neznámá, že kněžské povolání jednotlivých členů zaniká. Bůh je Bohem pořádku; proto je správné, že církev má svůj organizační model.

ANI SVATÍ NEJSOU DOKONALÍ

„Moji nepravost smyj ze mne dokonale, očist' mě od mého hříchu! Doznávám se ke svému nevěrnostem, svůj hřích mám před sebou stále.“ Ž 51,4.5

Když si přečtete životopisy známých misionářů a velkých náboženských vůdců, může vás to velice inspirovat. Člověk se nejednou ptá: Dokázal bych projevit stejnou oddanost? Obstál bych v tak nepříznivých okolnostech? Měl bych dostatečnou víru a duchovní sílu, abych pomáhal a vedl lidi? Když přemýšlíme o dějinách naší církve, o síle, odvaze a odhodlání mnoha adventistických průkopníků, neubráníme se tomu, aby to na nás nezanechalo vliv a neinspirovalo nás.

1. V Žd 11 čtete o hrdinech víry, kteří byli „vírou“ přesvědčeni o tom, v co doufali, a navzdory nesčetným problémům a těžkostem ve svém vedoucím postavení obstáli. V čem se skrývá tajemství jejich úspěchu?

Bible nám představuje inspirující příklady víry a zcela čestně přiznává, že ani největší vůdcové starověku nebyli dokonalí. Snadno bychom našli případy, kdy se významní vůdcové dopustili vážných chyb. Někdy se museli kvůli tomu vzdát svojí pozice. V mnoha případech však čtete, že Bůh byl i potom ochoten s nimi spolupracovat.

2. Vrať se opět k Žd 11. Vyber si několik postav, které určitým způsobem zastávaly vedoucí postavení. Jakých chyb se tyto hrdinové víry dopustili i přesto, že byli povoláni Bohem? Jaké poučení je v tom ukryto pro nás? Jak bychom se měli dívat na naše vůdce?

Naši představitelé, podobně jako my všichni, jsou hříšníci, kteří potřebují milost, odpuštění, radu a povzbuzení. Zastávat vedoucí postavení v církvi je nejen velká přednost, ale i velká zodpovědnost. I když naši představitelé nejsou dokonalí, přece jsou vůdcové, a jejich jednání by mělo tomu odpovídat.

3. Máme od svých představitelů očekávat vyšší morální a duchovní úroveň, než vyžadujeme od těch, kteří v této pozici nejsou? Když ano, proč? Když ne, proč?

Přehled dne: Osudy průkopníků inspirují dodnes.

Ani vůdcové nejsou bez chyb.

Bůh dokáže spolupracovat i navzdory lidské nedokonalosti.

SVÉ VŮDCE MÁME PODPOROVAT

„Neberte od nikoho zlato, stříbro ani měďáky do opasku; neberte si na cestu mošnu ani dvoje šaty ani obuv ani hůl, neboť ‚hoden je dělník své mzdy‘.“ Mt 10,9.10

Naší povinností je podporovat své vůdce vším možným způsobem. Jako Áron a Chúr podpírali Mojžíše a pomáhali mu držet ruce vztažené k nebi, tak je i naší svatou povinností pomáhat našim představitelům v jejich službě (Ex 17,12).

1. Co mohou od členů církve očekávat ti, kteří jsou zaměstnáni šířením evangelia na plný úvazek? Mt 10,9.10; Ř 16,23

Bůh zřídil systém podpory pro ty, kteří mu slouží jako kazatelé na plný úvazek, zvěstují evangelium a starají se o sbory, aby bylo postaráno o jejich materiální potřeby. Kdyby všichni členové církve dávali své prostředky podle plánu, který Bůh ustanovil, bylo by jich více než dost pro to, aby se naplnily potřeby všech pracovníků církve.

2. Jaká jiná forma podpory našich kazatelů a představitelů je stejně důležitá jako materiální podpora? Ef 6,18.19; 2 Te 3,1

„Vedoucí si uvědomují, jaký význam má pro ně podpora. Podporovat je můžeme různým způsobem – pravidelnou modlitbou, povzbuzujícím telefonátem, rozhovorem, radou, výměnou názorů či poskytnutím informací o chodu organizace. Často je můžeme podpořit úplně jednoduchou otázkou: Jak ti mohu pomoci?“ (Leith Anderson)

Naše podpora by neměla být slepá, to znamená, že bychom neměli bez uvažování udělat všechno, oč nás požádají. Nemělo by to však být ani tak, že je budeme podporovat jen tehdy, pokud souhlasíme se vším, co dělají. Někdy mohou vedoucí bratři učinit rozhodnutí, s kterým nebudeme souhlasit. V takovém případě, z úcty vůči postavení, které tito lidé zastávají, bychom měli, pokud je to jen možné, být ochotni s nimi spolupracovat.

3. Jaký je tvůj postoj k představitelům církve? Prokazuješ jim takové milosrdenství, jaké Kristus prokázal tobě? Mohl bys ve svém vztahu k nim něco změnit?

Přehled dne: Svatá povinnost – podpora vůdců.

Způsob podpory:

materiální, duchovní, modlitební, empatická.

HLAVOU JE JEŽÍŠ

„Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš.“ Ef 2,20

1. Jak představují uvedené verše vztah Ježíše a jeho církve? Ef 1,22.23; Ef 4,15; Ko 1,18

I když jsme si před Bohem všichni rovni, tato základní rovnost neznamená, že bychom neměli mít vedoucí anebo určitou „hierarchii“ představitelů. Biblický model učí, že existuje určitá struktura a že církve mají mít své vedoucí na různých úrovních.

Zároveň však musíme nejen my, ale i naši zvolení představitelé pamatovat, že hlavou církve je Kristus a že jedině On je zdrojem autority církve. Ježíš Kristus není jen hlavou každého z nás osobně, ale i církve jako celku. Jako jednotlivci, a ještě více jako vedoucí představitelé, budeme svému povolání věrní jen tehdy, když budeme věrní Kristu. Pokud se mu ve víře, pokání a poslušnosti podřídíme, dokážeme splnit jakýkoliv úkol, který nám v církvi svěří.

„To, co činí církev důležitou, je Kristus, a ne něco jiného. On dává církvi hodnotu, kterou má. Církve je tím, čím je, díky tomu, kdo je Ježíš, a ne kým jsou její členové.

Symbol těla naznačuje také vzájemnou podřízenost. Jako Kristovo tělo je církev podřízena jeho autoritě. ‚Ustanovil jej svrchovanou hlavou církve.‘ (Ef 1,22) Vědomí, že Kristova autorita v církvi je svrchovaná, nás chrání před tím, abychom nadměru zdůrazňovali význam nějaké církevní úřední anebo organizační struktury. Církve samozřejmě potřebuje organizaci, ale žádná organizace by neměla zastiňovat autoritu Ježíše Krista.“ (Richard Rice)

2. Jak se mohou představitelé sboru, sdružení anebo kterékoliv jiné organizační jednotky přesvědčit, že nezapomněli na to, že svrchovaným vůdcem církve je Kristus? Kdybys mohl někomu z našich představitelů dát praktickou radu, jak zaručeně zůstat ve spojení s Kristem a dovolit mu, aby prostřednictvím něho řídil církev On sám, co bys mu pověděl?

Přehled dne: Církve má svoji strukturu a své představitele.
Hlavou církve je však Ježíš.
Ježíš je i hlavou každého jednotlivce v církvi.

DOPORUČENÉ STUDIUM

„Po svém nanebevstoupení pokračuje Kristus ve svém díle na zemi skrze vyvolené vyslance, jejichž prostřednictvím promlouvá k dítkám lidským a pomáhá jim v jejich bídě. Vysoká hlava církve dozírá na dílo Boží skrze lidské nástroje, ustanovené Bohem, aby jednali jako jeho zástupci.“ (SA 236; AA 360)

„Vždy byli a jsou v církvi takoví, kteří stále usilují o možnost samostatného jednání. Takoví nejsou s to pochopit, že nezávislost ducha snadno člověka svede k tomu, že začne příliš spoléhat na sebe a věřit více svému vlastnímu úsudku, než aby si vážil rady a vysoce si cenil úsudku svých bratří, zejména těch, jež Bůh ustanovil do úřadu, aby vedli jeho lid. Bůh vybavil svou církev zvláštní autoritou a mocí, kterou nikdo není oprávněn znevažovat nebo jí nedbat, neboť ten, kdo tak činí, pohrdá hlasem Božím.“ (SA 108; AA 163.164)

Diskusní otázky

- 1. I když je důležité, abychom se zapojili do díla, které dělají představitelé naší církve, kdy – pokud vůbec někdy – by člověk měl otevřeně vznést námitky? Může vůbec křesťan zaujmout takovýto postoj? Pokud odpovíš ano, který podobný případ z Bible anebo dějin můžeš uvést? Pokud odpovíš ne, odůvodni svůj názor na biblickém základě.**
- 2. Když se naši představitelé dopustí nějaké chyby, máme sklon být vůči nim tvrdší než vůči někomu jinému, kdo možná udělal tutéž chybu. Proč je tomu tak? Je to tak správné?**

Shrnutí

Nikdy nesmíme zapomenout na to, že před Bohem jsme si skutečně všichni rovni. Božím záměrem však je, abychom plnili různé úkoly. Někteří byli povoláni být vedoucími představiteli v různých oblastech a na různých úrovních. Vedoucí musí jednat zodpovědně. Nesmíme ale čekat, že budou dokonalí. Své vůdce jsme povinni upřímně podporovat, zejména svými modlitbami. Členové i vedoucí představitelé musí pamatovat, že hlavou církve je Ježíš Kristus.

DO CELÉHO SVĚTA

**Text na tento týden: Mt 13,33; 25,31-46; J 17,15-17;
2 K 5,19,20; Žd 2,9; 1 J 4,14**

Základní verš

„Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého... Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa.“ (J 17,15-18)

Ti, kdo studovali dějiny adventního hnutí, vědí, že církev teprve po nějakém čase pochopila, jak zodpovědný úkol jí Bůh svěřil. Malá skupinka adventních věřících si zpočátku dala za úkol povzbudit adventisty zklamané rokem 1844. Postupně si však uvědomovali, že poslání, které jim Bůh svěřil, je mnohem větší. Ve snaze získat více posluchačů začali svoje poselství šířit protestantskou Amerikou. Obzor se rozšířil, když v roce 1874 odešel první misionář do Evropy. Po roce 1900 má adventismus své členské základny v mnoha částech světa a je na cestě k tomu, čím je dnes – celosvětovým hnutím, které chce přinést dobrou zprávu o věčném evangeliu „každé rase, kmeni, jazyku i národu“. (Zj 14,6)

V posledním úkole tohoto čtvrtletí budeme uvažovat o tom, jaký vztah máme mít jako adventisté k tomuto světu.

Týden ve zkratce

Jaký obraz církve bychom měli představit světu?

Jak můžeme být v tomto světě, ale nebyť ze světa?

Co nám univerzálnost Kristovy smrti říká o univerzálnosti našeho poslání?

Cíl úkolu

Ozřejmit si dvě věci:

Co to znamená, být ve světě, a proč tam být; navrhnout řešení dilematu, jak být ve světě a zůstat křesťanem.

Přehodnotit pohnutky, které mě vedou k službě jiným, a modlit se, aby lidé na celém světě slyšeli evangelium.

VYSLANCI KRÁLE

„Jsme tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem!“ 2 K 5,20

1. Které obrazy Pavel použil, aby věřícím v Korintu připomenul, že jsou Božími vyslanci?

2 K 2,15-17 _____

2 K 3,1-3 _____

2 K 5,20 _____

Náš život by měl vyzývat lidi k tomu, aby se rozhodli buď pro, anebo proti zásadám, podle kterých žijeme. Ty, kteří odmítají Krista, jemuž sloužíme, bude naše svědectví dráždit, možná jim bude dokonce „vůní k záhubě“. Avšak těm, kteří naším prostřednictvím najdou Krista, budeme „vůní k životu“ (2 K 2,16).

Naše poslání je srovnatelné s posláním velvyslanců. Velvyslanci jsou malou, ale důležitou skupinou lidí. Jdou tam, kam jsou vysláni, a reprezentují svoji vládu. Žijí třeba v úplně jiné kultuře a nejednou musí podstoupit i různá rizika. Jejich poslání od nich vyžaduje taktní a diplomatické chování, ale i upřímnost a odvahu. Jejich povinností je úzkostlivě dbát na zájmy a dobré jméno jejich rodné vlasti. Je to velmi výstižný obraz těch, kteří reprezentují nebeské království.

2. Který další obraz používá Bible, aby znázornila pozitivní vliv křesťanů na společnost? Co to znamená? Mt 13,33

Kvas je všeobecně používán jako symbol špatných vlivů a přenosu nákazy. V tomto smyslu ho Ježíš používá, když mluví o kvasu farizejů (Mk 8,15). Ale kvas je použit i jako symbol dobrého vlivu, který se šíří postupně. Působení kvasu v těstě není nějaký pomalý proces, který bychom nemohli pozorovat. Je pravda, že zpočátku se nám jeví, jakoby se nic nedělo, ale pak celá hmota začne růst a její objem se viditelně zvětšovat.

3. Ve chvíli, kdy prohlásíš, že jsi křesťan, začínáš reprezentovat svého Pána – buď pozitivně, nebo negativně. Jinými slovy, ať jsi dobrý, špatný anebo lhovostejný, lidem kolem sebe představuješ svého Boha. Neutrálním zkrátka být nemůžeš. Zamysli se, s kým se stýkáš. Jaký vliv šíříš? Kde a jak můžeš něco vylepšit?

Přehled dne: Vůně k životu a vůně k smrti.

Jako velvyslanci reprezentují křesťané na tomto světě Boží království.

Jako kvas v těstě pronikají křesťané do všech koutů světa.

NA SVĚTĚ, ALE NE „ZE SVĚTA“

„Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa.“ J 17,15.16

Mnozí křesťané považují církev za klub, který je výhradně jen pro členy. I když tvrdí, že je třeba svědčit a evangelizovat, a chtějí, aby církev rostla, jejich skutky a jejich postoje mluví o něčem úplně jiném.

1. Jaký vztah máme mít ke světu? Máme ho úplně přijmout a využít všechny jeho nabídky? Máme se mu vyhýbat? Existuje i nějaký jiný postoj? Jaký princip vyjadřuje Ježíš v J 17,15-17?

Pokud chceme být pravými Ježíšovými následovníky, musíme se setkávat s lidmi, kteří žijí kolem nás. Nesmíme všechnen svůj čas věnovat zbožnému rozjímání a děkovat Bohu za to, že jsme jiní než ti ostatní. Opak je pravdou. I když máme být svatí – náš životní styl musí být úplně jiný – nesmíme se vyhýbat těm, kteří rovněž musí slyšet dobrou zprávu. Jsme vyzváni jít do celého světa a podobně jako Pavel, i my se máme přiblížit k těm, s kterými přicházíme do styku. (Mk 16,15; 1 K 9,19-23)

2. Jak Bůh zasáhl, když se po potopě obyvatelé tohoto světa rozhodli vystavět obrovskou pevnost, která měla být jejich domovem? Gn 11,4.7

Potomkové Noeho a jeho synů se odmítli rozejít. Chtěli zůstat spolu. Jestli někdy existovali tvrdohlaví lidé, pak je najdeme v Gn 11. Bůh však zasáhl. Nesouhlasil s takovým tvrdohlavým postojem a nesouhlasí s ním ani dnes.

„S problémem Babylóna se setkáváme stále znovu v životě sborů. Nový sbor je plný nadšení, energie a vizí do budoucnosti. Jak však roky plynou, sbor se stále méně věnuje tomu, aby představoval Ježíše Krista nevěřícím. Nevytváří prostředí, ve kterém by ti, kteří již uvěřili a patří k němu, měli pocit důvěry a bezpečí.“ (Stephen A. Rhodes)

3. Ještě jednou si přečti J 17,15-17. Jak máme tato slova realizovat v životě? Skutečně nejsi „ze světa“? Pokud odpovíš ano, jak to zdůvodníš? Jak vlastně může člověk nebýt „z tohoto světa“?

Přehled dne: Sbor jako klub se vstupem pouze pro členy.
Sbor jako světlo ve světě tmy.

„NÁBOŽENSTVÍ V PRACOVNÍM ODĚVU“

„Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznul jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne.“ Mt 25,35

Nadpis dnešní části je vypůjčený z knihy Williama G. Johnssona („Religion in Overalls“), v které se autor zamýšlí nad významem Matoušova evangelia. Píše: „I v době, kdy se na tričkách nosí nápisy ‚Stačí věřit‘ a ‚Miluji tě‘, Matouš naléhá, aby bylo naše vyznání vyváženo praktickým životem, aby si víra a láska oblékly pracovní plášť a zašpinily si ruce v místech, kde se lidé nacházejí – ve věznicích, chudobných čtvrtích, chudobincích a dobročinných ústavech.“ (William G. Johnsson)

1. Co nám uvedené verše říkají o tom, jaký vztah máme mít k okolnímu světu? Mt 25,31-46

Otázkou není, jestli by se Ježíšovi následovníci měli zaměřit na kázání, anebo pomoc nuzným. To není buď–anebo, ale jedno stejně jako druhé. Křesťané nesou svůj díl zodpovědnosti za pomoc lidem, kteří se dostávají do těžkých problémů, jako je hlad, žízeň, negramotnost, chudoba, nedostačující hygienické a zdravotní podmínky, vězení, diskriminace atd. Ježíš Kristus je nám v tom příkladem. Pečoval o všechny oblasti našeho života – o duchovní, duševní i tělesnou. Raná církev pamatovala na sociální potřeby lidí. Ani my bychom na to neměli zapomínat. Dobročinné aktivity sboru, akce za náboženskou svobodu, výchovné programy, služba ve věznicích, činnost organizace ADRA – to jsou některé metody, jejichž prostřednictvím můžeme sloužit jiným.

„Čistě a neposkvrněné náboženství není cit, ale skutky milosrdenství a lásky.“ (WM 38)

Taková služba vyžaduje sebezapření. Kdo chce být křesťanem, také musí zapřít sám sebe. Jen když se podřídíme Bohu a naše „já“ zemře pod křížem, dokážeme sloužit tak, jako sloužil Kristus.

2. Co děláš pro chudobné, nuzné a trpící? Když některého z nich příště potkáš, vzpomeneš si na Kristova slova: „Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili“? Proč nebudeš moci jen tak jít a nevsímat si jej?

Přehled dne: Křesťanství: i kázání, i pomoc.
Křesťan, služba a sebezapření.

MOC MODLITBY

„A tak, bratří, modlete se za nás, aby se slovo Páně stále šířilo a bylo oslaveno jako u vás.“ 2 Te 3,1

Přímluvná modlitba je zásobárnou síly, z které bychom měli čerpat ve větším rozsahu, než to děláme. Modlit se za sebe, za svoje duchovní a materiální potřeby, je nezbytné. Ale modlit se za jiné – za kazatele, knižní evangelisty, misionáře, administrativní pracovníky církve, za představitele naší země i za tento svět – by mělo stejně tak patřit mezi naše priority.

1. Kdyby tě někdo poprosil, aby ses 30 sekund modlil za tento svět, co bys odpověděl a proč?

Předností a povinností každého křesťana je, modlit se za jiné lidi, prosit Boha ve jménu někoho jiného. I když si nikdy nemůžeme být jistí, kdy a jakým způsobem Bůh naše modlitby vyslyší, o jejich vlivu a účinku nepochybujeme. Apoštol Jakub jasně říká: „Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.“ (Jk 5,16)

2. V Písmu nacházíme mnoho příkladů, kdy se muži a ženy modlili za jiné. Co nám uvedené verše říkají o potřebě modlit se za jiné? Gn 20,7; Nu 11,1.2; 1 S 12,19.23; 1 Kr 13,6-9; Ž 122,6; Mt 5,44; Ko 1,9; 1 Te 5,25; 2 Te 3,1

„Naše přímluvné modlitby jsou vyjádřením solidárnosti s jinými lidmi. Patříme do velké lidské rodiny. Co se přihodí jiným, se nevyhnutně dotýká i nás, a co děláme my, samozřejmě ovlivňuje jiné. A navíc, Bůh pracuje v tomto světě metodami, které nedokážeme pochopit.“ (Richard Rice)

3. Co bys z vlastní zkušenosti pověděl o tom, jak modlitby ovlivnily tvůj život? Do jaké míry tě změnily? Jaký účinek měly tvoje modlitby na jiné, pokud o tom můžeš něco povědět? Můžeš potvrdit, že vlivem modlitby nastává nějaká změna?

Přehled dne: Přednosti přímluvné modlitby za jiné.
Nepochopitelnost, ale zároveň účinnost přímluvné modlitby.

KŘÍŽ A TENTO SVĚT

„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal.“ Mt 28,19.20

U Mt 28,19 čteme Ježíšova slova, kterými nás povolává jako svoji církev. Jde o celosvětové poslání. Všem národům máme zvěstovat poselství o spasení v Ježíši Kristu.

Boží církev má jít do celého světa, protože i Kristus přišel, aby zachránil celý svět.

1. Vyhledej si Iz 53,6; 2 K 5,19; Žd 2,9; 1 J 2,2; 4,14. Co říkají tyto verše o univerzálním významu kříže?

Kristus zemřel za každého člověka, který kdy žil na této zemi. Dílo spásy bylo vykonáno pro celý svět. Celý svět se proto musí dozvědět o Ježíši a o tom, co pro nás udělal.

„Vykoupení ztraceného světa však muselo být úplné a dokonalé. Kristova oběť byla zcela dostačující pro záchranu každého člověka. Nemohla se omezit jen na ty, kdo Boží dar přijmou. Je pravda, že ne každý bude zachráněn. Plán vykoupení však není ztrátou ani přesto, že nebude dosaženo všeho, co ve své velkorysosti nabízí. Je víc než dostatečný.“ (TV 358; DA 565.566)

Pokud se nesnažíme svět seznámit s tím, co Kristus pro něj učinil, nejsme Ježíšovými skutečnými následovníky. Světu se nesmíme vyhýbat, ale máme se v něm angažovat. To, jak žijeme, jak se chováme k blízkým i vzdáleným lidem, jak reagujeme na potřeby jiných, se musí lišit od toho, co je ve světě běžné. Právě díky tomu budou totiž lidé přístupní naslouchat o Bohu, který nás stvořil a který také zaplatil výkupné za všechny naše hříchy – a nejen za naše, ale i za hříchy těch, kteří o tom, že za ně Ježíš na kříži zaplatil, nevědí vůbec nic. Proto se tito lidé potřebují dovědět to, co víme my. Jak se to však dovědí, když jim to ti, kteří to vědí, neřeknou?

2. Ne každý je schopen jít a sloužit v cizině. Co můžeš jako jednotlivec anebo ve spolupráci se svým sborem udělat, aby ses také zapojil do celosvětového poslání?

Přehled dne: Celosvětové poslání pro celosvětovou církev.

Pokud „nemluví“ o Ježíši, nejsem Ježíšův.

DOPORUČENÉ STUDIUM

„S utrpením a nouzí ve všech vrstvách společnosti se setkáváme na každém kroku. Když se o potřebách těchto lidí dovíme, naší povinností je pomoci jim, pokud je to jen možné. V podobenství o milosrdném Samařanu je tento princip jasně představen. Je dobré, když si ho Ježíšovi následovníci osvojí. Nejprve naplňte časné potřeby núzných a zmírněte jejich tělesnou bídu a trápení. Po čase zjistíte, že cesta k jejich srdci je otevřená.“ (WM 118)

„Všechno, co bylo potřebné učinit pro záchranu padlého lidského pokolení, bylo vykonáno. Všechnu moc dostal Ten, který se obětoval za vykoupení každé Adamovy dcery a syna. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.“ (E. Whiteová v RaH, 7. 1. 1902)

Diskusní otázky

- 1. Řekli jsme, že máme být „ve světě“ a že se musíme přiblížit k těm, které chceme oslovit. Musíme se seznámit se způsobem jejich myšlení a hovořit jejich jazykem. Jak toho však dosáhnout, abychom nebyli nepříznivě ovlivněni některými jejich negativními praktikami?**
- 2. I když je důležité naplnit dočasné potřeby lidí ve světě, musíme pamatovat na to, že to není cíl, ale prostředek k cíli. Co je tedy cílem? Co máme udělat pro to, abychom nezapomněli, proč tady jsme?**

Shrnutí

I když „nejsme ze světa“ a měli bychom být „ve světě“ – máme být jiní a dávat společnosti lepší chuť (podobně jako sůl jídlu). Právě křesťanství – to není jen mít správné učení nebo vyzývat lidi, aby uvěřili v Boha. Patří k tomu také služba núzným a těm, kteří byli zbaveni svých práv. Kromě toho se máme modlit za jiné lidi – v církvi i ve světě. Ježíš Kristus zemřel za všechny lidi na celém světě; naše služba musí mít proto stejný rozsah.

POUŽITÉ ZKRATKY

ČEP Český ekumenický překlad RH Časopis „Review and Herald“
 PBK Překlad Bible kralické BC The Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv. 1.-9.

ZKRATKY BIBLICKÝCH KNIH – PODLE ČEP

Starý zákon:

	2 Pa Druhá Paralipomenon	Na Nahum	Fp Filipským
Gn První Mojžíšova (Genesis)	Ezd Ezdráš	Abk Abakuk	Ko Koloským
Ex Druhá Mojžíšova (Exodus)	Neh Nehemjáš	Sf Sofonjáš	1 Te První list Tesalonickým
Lv Třetí Mojžíšova (Leviticus)	Est Ester	Ag Ageus	2 Te Druhý list Tesalonickým
Nu Čtvrtá Mojžíšova (Numeri)	Jb Jób	Za Zacharjáš	1 Tm První list Timoteovi
Dt Pátá Mojžíšova (Deuteronomium)	Ž Žalmy	Mal Malachiáš	2 Tm Druhý list Timoteovi
Joz Jozue	Př Přísloví		
Sd Soudců	Kaz Kazatel	Mt Matouš	Tt Titovi
Rt Rút	Pís Píseň písní	Mk Marek	Fm Filemonovi
1 S První Samuelova	Iz Izajáš	L Lukáš	Žd Židům
2 S Druhá Samuelova	Jr Jeremjáš	J Jan	Jk List Jakobův
1 Kr První Královská	Pl Pláč	Sk Skutky apoštolů	1 Pt První list Petřův
2 Kr Druhá Královská	Ez Ezechiel	Ř Římanům	2 Pt Druhý list Petřův
1 Pa První Paralipomenon	Da Daniel	1 K První list Korintským	1 J První list Janův
	Oz Ozeáš	2 K Druhý list Korintským	2 J Druhý list Janův
	Jl Jól	Ga Galatským	3 J Třetí list Janův
	Am Ámos	Ef Efezským	Ju List Judův
	Abd Abdijáš		Zj Zjevení Janovo
	Jon Jonáš		
	Mi Micheáš		

Nový zákon:

DÍLA E. G. WHITEOVÉ

CK Cesta ke Kristu	SC Steps to Christ
CZ Cesta ke zdraví a životní harmonii	MH Ministry of Healing
KP Kristova podobenství	COL Christ's Object Lessons
TV Touha věků	DA Desire of Ages
SA Skutky apoštolů	AA Acts of the Apostles
AH Adventist Home	SM Selected Messages
CD Counsels on Diet and Foods	SR Story of Redemption
CG Child Guidance	1T Testimonies for the Church Vol. 1
Ev Evangelism	6T Testimonies for the Church Vol. 6
MM Medical Ministry	WM Welfare Ministry

SBÍRKY VE 3. ČTVRTLETÍ 2004

Misijní dary jsou určeny pro Jihoasijské oddělení GK (Indie, Nepál, Bhútán) a jeho evangelizační projekty.

Na těchto projektech se jednotlivá sdružení podílejí v roce 2004 takto:

České a Moravskoslezské sdružení   60 % misijních darů

Slovenské sdružení   40 % misijních darů

Zbylé prostředky zůstávají sdružením na financování jejich misijních projektů.

Dary 13. soboty jsou používány na přesně stanovené projekty církve v jednotlivých oblastech světa. V roce 2004 všechna sdružení na tyto účely poukazují 35 % darů.

Ostatní prostředky zůstávají na stavební projekty Moravskoslezského sdružení.

ZÁPADY SLUNCE

červenec	
den	hodina
2.7.	21.15
9.7.	21.12
16.7.	21.06
23.7.	20.58
30.7.	20.49

srpen	
den	hodina
6.8.	20.39
13.8.	20.26
20.8.	20.13
27.8.	19.59

září	
den	hodina
3.9.	19.46
10.9.	19.31
17.9.	19.15
24.9.	19.00